

προλεταριακή

Προϋεταριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

σημαιο

δεκαπενθήμερη εφημερίδα του Κ.Ο. του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (μαρξιστικού-λενινιστικού) www.kkeml.gr Σάββατο 22 Γενάρη 2022 ■ χρόνος 40ος φ. 909 ■ 1.50€

Παρατεταμένη αντιλαϊκή βαρυχειμωνιά

Τα λαϊκά δικαιώματα υπερασπίζονται μόνο με μαζικούς αγώνες

Πανεκπαιδευτικό Συλλαλητήριο, Αθήνα, 20-01-2022

Μέχρι να του πει ο λαός και «μπράβο» ζήτησε ο Κυρ. Μητσοτάκης στην τελευταία ιδιαίτερα προκλητική τηλεοπτική συνέντευξη του. Μια συνέντευξη-ποταμό ψεμάτων, στην οποία η μαύρη, για τη ζωή, την υγεία και τα δικαιώματα του λαού, πολιτική της κυβέρνησης παρουσιάστηκε ως «δίκαιη» και «φιλολαϊκή»!

Ωστόσο, η ανάγκη αυτού του πρωθυπουργικού ρεσιτάλ της διαστροφής και της αντιστροφής της πραγματικότητας που ζει ο λαός είναι ακριβώς αυτή η πραγματικότητα και η οργή που αυτή προκαλεί και συσσωρεύει. Γιατί δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το πρωτόγνωρο μίγμα της πανδημίας και των συνεπειών της στην υγεία και την καθημερινότητα του λαού, μαζί με την διαρκώς γιγαντούμενη ακρίβεια και τις συνθήκες του εργασιακού αλλά και κοινωνικού μεσαί-

ωνα, φορτώνουν διαρκώς με αδιέξοδα τον εργαζόμενο λαό, στα ζητήματα που αφορούν την καθημερινή του επιβίωση. Για όλα αυτά, η πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ είναι απολύτως και εγκληματικά ένοχη και η συνέντευξη ήταν άλλη μια προσπάθεια άρνησης και αποποίησης των ευθυνών της, με την πάγια μέθοδο των αστικών κυβερνήσεων και των κομμάτων του συστήματος: Το ψέμα, τους εκβιασμούς, την παρουσίαση των ιεραρχήσεων και των συμφερόντων του συστήματος ως «εθνικές» ιεραρχήσεις, ως «εθνικά» συμφέροντα. Έτσι, την ίδια ώρα που «πρέπει να πανηγυρίσουμε» για την παραλαβή των Ραφάλ, πρέπει και να αποδεχτούμε ως «αντικειμενικό», ως «μεταρρυθμιστικό» ή ακόμα και ως «φιλολαϊκό» το κλείσιμο του Παιδών Πεντέλης, την κατάργηση συντάξεων για άτομα με αναπηρία, την

άδεια ειδικού σκοπού με διάρκεια 4 ημερών(!) λόγω πανδημίας και με μείωση των αποδοχών στο μισό για τους εργαζόμενους! Την ίδια ώρα που ο λαός πρέπει να χειροκροτήσει ως «εκσυγχρονιστικές και αναπτυξιακές» τις απολύσεις εργατών στα Πετρέλαια της Καβάλας, πρέπει επίσης να αποδεχτεί ως «δημοκρατικές αλλαγές» τις επαναλαμβανόμενες εισβολές των ΟΠΚΕ στα ΑΕΙ και την εγκατάσταση Αστυνομίας σε αυτά. Ακόμα περισσότερο, «πρέπει» ο ίδιος να ενεργοποιηθεί, όπως απαιτεί η Κεραμέως, και να καταγγείλει τους εκπαιδευτικούς που δεν γίνονται απεργοσπάστες και χαφιέδες των μαθητικών καταλήψεων που αγωνίζονται για μέτρα προστασίας από την πανδημία και ενάντια στα εξεταστικά σφαγεία που στήνει η πολιτική της κυβέρνησης.

συνέχεια στη σελ. 2

Αμερικανορωσικές σχέσεις
Πίσω από την αδιάλλακτη και επιθετική ρητορική

σελ. 12-13

East Med

Ένας αγωγός που... βυθίστηκε

σελ. 2

Στο στόχαστρο το νοσοκομείο Παιδών Πεντέλης

σελ. 6

Καταιγιστικά χτυπήματα στο Άσυλο Το κυβερνητικό σχέδιο για τη διάλυση του φοιτητικού συνδικαλισμού

σελ. 15

Οι μαθητές δεν σκύβουν το κεφάλι! Πολλαπλασιάζονται οι καταλήψεις στη χώρα

σελ. 17

Καζακστάν

Εξέγερση, καταστολή, εξωτερικές επεμβάσεις και νέες δοκιμασίες για την εργατική τάξη και τον λαό

σελ. 18

"Κοινός αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μαθητών και εκπαιδευτικών στο δημόσιο σχολείο"

Ανοικτή Εκδήλωση - Συζήτηση με εκπαιδευτικούς, γονείς και μαθητές

Κοινός αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μαθητών και εκπαιδευτικών στο δημόσιο σχολείο

Σύνδεσμος ZOOM <https://us02web.zoom.us/j/81149135961>

Σύνδεσμος FACEBOOK <https://www.facebook.com/events/519789252527615/>

Δικτύωση Εκπαιδευτικών για την ανατροπή της αξιολόγησης <https://www.facebook.com/events/519789252527615/>

Σύνδεσμος στο ZOOM:

<https://us02web.zoom.us/j/81149135961>

Σύνδεσμος στο FACEBOOK:

<https://www.facebook.com/events/519789252527615/>

Παρατεταμένη αντιλαϊκή βαρυχειμωνιά

Τα λαϊκά δικαιώματα υπερασπίζονται μόνο με μαζικούς αγώνες

συνέχεια από σελ. 1

Από την άλλη, οφείλουμε να διαπιστώσουμε πως ο σκεπτός ψεμάτων και διαστροφής των λαϊκών συμφερόντων και δικαιωμάτων, έχει έναν...συνήγορο. Αυτός δεν είναι άλλος από την απουσία μαζικών εργατικών, λαϊκών και νεολαιιστικών αγώνων και αντιστάσεων, αυτών που απαιτεί η σημερινή κατάσταση. Αυτή η απουσία είναι που δίνει χώρο και «αέρα» για να «φωνάζει ο κλέφτης», για να παρουσιάζει ο πρωθυπουργός ως «δικαιωμένη» την πολιτική που αφήνει το λαό έκθετο στην πανδημία, την πολιτική που σαρώνει κάθε εργατικό-λαϊκό δικαίωμα και κατάκτηση. Μια «απουσία» που έχει τις αιτίες της όχι βέβαια στην αποδοχή της άγριας πολιτικής της κυβέρνησης και του συστήματος από το λαό, αλλά στα πολλά προβλήματα και εμπόδια που συναντά η λαϊκή οργή, που δεν την αφήνουν να γίνει μαζικός αγώνας και κίνηση αντίστασης και διεκδίκησης. Προβλήματα και εμπόδια που εδώ και δεκαετίες στήνουν οι ψεύτικο φίλοι του λαϊκού κινήματος και της μαζικής πάλης. Οι δυνάμεις του συμβιβασμού και της υποταγής, οι κρετινοί της κάλπης, των κυβερνητικών αλλαγών, της «συνεννόησης» με τον αντίπαλο, δηλαδή της ταξικής υποταγής. Αυτοί που στη σημερινή κοινωνικά εκρηκτική κατάσταση απογειώνουν τη διγλωσσία για να υπηρετήσουν την γραμμή της συμμόρφωσης στο σύστημα. Όπως η ηγεσία του ΚΚΕ, που από τη μια τάχα ανακάλυψε πως «μόνο ο λαός σώζει το λαό», αλλά από την άλλη δίνει μάχη ενάντια στην γραμμή κατάργησης του νόμου Χατζηδάκη. Μάχη στα λόγια, με τη διαβόητη εφεύρεση «να μείνει στα χαρτιά», αλλά κυρίως στην πράξη, στοιχιζόμενη πίσω από τη γραμμή αδράνειας και

απεργιακής απραξίας των εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ και όλου του συρφετού της συνδικαλιστικής ηγεσίας.

Παρόλα αυτά, η πραγματικότητα επιμένει και απαιτεί πραγματικές απαντήσεις. Η πρωθυπουργική «άνεση» έχει στηρίγματα στα κέντρα μέσα και έξω από τη χώρα, βρίσκει πάτημα στην απουσία των αγώνων, αλλά ταυτόχρονα εμπεριέχει και την έγνοια και τους φόβους του συστήματος για το τι θα βρει μπροστά της από τον «εχθρό λαό». Γιατί το μίγμα των θανάτων, της εγκατάλειψης, της εξαθλίωσης, της ανεργίας, της τρομοκρατίας και της βαρβαρότητας του συστήματος γίνεται ολοένα και πιο εκρηκτικό. Και στον ορίζοντα όχι μόνο δεν διαφαίνεται κάποια είδους ελάφρυνση, αλλά αντίθετα διαμορφώνονται οι όροι για τα ακόμη χειρότερα.

Μπροστά σε «νέα» αδιέξοδα

Έστω και «διακριτικά» οι εγχώριοι συστημικοί αναλυτές καταγράφουν ήδη μια σειρά σοβαρές ανησυχίες τους. Για τον (διεθνή) πληθωρισμό που επηρεάζει τις αγορές ομολόγων, με αποτέλεσμα τον κίνδυνο να επιδεινωθούν οι όροι δανεισμού... Για την τάση να επικρατήσουν διεθνώς αυξήσεις των επιτοκίων, που θα οδηγήσουν στην «αναθεώρηση της υποβοηθητικής νομισματικής πολιτικής»... Για τον κίνδυνο να αλλάξουν «οι σημερινές άνετες δημοσιονομικές συνθήκες»...

Όλα αυτά -και πολλά άλλα ανάλογα- δεν είναι παρά ομολογίες μιας δεδομένης κατάστασης. Ομολογίες ότι η χώρα κάθε άλλο παρά «ορθοπόδησε» με τον κύκλο των μνημονίων, αντίθετα φορτώθηκε με νέα δάνεια και αποδυναμώθηκε παραγωγικά και οικονομικά ακόμα περισσό-

τερο. Ότι ο νέος κύκλος της υποτιθέμενης «ανάπτυξης» δεν είναι παρά ένας νέος κύκλος δανεισμού και στη βάση των χειρότερων, από κάθε άποψη, όρων που διαμορφώθηκαν στην προηγούμενη δεκαετία. Ότι η κρίση και οι ανταγωνισμοί διεθνώς, με μεγάλο επιβαρυντικό παράγοντα την πανδημία, καθιστούν έωλη και θέτουν υπό αίρεση την δανειοδότηση αυτή από τα ιμπεριαλιστικά αφεντικά. Μπορεί συνεπώς οι στρόφιγγες να κλείσουν ξανά, να τεθούν ξανά νέοι και δυσμενέστεροι όροι δανεισμού και άρα το «αφήγημα της ανάπτυξης» να καταρρεύσει εκ νέου. Μια κατάρρευση που είναι προφανές ότι θα σημάνει ένα ακόμα πιο άγριο από το σημερινό κύμα επίθεσης και λεηλασίας των εργατικών-λαϊκών δικαιωμάτων, αλλά και ένα νέο γκρέμισμα των μικρομεσαίων στρωμάτων, κόντρα δηλαδή στα κυβερνητικά-συστημικά σχέδια να ανακτήσουν την εμπιστοσύνη τους και τη στήριξη τους.

Οι προοπτικές αυτές αποτυπώνονται ήδη δειλά και στο πολιτικό επίπεδο. Μετά τη συνεδρίαση του Γιουρογκρουπ στις 16/1, ο Σταϊκούρας εμφανίστηκε πολύ συγκρατημένος και υπέρ της ανάγκης τήρησης της «δημοσιονομικής πειθαρχίας». Είχαν προηγηθεί οι κυβερνητικές παλινωδίες για την κατάργηση του «φόρου αλληλεγγύης» στους εργαζόμενους στο Δημόσιο τομέα, που κατέληξαν στην μη κατάργησή του, ενώ ανάλογα αποπέμφθηκε και ο «προβληματισμός» για τη μείωση φόρων σε καύσιμα και ηλεκτρική ενέργεια. Κυρίως όμως το λεγόμενο οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης έχει αρχίσει να προειδοποιεί και να προειδοποιεί για το ότι η Κομισιόν τον Μάρτιο θα καταθέσει την εισήγησή της σχετικά με την «επιστροφή» του Συμφώ-

νου Σταθερότητας, που η εφαρμογή του είχε «χαλαρώσει» τα τελευταία δύο χρόνια λόγω πανδημίας. Η «επιστροφή» αυτή -για το επιτρεπτό ποσοστό του ελλείμματος κ.λπ.- σχεδιάζεται για το 2023, αλλά βέβαια δεν είναι η ελληνική πλευρά αυτή που μπορεί να ελέγχει τις επιταχύνσεις που μπορεί να φέρουν οι ανταγωνισμοί και τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών πατρώνων της...

Όλα αυτά βρίσκονται μπροστά, ενώ ανακινώνεται επισήμως ότι για το 2022 οι δανειακές ανάγκες της χώρας ξεπερνούν τα 25 δισ. ευρώ και, κυρίως, ενώ επιπλέον εκκρεμούν και αναμένονται με σχεδόν έκδηλη αγωνία από την αστική τάξη τα δανειακά και οι επιδοτήσεις που της έχουν τάξει οι Ευρωπαίοι από το περιφημο Ταμείο Ανάκαμψης. Αγωνία γιατί από τη μια σε αυτά βασίζεται όλος ο «τρόπος του λέγειν» «σχεδιασμός» και στο οικονομικό και στο πολιτικό επίπεδο, αλλά από την άλλη οι διεθνείς συνθήκες κάθε άλλο παρά επιτρέπουν την προεξόφληση των όρων και του ύψους των ποσών που τελικά θα έρθουν...

Ποιος θα «αποφασίσει» για τις εκλογές;

Στη βάση αυτών των προοπτικών και εξελίξεων και των ερωτημάτων που θέτουν είναι φανερό ότι μπλέκεται και διαμορφώνεται και το ζήτημα των πολιτικών εξελίξεων και των ιδίων των εκλογών. Η ασάφεια, στην πραγματικότητα όχι για το αν, αλλά για το πότε, πώς και πόσο έντονα θα απαιτηθούν από τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές νέα μέτρα και νέοι όροι στο οικονομικό πεδίο, είναι αυτή που παράγει την ποικιλία των θέσεων και εκτιμήσεων των κυβερνητικών στελεχών, με τις οποί-

East Med

Ένας αγωγός που... βυθίστηκε

“Βυθίστηκαν” οι όποιες συμφωνίες υπογράφηκαν το Μάιο του 2020 μεταξύ Ελλάδας, Κύπρου και Ισραήλ για τον αγωγό φυσικού αερίου East Med. Ο αγωγός, που θα ξεκινούσε από την ανατολική Μεσόγειο και θα μετέφερε φυσικό αέριο από τη θάλασσα του Λεβάντε και τα κοιτάσματα Λεβιάθαν και Αφροδίτης, μέσω της Κύπρου και της Κρήτης, θα έφτανε μέχρι την ηπειρωτική Ελλάδα, θα είχε μήκος 1.900 χλμ. και θα τροφοδοτούσε την Ιταλία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Οι διθύραμβοι της αστικής τάξης και σύσσωμου του πολιτικού προσωπικού 2 χρόνια τώρα για τον αμερικανικών συμφερόντων αγωγό είχαν πολλαπλές χρήσεις. Είτε το παραμύθι της ανάπτυξης και της φτηνής ενέργειας, που θα ήταν έργο “πνοής” για το λαό μας, είτε το “στρίμωγμα” της Τουρκίας στην περιοχή, μιας και ο αγωγός θα επιβεβαίωνε για την αστική τάξη της χώρας ότι παραμένει το καλό παιδί των Αμερικάνων στην περιοχή, θα συμπλεκόταν με το ζήτημα των

ΑΟΖ και των διαφιλονικίσεων που υπάρχουν μεταξύ Ελλάδας, Κύπρου, Τουρκίας και θα έμπλεκε και έναν κύριο ανταγωνιστή της Τουρκίας στη Μέση Ανατολή, το Ισραήλ.

Το non paper με το οποίο οι Αμερικάνοι “βούλιαξαν” τον East Med δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία για την ελληνική κυβέρνηση, άλλωστε, όπως δήλωσε ο ανώτερος σύμβουλος για την Ενεργειακή Ασφάλεια στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ, Άμος Χοκστάιν, οι εμπλεκόμενες κυβερνήσεις είχαν ενημερωθεί καιρό τώρα για την απόφαση των ΗΠΑ. Η ντόπια ελίτ μαζί με την κυπριακή προσέβλεπαν σε πολλαπλά οφέλη έστω της κατασκευής του αγωγού. Ένα από αυτά ήταν η κατοχύρωση και διεύρυνση της μη οριοθετημένης ΑΟΖ τους, στόχος ο οποίος δέχτηκε σοβαρό πλήγμα το καλοκαίρι του 2020 όταν έγινε σιωπηρά αποδεκτό ότι η Τουρκία θα μετακινεί πολεμικά πλοία στα Δωδεκάνησα έξω από τα έξι μίλια. Το σίγουρο είναι πως η κίνηση αυτή των ΗΠΑ προέρχεται από πολλαπλές πιέσεις

στο διεθνές επίπεδο, αλλά δημιουργεί και μεγάλα ερωτηματικά για το από εδώ και πέρα για την ελληνική αστική τάξη.

Η ΗΠΑ δηλώνουν πως προσβλέπουν στην ενεργειακή διασύνδεση της Ανατολικής Μεσογείου με την Ευρώπη μέσω ηλεκτρικής ενέργειας και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (που θα υποστηρίζουν βέβαια και το φυσικό αέριο) και προωθούν τους σχεδιασμούς τους για τη σύνδεση μεταξύ ηλεκτρικών δικτύων EuroAfrica από την Αίγυπτο στην Κρήτη και τη διασύνδεση EuroAsia που θα συνδέει τα ισραηλινά, κυπριακά και ευρωπαϊκά ηλεκτρικά δίκτυα. Προφανώς και οι ΗΠΑ αντιλαμβάνονται πρώτοι από όλους ότι το ενεργειακό παιχνίδι είναι πρώτα απ’ όλα γεωπολιτικό και θέλουν από τη μία να κλείσουν το μάτι στην Τουρκία, αλλά από την άλλη να μην ξεκοπούν τελείως και από τα υπόλοιπα στηρίγματά τους στην περιοχή. Άλλωστε η ελληνική ολιγαρχία έδωσε γη και ύδωρ τον τελευταίο καιρό στους Αμερικάνους και απ’ ό,τι φαίνεται δεν θα πάρει τίποτα από αυτά

που της έταξαν. Αντίθετα, στην Τουρκία υποδέχθηκαν με διθυράμβους την απόφαση αυτή των ΗΠΑ, με τον Ερντογάν να κάνει σχόλια για την επιθετικότητα της Δύσης που κατάφερε να ανατρέψει και να ρίχνει βολές κατά της ΕΕ για το σιωπηρό εμπάργκο που κάνει, προσπαθώντας να αποδώσει όλα τα προβλήματα και την οικονομική κρίση σε εξωτερικούς παράγοντες.

Οι πιέσεις των ΗΠΑ

Η αναντιστοιχία στόχων και μέσων των ΗΠΑ υπάρχει ακόμα και καθορίζει τις κινήσεις τους στην παγκόσμια σκακιέρα. Μάλιστα, πάγια πλέον τακτική των ΗΠΑ είναι η αναμόλυνση των αντιθέσεων και το “ανακάτεμα της τράπουλας” για να δημιουργηθούν νέα δεδομένα. Προφανώς και οι πιέσεις που έχουν αναδειχθεί με βάση την Ουκρανία, τη Μέση Ανατολή και τη Μεσόγειο αλλά και η κατάσταση με τη δυναμική ανάπτυξη της Κίνας στην οικονομία δημιουργεί δεδομένα τα οποία οι

ΕΝΙΟΧΥΣΤΕ
την έκδοση

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Εσωτερικού: 45 ευρώ
Εξωτερικού: 65 ευρώ

ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: Εθνική Τράπεζα: IBAN: GR320110711000071148003461
BIC: ETHNGRAA

Προλεταριακή Σημαία Κωδ. 3112

Εκδόσεις ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος Σύνταξης: Θ. Φωτόπουλος

Εδρα: Γραβιάς 10-12, 10678 Αθήνα, Τηλ: 2103303639 cpgml@otenet.gr Θεσ/νίκη, Συγγρού 24, Τηλ: 2310 278978 cpgmlthe@the.forthnet.gr www.kkempl.gr

ες συνοδεύεται η επίσημη θέση για «εκλογές στο τέλος της τετραετίας». Δηλαδή οι πολιτικές αποφάσεις των ιμπεριαλιστών της ΕΕ θα παίξουν σημαντικό ρόλο και θα «αποφασίσουν» σε σημαντικό βαθμό πώς θα δρομολογηθούν οι πολιτικές εξελίξεις στη χώρα.

Γιατί, από την άλλη, θα μπορούσε κανείς να πει ότι με τις ΗΠΑ (που έχουν αναμφίβολα καθοριστικό και διαρκώς αναβαθμιζόμενο ρόλο στη χώρα)... όλα πάνε καλά! Η κυβέρνηση Μητσοτάκη συνέχισε και ενίσχυσε την πολιτική της στοίχισης-υπέρτησης των ΗΠΑ με κάθε δυνατό τρόπο! Οπότε οι υπερατλαντικοί προστάτες δεν έχουν τουλάχιστον προφανή λόγο δυσαρέσκειας με κανέναν βασικό εκπρόσωπο του αστικού πολιτικού συστήματος. Παράλληλα, όλες οι αστικές δυνάμεις της χώρας - και ιδιαίτερα όπως έχει δρομολογηθεί η πορεία στοίχισης της χώρας στα αμερικάνικα σχέδια στην περιοχή- δεν θέλουν και δεν μπορούν να αμφισβητήσουν και να διαταράξουν την πορεία αυτή. Υπάρχουν βέβαια οι «στεναχώριες», αλλά αυτές καταπίνονται στη βάση της σχέσης υποτέλειας που έχει διαμορφωθεί. Για παράδειγμα, η επίσημη πλέον καταβύθιση του αγωγού East Med, με το non paper που οι Αμερικάνοι έστειλαν σε όλους τους «ενδιαφερόμενους» στην περιοχή, ενταφιάζει οριστικά τις αστικές μωροφιλοδοξίες και κυρίως αφαιρεί από την αστική τάξη ένα όπλο που θεωρούσε ότι έχει και είναι δικό της, στον αντιδραστικό ανταγωνισμό της με την αντίστοιχη τουρκική. Ωστόσο, για την ανιστόρητη και τυχοδιωκτική αστική τάξη της χώρας μας ο αμερικάνικος παράγοντας παραμένει και αναβαθμίζεται ως «αποκούμπι της» για να μπορέσει να συνεχίσει αυτόν τον ανταγωνισμό. Για αυτό π.χ. θριαμβολογεί που η Αλεξανδρούπολη μετατράπηκε σε βάση εξόρμησης των αμερικανονατοϊκών προς Βοσνία και προς ανατολικά, δηλαδή τη Ρωσία!

Με την «ασάφεια» και την ανησυχία για τις αποφάσεις των Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών βαδίζει, συνεπώς, η κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά όχι μόνο αυτή! Το ζή-

τημα αφορά συνολικά την αστική τάξη και τις αστικές πολιτικές δυνάμεις και είναι χαρακτηριστικό ότι το λεγόμενο think tank των τεχνοκρατών που συγκρότησε ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ με αυτό ακριβώς το θέμα ασχολήθηκε. Συγκρότησε πρόταση για το «νέο Σύμφωνο Σταθερότητας» που θα πρέπει να διαμορφωθεί και αναζητά συμμάχους στην ιταλική «κεντροαριστερά» για να την παρουσιάσει ενόψει της εισήγησης της Κομισιόν το Μάρτιο. Μια πρόταση που δεν στοχεύει μόνο στις δικές του πολιτικές-εκλογικές ανάγκες, αφού με αυτήν ανακυκλώνει τις αυταπάτες για... «μια άλλη ΕΕ», αν και πολύ πιο προσγειωμένα από τις... υπερβολές της περιόδου 2012-15. Αλλά μια πρόταση που συμβάλλει στην «εθνική κινητοποίηση», δηλαδή στην επιχείρηση της πολιτικής διαπραγμάτευσης της αστικής τάξης με τα ιμπεριαλιστικά αφεντικά της Ευρώπης, που «πρέπει να δείξουν στήριξη και κατανόηση» στις ελληνικές ιδιαιτερότητες και ανάγκες.

Το βέβαιο είναι ότι μέσα στην καταιγίδα της ακρίβειας, της πανδημίας, της ανεργίας και της εξαθλίωσης, αλλά και μπροστά στις χειρότερες προοπτικές που διαγράφονται, ο λαός δεν έχει κανέναν λόγο να περιμένει τις εκλογές ή τις όποιες άλλες εξελίξεις, σαν αυτές που ανέφερε ο Γεραπετρίτης. Ο τρόπος που ο λαός έχει να παρέμβει στις εξελίξεις, να «κόψει την άνεση» στα προκλητικά πρωθυπουργικά διαγγέλματα αλλά και να δυσκολέψει συνολικά τα σχέδια των κομμάτων του συστήματος είναι ένας και μοναδικός: να βγει μαζί στο δρόμο του αγώνα, να αντισταθεί στην ολομέτωπη επίθεση και να διεκδικήσει τα δικαιώματά του. Σε αυτόν και μόνο σε αυτόν τον δρόμο υπάρχει ελπίδα και προοπτική για το λαό και τη νεολαία. Γι' αυτό πρέπει επίμονα να παλέψουμε για να γίνουν βήματα σε αυτόν τον δρόμο, να ξεπεραστούν εμπόδια, να συγκροτηθεί στη νεολαία και τους εργαζόμενους η κατεύθυνση της μαζικής πάλης.

σπάθειες μέσω συμφωνιών γίνονται για την εκμετάλλευση των φυσικών κοιτασμάτων στην περιοχή δεν έχουν σαν μέλημα τη φτηνή ενέργεια για το ελληνικό νοικοκυριό, αλλά την εξυπηρέτηση των μεγάλων μονοπωλιακών συμφερόντων που θα ξεζουμίσουν τα κοιτάσματα της χώρας για δικό τους όφελος και θα πετάξουν και κανένα ξεροκόμματο στις κυβερνήσεις. Πόσο μάλλον όταν επελαύνει κύμα ακρίβειας με αυξήσεις στα τιμολόγια της ΔΕΗ και του φυσικού αερίου. Είναι λοιπόν, σύμφωνα με τις δηλώσεις τους, φανερό πως τα τόσο πλούσια κοιτάσματα που υπάρχουν στη Μεσόγειο και την ευρύτερη περιοχή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν προς όφελος των λαών της περιοχής.

Από την άλλη, όχι μόνο δεν γίνεται εφικτό αυτό, αλλά η ύπαρξη φυσικών πόρων δημιουργεί εντάσεις, επιθετικότητα και υπερεκμετάλλευση των εργαζομένων. Φέρνει πιο κοντά τα σενάρια πολέμου καθώς γίνονται τα κοιτάσματα αυτά μοχλός γεωστρατηγικής πίεσης που τροφοδοτούν τον ανταγωνισμό των δύο αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας. Σε αυτή την κατάσταση σοβαρό μερίδιο ευθύνης έχει η ελληνική αστική τάξη η οποία με τις μωροφιλοδοξίες της έδωσε στις ΗΠΑ θάλασσα, βάσεις και αέρα και έκανε τον Αμερικάνο πρόσκοπο στα Βαλκάνια, για να μείνει... στον άσο και να δημιουργήσει τις αντιδράσεις της Τουρκίας η οποία αυτή την περίοδο (για πόσο είναι ένα ερώτημα) φαίνεται ευχαριστημένη με βάση τις εξελίξεις αυτές.

Αμερικάνοι πρέπει να αντισταθμίσουν. Επίσης η Τουρκία, αν και εξακολουθεί να παραμένει στρατευμένη με τη Δύση, έχει δείξει φυγόκεντρες τάσεις, χωρίς βέβαια τελικά να αμφισβητεί τις παραδοσιακές της συμμαχίες.

Η ελληνική αστική τάξη έχει κάθε λόγο να αναστατώνεται έπειτα από αυτή την εξέλιξη. Από τη μία δημιουργούνται πολλαπλά ερωτηματικά για το πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα στα ζητήματα των εξορύξεων. Για παράδειγμα, τι μέλλει γενέσθαι με την κοινοπραξία Total και ΕxxonMobil νότια και δυτικά της Κρήτης. Ακόμα πιο επιτακτικό ζήτημα, τι γίνεται με τις ΑΟΖ και την οριοθέτησή τους; Ερωτήματα τα οποία η αστική τάξη μπορεί να μην έχει ξεκάθαρο πώς θα απαντήσει, αλλά έχει δεδομένο ότι θα το κάνει μόνο κάτω από το πρίσμα της εξάρτησης.

Είναι προφανές ότι οι τριμερείς συμφωνίες μεταξύ Ελλάδας, Κύπρου και Ισραήλ και Αιγύπτου είχαν επιθετικό χαρακτήρα και δημιούργησαν όλη αυτή την ανάκρουση, συνυπολογίζοντας πάντα και την πολιτική των ΗΠΑ στη μετά-Μπλάντεν εποχή και την περικύκλωση της Ρωσίας ειδικότερα όταν υπάρχουν κρίσιμες εξελίξεις (Συρία, Αφγανιστάν, Καζακιστάν).

Τι πληρώνει ο λαός;

Είναι δεδομένο ότι ο ελληνικός λαός θα βάλει και φέτος και του χρόνου βαθιά το χέρι στην τσέπη για να πληρώσει για καύσιμα και ενέργεια. Οι όποιες προ-

Αποψη

Τα απανωτά κύματα των ανατιμήσεων και το τσουνάμι της ακρίβειας σαρώνουν το λαϊκό εισόδημα, εξανεμίζουν και ισοπεδώνουν τους -ούτως ή άλλως- χαμηλούς μισθούς και τις συντάξεις πείνας. Αν και τα νούμερα δεν μπορούν να περιγράψουν την τραγική οικονομική κατάσταση που βιώνουν τα λαϊκά νοικοκυριά, ωστόσο καταγράφουν και αποτυπώνουν μια κατάσταση και μια τάση.

Σύμφωνα, λοιπόν με στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, ο πληθωρισμός καταγράφει τους τελευταίους μήνες μια ξέφρενη ανοδική πορεία, σκαρφαλώνοντας στο +5,1% τον Δεκέμβρη, όταν τον περασμένο Ιούλη διαμορφωνόταν στο +1,4%. Το ποσοστό αυτό αποτελεί ρεκόρ 11ετίας και φανερώνει, διαψεύδοντας οικτρά τις παραπλανητικές και προκλητικές δηλώσεις του υπ. Ανάπτυξης ότι «*οι αυξήσεις αφορούν μόνο την ενέργεια*», ότι οι ανατιμήσεις έχουν διοχετευτεί σε όλο το φάσμα των προϊόντων και προπάντων στα βασικά αγαθά διαβίωσης και στην καθημερινότητα του λαού.

Σύμφωνα με την ίδια έρευνα, ενώ τον χορό των ανατιμήσεων σέρνουν οι

επόμενα δύο-τρία χρόνια».

Οι παραπάνω εκτιμήσεις μάλλον μοιάζουν με τα αισιόδοξα σενάρια, αν συνυπολογίσουμε την καταλυτική αρνητική επίδραση της παραλλαγής «Ο» του κορωνοϊού στην καπιταλιστική οικονομία. Η εκτόξευση των κρουσμάτων σε πρωτόγνωρα επίπεδα, δημιουργεί σοβαρά προβλήματα, τόσο στη βιομηχανική και αγροτική παραγωγή, όσο και στις μεταφορές και στο σύνολο της εφοδιαστικής αλυσίδας. Αυτή η εξέλιξη θα εκφραστεί σε δεύτερο χρόνο, πυροδοτώντας εκ νέου διαδοχικές αυξήσεις στις τιμές των προϊόντων και του πληθωρισμού.

Οι δηλώσεις κυβερνητικών και άλλων παραγόντων του συστήματος που κάνουν λόγο για «πρόσκαιρα φαινόμενα» καθώς και για «αυτορρύθμιση της αγοράς» αποτελούν μια συντονισμένη προσπάθεια προκειμένου να εξαπατηθεί, να καθησυχαστεί και να αφοπλιστεί πολιτικά ο λαός, περιμένοντας στη γωνιά και μοιρολατρικά την επιστροφή σε μια «κανονικότητα», που βέβαια για το καπιταλιστικό σύστημα έχει περάσει ανεπιστρεπτή.

Οι αυξήσεις στις τιμές των προϊόντων ήρθαν για να μείνουν. Όχι μόνο δεν πρόκειται για ένα προσωρινό φαινόμενο, αλλά αντίθετα αποτελεί δομικό στοιχείο της κλιμακούμενης επίθεσης που εξαπολύουν ο ιμπεριαλισμός και το κεφάλαιο στους λαούς και την εργατική

Τσουνάμι ανατιμήσεων Μοναδικός κυματοθραύστης η λαϊκή πάλη!

αυξήσεις στο φυσικό αέριο κατά 135,7%, στον ηλεκτρισμό κατά 45%, στο πετρέλαιο θέρμανσης κατά 34,1% και στα καύσιμα και τα λιπαντικά κατά 21,7%, καταγράφονται ως φυσιολογική συνέπεια των εκρηκτικών αυξήσεων στην ενέργεια ανατιμήσεις σε μια σειρά προϊόντων και υπηρεσιών βασικής ανάγκης. Το κόστος στέγασης αυξήθηκε κατά 18%, το κόστος μεταφοράς κατά 10,9%, ενώ ενδεικτικά καταγράφηκαν αυξήσεις 19,7% σε αρνί και κατσίκι, 17% στο ελαιόλαδο, 14,2% στις πατάτες, 7,6% στα ζυμαρικά, 6,7% στα νωπά ψάρια, 6,6% στα πουλερικά, 5,5% στα τυριά κ.ά.

Επιπρόσθετα, έρευνα του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ καταγράφει ότι τον Δεκέμβρη του 2021 το μέσο μηνιαίο ατομικό διαθέσιμο εισόδημα απώλεσε περίπου το 7% της αγοραστικής του δύναμης σε ετήσια βάση. Ταυτόχρονα, η απώλεια της αγοραστικής δύναμης του κατώτατου μισθού έφτασε το 10,4%, ενώ του μέσου μισθού των εργαζομένων μερικής απασχόλησης άγγιξε το 13,7%.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, που μέρα με τη μέρα τροποποιείται δυσμενέστερα για τον λαό, τα κυβερνητικά μέτρα, που συνοψίζονται στο φιλοδώρημα-επιδότηση στους υπερδιοικωμένους λογαριασμούς του ρεύματος και το κουλούρι-αύξηση στον βασικό μισθό (11 ευρώ καθαρά) που τον καθλώνει στα 569€ (από 558€), αποτελούν μια ξετσιπωτή κοροϊδία. Πόσο μάλλον όταν με περίσσιο θράσος αναγγέλλουν αντίστοιχη αύξηση για τον ερχόμενο Μάη, όταν δηλαδή, σύμφωνα με την έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) προβλέπεται η κορύφωση του πληθωρισμού (μέσα του 2022). Η ΕΚΤ, μάλιστα, εκτιμάει ότι ο πληθωρισμός θα κατέλθει στο όριο του 2% προς τα τέλη του 2023. Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που διαπιστώνει με βάση τις δικές της εκτιμήσεις ότι «*οι τυπικές τιμές δεκαετίας* (στην περιοχή των 15-25 ευρώ/MWh) δεν είναι πιθανό να επιστρέψουν στα

τάξη, προκειμένου να τους φορτώσουν τα βάρη της κρίσης του συστήματος, να ρεφάρουν τις απώλειες που έχουν υποστεί τα δύο χρόνια της πανδημίας, να διαμορφώσουν όρους υπερκερδοφορίας.

Το τσουνάμι των ανατιμήσεων διογκώθηκε από την αύξηση στις τιμές των πρώτων υλών στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα της παραγωγής με τα ιμπεριαλιστικά μονοπώλια να εκτινάσσουν τις τιμές των προϊόντων και της ενέργειας. Ταυτόχρονα, οι αυξήσεις σε φυσικό αέριο, πετρέλαιο και κατ' επέκταση στον ηλεκτρισμό, τροφοδοτούνται διαρκώς από την ένταση του ανταγωνισμού ΗΠΑ-Ρωσίας στην ευρύτερη περιοχή γύρω από τη χώρα μας, αλλά ιδιαίτερα με επίκεντρο την Ουκρανία.

Ένας νέος Αρμαγεδδών, ως συνέπεια της έντασης του ταξικού πολέμου, έρχεται να ισοπεδώσει ότι έμεινε όρθιο από τα βάρβαρα αντιλαϊκά-αντεργατικά μέτρα που επιβλήθηκαν με τα μνημόνια και την αξιοποίηση της πανδημίας. Ένας νέος γύρος υφαρπαγής πλούτου «από μέσα προς τα έξω» και «από κάτω προς τα πάνω» βρίσκεται στην πρώτη φάση της εξέλιξής του.

Το τσουνάμι των ανατιμήσεων θα σκάσει με πρωτόγνωρη ένταση και σφοδρότητα, εξωθώντας βίαια εκτεταμένα λαϊκά στρώματα στη φτωχοποίηση. Ο βαθιά εξαρτημένος χαρακτήρας του ντόπιου καπιταλισμού, η παραρτημοποίηση της οικονομίας, ο μεταπρατικός και παρασιτικός χαρακτήρας του ντόπιου κεφαλαίου, το ξεπούλημα των βασικών πλουτοπαραγωγικών πηγών και υποδομών, η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και η απολιγνιτοποίηση, οι μισθοί και οι συντάξεις πείνας, η σκληρή λιτότητα, η ανεργία, η φοροληστρική πολιτική, αλλά και οι δεσμεύσεις της κυβέρνησης στα ξένα αφεντικά της εν μέσω της 13ης αξιολόγησης, έχουν διαμορφώσει έδαφος χωρίς κανένα ανάχωμα.

Ο μοναδικός κυματοθραύστης είναι ο ίδιος ο λαός, ο αγώνας, ο ξεσηκωμός!

Με καταγγελίες για την αστυνομική βιαιότητα συνεχίζεται η δίκη των συλληφθέντων στις 17 Νοέμβρη '20 στα Σεπόλια

Συνεχίστηκε στις 17 Γενάρη στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο της Αθήνας η δίκη των αγωνιστών που συνελήφθησαν στα Σεπόλια στις 17 Νοέμβρη του '20 (η Λυδία και ο Ορέστης Καττής, η μητέρα τους Παναγιώτα Μπόμπου, ο Νικόλας Καβακλής και ο Μάκης Λιβάνης) μετά την επιδρομή των αστυνομικών δυνάμεων στη γειτονιά τους, ακόμα και μέσα στο χώρο της πολυκατοικίας όπου μένει η οικογένεια Καττή. Ο πατέρας, Δημήτρης Καττής, θα δικαστεί σε άλλη διαδικασία. Η αστυνομική αυτή επιδρομή και το συνολικότερο όργιο κρατικής τρομοκρατίας ενάντια στη διαδήλωση για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου ήταν μέρος της εφαρμογής της κυβερνητικής απαγόρευσης και καταστολής με πρόσχημα την «προστασία απ' τη διασπορά του κορονοϊού». Πόσο πιο υποκριτικός και προσχηματικός φαίνεται ο λόγος αυτός σήμερα! Αν οι προηγούμενες ημέρες της δίκης χαρακτηρίστηκαν απ' τις αντιφάσεις των αστυνομικών μαρτύρων, την ημέρα αυτή οι καταθέσεις των μαρτύρων υπεράσπισης (αυτοπτών ή πολιτικής υπεράσπισης) περιέγραψαν και κατήγγειλαν την ωμή αστυνομική βία που ασκήθηκε στους διαδηλωτές και στους συλληφθέντες απ' την Ομάδα ΔΡΑΣΗ. Τη σύλληψη του Ορέστη από 4 αστυνομικούς, κραδαίνοντας κλομπ. Τις ύβρεις τους προς τη μητέρα του, όταν αντέδρασε στη σύλληψη και την κακοποίηση του γιου της («Έχουν οι π...νες γιο»). Τις απειλές τους, του τύπου «εδώ θα γίνει ο τάφος σου». Τη σύλληψη του πατέρα, Δημήτρη Καττή, με ξυλοδαμούς και χειροπέδες, όταν αναζήτησε το γιο του στο αστυνομικό τμήμα. Τις χυδαίες βρισιές των αστυνομικών σε μια άλλη κοπέλα. Τα συνηθήματά τους, «Αίμα, τιμή...». Τις βίαιες συλλήψεις των άλλων αγωνιστών. Η δίκη θα συνεχιστεί στις 28 του Γενάρη, στα δικαστήρια της Ευελπίδων (κτίριο 6, αίθουσα 12). Στον προαύλιο χώρο των δικαστηρίων πραγματοποιήθηκε ξανά συγκέντρωση συμπαράστασης στους διωκόμενους. Ο αγώνας για την κατάργηση του πολιτικού κατηγορητηρίου και για την αθώωση όλων των κατηγορούμενων των κινητοποιήσεων της 17ης Νοέμβρη, της 26ης Νοέμβρη και της 6ης Δεκέμβρη του '20 πρέπει να συνεχιστεί, μαζικά και αποφασιστικά.

Η νόσηση δικηγόρου από COVID-19 δεν ήταν λόγος αναβολής δίκης, κατά το δικαστήριο!

Η υποκρισία σ' όλο της το μεγαλείο! Ενώ σέρνουν σε δίκες αγωνιστές που συμμετείχαν σε

δημοκρατικά δικαιώματα

Αμείωτη η κακομεταχείριση και οι βίαιες απελάσεις προσφύγων από τις Αρχές

Αλλη μια καταγγελία που βγήκε στη δημοσιότητα έρχεται να επιβεβαιώσει όχι μόνο την πραγματικότητα των βίαιων απελάσεων προσφύγων απ' τις ελληνικές αρχές -των λεγόμενων «επαναπροωθήσεων»- αλλά και την ωμότητα που τις χαρακτηρίζει. Έτσι, στις 9 Γενάρη, 25 αφγανόι πρόσφυγες απ' τους οποίους οι 17 ήταν ανήλικα παιδιά -ακόμα και κάποια βρέφη- αποβιβάστηκαν στα νότια του οικισμού Τσόνια, στις βορειοανατολικές ακτές της Λέσβου. 36 ώρες μετά βρίσκονταν στο... Αιγαίο, μέσα σε μια φουσκωτή λέμβο, κοντά στις νότιες ακτές της Σάμου. Τι είχε μεσολαβήσει; Η αστυνομία και το λιμενικό σώμα τους είχαν ουσιαστικά απαγάγει, τους είχαν κλέψει χρήματα, κινητά τηλέφωνα, ακόμα και τα... μπουφάν τους, γιατί αποτελούν στοιχεία αναγνώρισής τους, και τους επιβίβασαν σε ένα βανάκι, για να μεταφερθούν στη συνέχεια σε ένα «περιπολικό ανοικτής θαλάσσης». Κι από εκεί στα ανοικτά του Αιγαίου. Οι πρόσφυγες διασώθηκαν τελικά απ' την τουρκική ακτοφυλακή και μεταφέρθηκαν κοντά στη Σμύρνη.

Έχουμε αναφερθεί στο γεγονός πως οι ξεριζωμένοι απ' τον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο άνθρωποι, γίνονται «μπαλάκι» και «μέσο αντιπαράθεσης» ανάμεσα στην άρχουσα τάξη της χώρας μας και στην τουρκική. Στο πώς εργαλειοποιούνται στον μεταξύ τους αντιδραστικό ανταγωνισμό. Οι πρόσφυγες κατόρθωσαν τελικά να καταγγείλουν την κακομεταχείρισή τους και όλη αυτή την τρομοκρατική επιχείρηση στην «Aegean Boat Report». Την απαγωγή τους, όταν φοβισμένοι έφτασαν στην ευρύτερη περιοχή του χωριού, και με πρόθεση να ζητήσουν άσυλο. Τη μεταχείριση που τους επιφύλασαν οπλισμένοι μαυροντυμένοι αστυνομικοί. Τη μεταφορά τους με το βαν και τις κλοπές. Τις απειλές των μασκοφόρων αστυνομικών, που τρώμαζαν τα παιδιά. Τη μεταφορά τους σε σκάφος, κατά ομάδες. Τη βίαιη ρίψη τους σε βάρκα και στη...θάλασσα. Όταν μάλιστα ένα βρέφος πετάχτηκε απ' τους αστυνομικούς απ' το ταχύπλοο, και του έφυγε το πωσίβιο, το έσωσαν, ευτυχώς, οι ίδιοι οι πρόσφυγες. Το κάταγμα κοπέλας, όταν την έσπρωξαν απ' το πλοίο...

Για κακή τύχη των κρατούντων κάποιοι απ' τους πρόσφυγες είχαν κατορθώσει να διασώσουν ένα κινητό απ' την κλοπή και να τραβήξουν κάποιες φωτογραφίες και βίντεο. Μάταια η ντόπια αστική τάξη και η κυβέρνηση της ΝΔ προσπαθούν να διαψεύσουν και να αποκρύψουν τις βίαιες «επαναπροωθήσεις». Όπως αναφέραμε και στη στήλη αυτή στο προηγούμενο φύλλο της «Π.Σ.» (908), είναι κραυγαλέες οι αντιφάσεις, που έχουν καταγγελθεί, ανάμεσα στον αριθμό των αφιχθέντων προσφύγων στη χώρα μας, που παρέθεσε ο υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής Μηταράκης για το 2020 και το 2021, και στον αριθμό των διασωθέντων προσφύγων απ' το λιμενικό, που ανέφερε ο υπουργός Ναυτιλίας Πλακωτάκης. «Εξαφανίζονται» κάποιες δεκάδες χιλιάδες... Τι απέγιναν άραγε; Οι πρόσφυγες και οι μετανάστες αντιμετωπίζονται σαν ένα ανεπιθύμητο «βαρίδι» απ' την άρχουσα τάξη της χώρας, τις κυβερνήσεις της και τους ιμπεριαλιστές. Είτε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης είτε στη... θάλασσα. Και είναι οι ίδιοι οι εκθροί του λαού μας, των εργαζόμενων και της νεολαίας αυτοί που καταδικάζουν τους πρόσφυγες σ' αυτή τη ζωή. Ή και στο θάνατο...

κινητοποιήσεις με πρόσχημα τη διασπορά του κορονοϊού, το γεγονός πως η δικηγόρος που εκπροσωπούσε την πολιτική αγωγή σε ποινική δίκη νόσησε από COVID-19 δεν αποτελεί λόγο για την αναβολή της δίκης! Το γεγονός αυτό συνέβη την Παρασκευή 14/1 στο Α' Τριμελές Πλημμελειοδικείο της Αθήνας. Είναι ενδεικτικό του τρόπου που αντιμετωπίζουν και χρησιμοποιούν την πανδημία το σύστημα και οι μηχανισμοί του.

Νέα τραμπούκικη επίθεση στο 2ο ΕΠΑΛ Ευόσμου Με φασιστικές επιθέσεις προσπαθούν να σταματήσουν τους αγώνες των μαθητών!

Το πρωί της Τρίτης 18/1, ομάδα εθνικιστών μαθητών μαζί με άλλους εξωσχολικούς φασίστες επιτέθηκε σε μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς του 2ου ΕΠΑΛ Ευόσμου Θεσσαλονίκης. Προσπάθησαν να διαλύσουν τη γενική συνέλευση των μαθητών που πραγματοποιούνταν ενόψει της πανεκπαιδευτικής κινητοποίησης της Πέμπτης 20/1, κατέβασαν πανό που ζητούσε «μόρφωση και υγεία για τους μαθητές» και επιδόθηκαν σε λεκτικούς - αρχικά - προπηλακισμούς και στη συνέχεια και σε ξυλοδαμούς. Να θυμίσουμε και τις επιθέσεις που είχαν πραγματοποιηθεί τον περασμένο Σεπτέμβρη και Οκτώβρη στα ΕΠΑΛ Σταυρούπολης και Ηλιούπολης Θεσ/νίκης. Πόσο μάλλον εν μέσω μαθητικών καταλήψεων και ενόψει πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου. Είναι προφανής ο στόχος τέτοιων επιθέσεων φασιστοειδών, αλλά και του επίσημου κράτους, της κυβέρνησης, του συστήματος και των μηχανισμών του. Να τρομοκρατήσουν τους μαθητές και το λαό, να υπηρέτησουν το σύστημα και την αντιλαϊκή πολιτική. Το ίδιο το κίνημα θα τους δώσει την απάντηση που τους αρμόζει. Οι μαθητές του ΕΠΑΛ απάντησαν ήδη στη φασιστική επίθεση με κατάληψη του σχολείου τους απ' την Τετάρτη 19/1. Καταγγέλλια για την επίθεση εξέδωσαν και οι Αγωνιστικές Κινήσεις Εκπαιδευτικών.

Αθώες και θανατηφόρες φλυαρίες

Με ιδιαίτερη άνεση και αρκετή υπεροψία σχολίασε ο ηθοποιός και ραδιοφωνικός παραγωγός Κωνσταντίνος Τζούμας το σεξιστικό παραλήρημα του μητροπολίτη Κοζάνης μέσα στην εκκλησία για τις γυναίκες που μιλούν πολύ. Συμφωνώντας στην ουσία μαζί του, δήλωσε πως δεν αντέχει τις φλύαρες γυναίκες, συμπληρώνοντας το εκπληκτικό ότι οι δολοφονίες γυναικών στην Ελλάδα μπορεί σε ένα βαθμό να οφείλονται και στη φλυαρία των γυναικών. Πρόκειται για μια σοβαρά προκλητική δήλωση, την ώρα που

την περασμένη χρονιά οι δολοφονίες γυναικών έφτασαν σχεδόν τις 20. Προφανώς κανέναν δεν έπεισαν οι επικλήσεις του στο μαύρο κιούμπαρ που έκανε, προσπαθώντας να μαζέψει τα ασυμμάζευτα, μετά τον σάλο που προκλήθηκε με την τοποθέτησή του αυτή.

Σε μία κοινωνία που διδάσκει το δικό του δυνατό, σε μια κοινωνία όπου όλες οι αντιθέσεις οξύνονται, σε μια κοινωνία που ο εκπρόσωπος Τύπου της Ελληνικής Αστυνομίας προτείνει τρόπους για να σκοτώσει κανείς τη γυναίκα του και να ξεφύγει με 4-5 χρόνια

φυλακή, είναι τουλάχιστον προκλητικό να αναφέρεται κανείς στην υποτιθέμενη φλυαρία των γυναικών ως αιτία δολοφονίας τους. Δηλώσεις σαν και αυτή του ηθοποιού ξεπλένουν τους θύτες, ρίχνουν το φταίξιμο στα θύματα και αθώνουν την πολιτική, το σύστημα και τις σάπιες αξίες του που καλλιεργούν το μίσος προς αυτούς που θεωρούνται αδύναμοι, που καλλιεργούν την ιδιοκτησιακή λογική απέναντι στις γυναίκες.

Απέναντι σε τέτοιες μαύρες τοποθετήσεις, που επιδιώκουν να μας γυρί-

σουν σε εποχές που οι γυναίκες ήταν ήσυχες, υπάκουες, αθόρυβα ξυλοκοπημένες και φυσιολογικά δολοφονημένες, απέναντι σε λογικές τύπου «και τι δουλειά είχε στο πάρτι στο ξενοδοχείο η 24χρονη;», που επιδιώκουν να μας γυρίσουν σε εποχές που οι γυναίκες ήταν σιωπηλά βιασμένες, να προτάξουμε τη συλλογική πάλη για ίσα δικαιώματα των δύο φύλων, την πάλη για το τσάκισμα της γυναικείας καταπίεσης, την πάλη για το τσάκισμα του συστήματος που γεννάει και θρέφει τους θύτες.

ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛΛ

Η “σοσιαλδημοκρατία” του Ανδρουλάκη που πάει με όλα

Το άγχος διατήρησης αποστάσεων τόσο από τη Νέα Δημοκρατία όσο και από τον ΣΥΡΙΖΑ δεν κρύβεται. Όσο περνούν οι μέρες, η νέα ηγετική ομάδα του ΚΙΝΑΛΛ/ΠΑΣΟΚ και ο ίδιος ο Ν. Ανδρουλάκης είναι υποχρεωμένοι να ξεδιπλώνουν τα χαρτιά τους, μιας και μια βασική κριτική απέναντί του κατά την εσωκομματική προεκλογική αντιπαράθεση ήταν η μη δέσμευση σε τίποτα πέρα από “την ενότητα, την ανανέωση και την πολιτική αυτονομία”. Η ιστορία έχει αποδείξει τη σχετικότητα όλων αυτών των προταγμάτων, ιδιαίτερα εν μέσω ενός πολιτικού, οικονομικού και γεωπολιτικού πεδίου έντονης ρευστότητας και αβεβαιότητας. Άλλωστε, όπως ο ίδιος διατείνεται, η πολιτική... ρεαλιστικότητα είναι επίσης χαρακτηριστικό γνώρισμά του.

Ακούγοντας κάποιος ότι μπορεί να προκύψει “σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση” από τις επόμενες εκλογές στη χώρα μας, σίγουρα θα έχει εύλογες απορίες. Γιατί μπορεί η φθορά της Ν.Δ. να είναι ορατή και απόλυτα εξηγήσιμη με βάση την εν γένει επίθεσή της στα λαϊκά στρώματα, μπορεί η επανάκαμψη του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ να αργεί, ωστόσο δεδομένα επιλογής αυτού του τύπου αστικής κυβερνητικής-πολιτικής διαχείρισης προς το παρόν δεν προκύπτουν. Είναι άλλο, βέβαια, ζήτημα αν αυτά προκύψουν “εξ ανάγκης”. Σ’ αυτό ποντάρει και ο Ανδρουλάκης, καταθέτοντας το πολιτικό-ιδεολογικό στίγμα, ατζέντα και κατεύθυνση στην οποία προσπαθεί να κινηθεί. Σε κάθε περίπτωση, τα κέντρα του συστήματος εντός και εκτός της χώρας είναι εκείνα που θα δρομολογήσουν τις όποιες κυβερνητικές λύσεις. Δύσκολο πράγμα πάντως να είσαι “και με τον κωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ”!

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν η νέα πασοκική ηγεσία εκκινεί μόνο από τον “αέρα” που της δίνει η θητεία στα σαλόνια και οι διασυνδέσεις της με τα επιτελεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκτιμούμε ότι δεν της είναι αρκετή η “αύρα” της πρόσφατης αλλαγής κυβέρνησης στη Χιλή. Η Γερμανία με την φαινομενικά “ερμαφρόδιτη” κυβέρνηση της, η Γαλλία του Μακρόν (παρεμπιπτόντως ο Ανδρουλάκης έσπευσε να χαιρετίσει την πρόσφατη συμφωνία της χώρας με τη Γαλλία, έστω κι “από καρμπόλα”, όπως είπε) αλλά και η Ισπανία με την πιο δεξιά σοσιαλδημοκρατική διαχείριση των ημερών μας μάλλον δεν προσφέρουν ασφαλές ιδεολογικό στίγμα ως “ατού” στον Ανδρουλάκη. Όσο κι αν ισχυρίζεται ότι κάνει “προγραμματική” αντιπολίτευση. Το σίγουρο είναι ότι, από άποψη ουσίας, η επιδίωξη σχηματισμού “σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης” καλλιεργεί νέες εκλογικές και κυβερνητικές αυταπάτες στο λαό, ξαναξεστάνει την ξινισμένη σούπα των “αριστερών ή προοδευτικών κυβερνήσεων”. Άλλωστε, ο ίδιος κατακεραυνώνει με τη σειρά του τον “λαϊκισμό”, συντασσόμενος με το νέο διεθνές αντιδραστικό αστικό ιδεολόγημα ενάντια στις αντιστάσεις, τις διεκδικήσεις, τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης και των λαών σ’ ολόκληρο τον κόσμο.

Την ώρα που ο ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ κινείται προσεκτικά στην κριτική του στη νέα πασοκική ηγεσία, επιδιώκοντας να μην αποκόψει διαύλους επικοινωνίας - άλλωστε σχεδόν “συστηγάζονται” στη σοσιαλιστική ευρωομάδα - ο Μητσοτάκης έσπευσε να εγγράψει το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛΛ

στο δυναμικό της “κεντροαριστερής πολυκατοικίας”, όπως δήλωσε λίγες μέρες μετά το άνοιγμα των χαρτιών του Ανδρουλάκη στην εφ’ όλης της ύλης συνέντευξή του στον τηλεοπτικό σταθμό ALPHA. Η χρησιμότητα της σημερινής δεξιάς σοσιαλδημοκρατίας παγκόσμια και στη χώρα μας έγκειται σ’ αυτό ακριβώς: στην προσπάθεια εγκλωβισμού των μαζών σε πολιτικές επιλογές που, όσο κι αν κραυγάζουν για τις “κοινωνικές ανισότητες” και προτάσσουν “συγκλίσεις”, στο τέλος γίνονται οι φορείς επιβολής των αντιλαϊκών και αντεργατικών πολιτικών. Με την έννοια αυτή, η αξία χρήσης τους βρίσκεται κυρίως στην αντιπολιτευτική τους περίοδο κι όχι στην κυβερνητική, αφού πολύ σύντομα αποκαλύπτονται έχοντας κάνει στο μεταξύ κι αυτοί τη βρόμικη δουλειά. Γνωστός ο βίος και η πολιτεία τους και στη χώρα μας κατά το απώτερο αλλά και το πιο πρόσφατο παρελθόν.

Κάτω από αυτό το πρίσμα, είναι απολύτως ξεκάθαρη η “χρησιμότητα” του σημερινού ΚΙΝΑΛΛ/ΠΑΣΟΚ. Αν παραστεί ανάγκη με βάση τα αποτελέσματα των επόμενων εκλογών και το αναλογικότερο σύστημα διεξαγωγής τους, “διατίθεται” να συμβάλει στην εξεύρεση λύσεων “σοσιαλδημοκρατικής” κοπής. Αλλά αυτό δεν είναι στα λόγια το πρόταγμα του ΣΥΡΙΖΑ, όταν μιλάει για “προοδευτική κυβέρνηση”; Γιατί κυβέρνηση τέτοιου τύπου, με τη Ν.Δ. μέσα, “δεν γίνεται”. Άρα τι μένει; Έτσι ερμηνεύεται

και η προσεκτική στάση του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και η πιο φρέσκια τοποθέτηση Μητσοτάκη. Γιατί, κατά τα άλλα, μια χαρά δεξιές είναι οι τοποθετήσεις Ανδρουλάκη για πιο σκληρό υποχρεωτικό εμβολιασμό και lockdown στους μη εμβολιασμένους, εταιρίες security στα πανεπιστήμια που θα ειδοποιούν όποτε κρίνουν την αστυνομία και ότι ο δωρεάν χαρακτήρας της περίθαλψης και πιο ειδικά των διαγνωστικών τεστ δεν υπάρχει πουθενά στο κόσμο! Οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ και της ΕΕ που κάνουν κουμάντο στη χώρα και η ντόπια αστική τάξη απαιτούν την απόλυτη στοίχιση στις επιλογές τους και ο νέος αρχηγός όχι μόνο έχει λάβει το μήνυμα αλλά δεσμεύεται και κατάλληλα.

Το κατά πόσον η αναπαλαίωση του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛΛ, έστω και με κάποια νέα πρόσωπα ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στις προκλήσεις, θα είναι επιτυχημένη τελεί υπό μία αίρεση: ότι οι εργαζόμενοι και ο λαός θα περιμένουν ήσυχα και καρτερικά τις επόμενες, μεθεπόμενες κ.λπ. εκλογές. Ότι θα “αγκαλιάσουν” τα αφηγήματα που τους σερβίρουν τόσο αυτό όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ περί “νέων” κυβερνήσεων που θα “αναλάβουν” να εφαρμόσουν μια πιο “ευέλικτη” πολιτική που, δίπλα στην εξυπηρέτηση των ξένων προστατών και της ίδιας της αστικής τάξης, θα “νοιάζονται” και για το λαό. Δεν υπάρχει τίποτε πιο απατηλό από αυτό το αφήγημα, τίποτε πιο καθηλωτικό από το να

περιμένουν οι λαϊκές μάζες πότε θα γίνουν εκλογές για να “εκφραστούν”, την ώρα που τα δικαιώματα και οι κατακτήσεις τους γκρεμίζονται καθημερινά σε πρωτόγνωρα επίπεδα. Καμιά “πολιτική αυτονομία” δεν ισχύει για το κόμμα του Ανδρουλάκη απέναντι στο καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα που κι αυτός υπηρετεί. Το ότι είναι ξεχωριστό κόμμα δεν αποδεικνύει ότι έχει διαφορετική πολιτική. Θα λέγαμε, μάλιστα, ότι ακριβώς για να μπορεί ως αστικός πολιτικός φορέας να υπηρετήσει την ίδια βάρβαρη πολιτική, χρειάζεται να είναι ξεχωριστό κόμμα.

Ο Ανδρουλάκης και η σημερινή ηγετική ομάδα στο ΚΙΝΑΛΛ/ΠΑΣΟΚ έχουν πάντως “αυτογνωσία”. Κατανοούν ότι άλλο να πηγαίνουν να ψηφίζουν σε κομματικές κάλπες και με νωπό το θάνατο της Γεννηματά 270.000 άτομα κι άλλο να διεξάγονται βουλευτικές εκλογές με τα διλήμματα και τα διακυβεύματα που τίθενται τότε. Γι’ αυτό παρατείνουν και το χρόνο διεξαγωγής του συνεδρίου τους. Το πραγματικό “γκάλοπ” γι’ αυτόν θα είναι όντως στην κάλπη. Το ότι απεύχεται εκλογές άμεσα δείχνει και το μέγεθος της αβεβαιότητάς του. Άλλωστε, ως “ρεαλιστής” που διατείνεται ότι είναι, μοιάζει να καταλαβαίνει ότι, προς ώρας, στο χώρο αναφοράς του προηγείται ο ΣΥΡΙΖΑ. Και σε καμιά περίπτωση ο λαός, θα προσθέταμε εμείς!

Οι φωνές των γυναικών να γίνουν αγώνας!

Οι εξελίξεις στην υπόθεση του βιασμού της 24χρονης Γεωργίας διαδέχονται καταιγιστικά ή μια την άλλη. Η βρωμιά και η δυσωδία του συστήματος της εκμετάλλευσης αναδύονται από την αρχή σε κάθε πλευρά της υπόθεσης. Το ξέπλυμα των δικών του “ευεπόληπτων” παιδιών και η συγκάλυψη κυκλωμάτων μαστροπείας με άμεσα εμπλεκόμενους σημαντικούς παράγοντες του κεφαλαίου είναι προτεραιότητές του. Η αθωότητά του στη βία και την κακοποίηση που χιλιάδες γυναίκες βιώνουν καθημερινά πρέπει να θεωρείται αυτονόητη. Την ίδια στιγμή, το 24χρονο θύμα έγινε πεδίο βολής φτηνό, ώστε όλος ο αστικός εσμός μέσω των χρυσοπληρωμένων του ΜΜΕ, να εκτονώσει το μένος του απέναντι στο δικαίωμα της γυναίκας ορίζει τη ζωή της. Η 24χρονη, κατ’ αυτούς, πρέπει να εξευτελιστεί και απολογηθεί ξανά και ξανά γιατί δεν “πήγαινε γυρεύοντας” να βιαστεί ναρκωμένη. Κυρίως, όμως, γιατί βρήκε το θάρρος να τους ξεσκεπάσει.

Ο κοινωνικός μεσαίωνας και η βαρβαρότητα σε κάθε έκφανση της καθημερινότητας του λαού επιστρέφουν ως αναπόσπαστα κομμάτια της συγκροτημένης πολιτικής απόφασης του καπιταλιστικού συστήματος να συντρίψει τον ταξικό του αντίπαλο. Γεννά και θρέφει την εκμετάλλευση, την αδικία, τη βία, την αποκτήνωση και τον φόβο. Η γυναίκα το πληρώνει με τη διπλή της καταπίεση, στο σπίτι και στη δουλειά. Το πληρώνει κάθε φορά που κρίνεται “φύσει” μάνα και σύζυγος, που στερείται την οικονομική της ανεξαρτησία, αποστερείται τη συμμετοχή της στην παραγωγική διαδικασία και τις κοινωνικές της κατακτήσεις, που η εργατική νομοθεσία, χάριν του κεφαλαίου, την τιμωρεί επειδή χρειάζεται δουλειά, συντρίβοντας τα δικαιώματά της. Το πληρώνει σε κάθε άρνηση της υποταγής της. Το πληρώνει όταν το σύστημα διαμορφώνει και θρέφει κτήνη που, τα αδιέξοδα που το ίδιο γεννά, τα στρέφει να τα εκτονώσουν στον αδύναμο διπλανό τους.

Οι 19 δολοφονίες γυναικών της περασμένης χρονιάς, οι χιλιάδες καταγγελίες κακοποιήσεων και βιασμών είναι

το αποτέλεσμα μιας πολιτικής που παρέχει κάθε διευκόλυνση στον θύτη, προκειμένου να επιβεβαιώσει τη σαπίλα του συστήματος που υπηρετεί. Είναι ολόκληρο και πάνοπλο απέναντι στο δίκιο και τις κατακτήσεις του λαού, δεν αποζητά τίποτα άλλο από το αδηφάγο κέρδος, την υποταγή και την εκμετάλλευση. Τρέμει τη συγκροτημένη αναμέτρηση, γιατί θα αποδειχθεί χάρτινος τίγρης.

Είναι πολύ σημαντικό το ότι οι φωνές των γυναικών που κακοποιούνται ακούγονται πλέον δυνατά, παρά τις προσπάθειες “αρχών” και κυβέρνησης να πνιγούν στη σιωπή. Χρειάζεται, όμως, να γίνουν αγώνας και ανειρήνευτη πάλη με το σύστημα που αποτελεί τη μήτρα της βίας και της αποκτήνωσης. Η γυναίκα, τη χειραφέτηση, τη θέση και τον ρόλο της θα τα διεκδικήσει ως διακριτό αλλά αναπόσπαστο κομμάτι του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Σ’ αυτόν τον αγώνα θα βρει τη δύναμη να απαντά στη ρίζα της βίας, της κακοποίησης και της άγριας καταπίεσης και εκμετάλλευσης του καπιταλιστικού συστήματος και όχι στο πλαίσιο των απαντήσεων που το ίδιο δίνει για να ενσωματώσει το δίκιο και να αναπαράγει τα αδιέξοδα, τη σαπίλα και την κυριαρχία του.

Στο στόχαστρο το νοσοκομείο Παίδων Πεντέλης

Ανήμερα των «φώτων», ημέρα αργίας, ενημερώθηκαν οι εργαζόμενοι ότι το Παίδων Πεντέλης, το ένα από τα μόλις τρία παιδιατρικά Νοσοκομεία της Αθήνας, θα αναστείλει την εφημερία του και θα μετατραπεί σε εμβολιαστικό κέντρο για παιδιά.

Η κινητοποίησή τους ήρθε σχεδόν αυτόματα, παρά τις δυσκολίες της περιόδου, την εύθραυστη κατάσταση του σωματείου και το γενικό συνδικαλιστικό μούδιασμα. Το εξόφθαλμα «παράλογο» της απόφασης εξόργισε με παρόμοια χαρακτηριστικά και τους κατοίκους της περιοχής, τους γονείς και τους συλλόγους τους, τις κινήσεις γειτονιάς.

Στην πραγματικότητα τίποτα παράλογο και λάθος δεν υπάρχει. Αυτό το καταλαβαίνουν πρώτα-πρώτα οι υγειονομικοί, ιδιαίτερα της περιοχής, που από το '13 και μετά έχουν υποστεί απανωτές απόπειρες κλεισίματος των Νοσοκομείων τους. Το προηγούμενο του Φλέμιγκ, που αν σήμερα παραμένει ανοικτό -έστω το μισό- οφείλεται στην κινητοποίηση του Σωματείου των εργαζομένων και του λαού της περιοχής, δεν άφησε ούτε στην περιήλωση του Παίδων Πεντέλης πολλά περιθώρια παρερμηνειών. Ήδη από τη δεκαετία του '90 διάφοροι παράγοντες με συμφέροντα στην ιδιωτική περίθαλψη και όχι μόνο παρουσιάζουν σχέδια για μετατροπή του σε κέντρο χρονίως πασχόντων. Τα τελευταία χρόνια δε, το Νοσοκομείο λειτουργεί με σοβαρή υποστελέχωση, μετακινήσεις προσωπικού κλπ. που υποχρεώνει σε περιοδικά κλεισίματα κλινικών λόγω έλλειψης προσωπικού.

Γι' αυτό λοιπόν και η δυναμική τους αντίδραση, γι' αυτό και η συμπάρασταση του κόσμου, γι' αυτό και η «πίεση» σε πολιτικές δυνάμεις και τοπικούς παράγοντες - αυτοδιοίκηση να πάρουν θέση. Γι' αυτό όμως, απ' την άλλη πλευρά, η κυβέρνηση και το υπουργείο απάντη-

σαν στην ειρηνική διαμαρτυρία τους με αστυνομία και ΜΑΤ μέσα στο Νοσοκομείο να εμποδίζουν την είσοδο σε εργαζόμενους και ασθενή παιδιά που, θεωρώντας ότι εφημερεύει το Νοσοκομείο, προσέρχονταν για περίθαλψη. Γι' αυτό ακόμα και η προσπάθεια διάσπασης των εργαζομένων και «απόσυρσης» από τις κινητοποιήσεις όσων γιατρών και προσωπικού μπόρεσε να επηρεάσει, με τις γνωστές μεθόδους, η διοίκηση και η τοπική ΔΑΚΕ...

Τα σενάρια λοιπόν για το κλείσιμο του 3ου Παιδιατρικού Νοσοκομείου της Αττικής που εξυπηρετεί και μεγάλο μέρος της επαρχίας (Εύβοια, Βοιωτία, Κυκλάδες κ.ά.) είναι παλιά και τα γνωρίζουν οι εργαζόμενοι. Το γεγονός μάλιστα ότι εντελώς πρόσφατα επιχειρήθηκε η μερική μετατροπή του σε κέντρο φιλοξενίας παιδιών που για διάφορους λόγους είναι εκτός της οικογένειάς τους είναι μία ακόμα απόδειξη της ακούραστης προσπάθειας ιδιωτικών συμφερόντων και πολιτικής ηγεσίας να ξεμπερδέουν επιτέλους με το Νοσοκομείο.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να παρουσιάσει αυτές τις αποφάσεις σαν αναγκαίες από την έκτακτη κατάσταση που δημιούργησε η πανδημία. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μία ακόμα απόπειρα εκμετάλλευσής της. Είναι γνωστή η ολέθρια πολιτική διαχείρισής της ως τώρα, οι χιλιάδες νεκροί, το αίμα με εκατομμύρια των ιδιωτών γύρω απ' την περίθαλψη. Περιοριζόμαστε εδώ στα επιχειρήματα που αναφέρουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι.

Καμιά ανάγκη δεν υπάρχει για μετατροπή του Νοσοκομείου σε κέντρο φιλοξενίας ή οτιδήποτε άλλο που θα του στερήσει τον τριτοβάθμιο χαρακτήρα του. Την έξοδό του απ' την εφημερία και τη δυνατότητα να παρέχει περίθαλψη, χειρουργικές επεμβάσεις, εμβολιασμούς, ειδικές θεραπείες κλπ. σε χιλιάδες παι-

διά που έχουν ανάγκη. Μεταξύ άλλων, οι εγκαταστάσεις του πρώην «Νταού» είναι λίγα μέτρα μακριά και έτοιμες να χρησιμοποιηθούν.

Το επιχείρημα του εμβολιαστικού κέντρου επίσης καταρρέει από μόνο του: Εκτός του ότι οι εμβολιασμοί θα έπρεπε να γίνονται από το σύστημα πρωτοβάθμιας περίθαλψης και όχι από τα νοσοκομεία, οι εργαζόμενοι του Παίδων Πεντέλης ήδη λειτουργούν με 4 εμβολιαστικές γραμμές και υποστηρίζουν με 1 ακόμη το Σισμανόγλειο. Καμιά αναμονή δεν υπάρχει και καμιά ανάγκη για επιπλέον εμβολιαστικές γραμμές. Πρόκειται λοιπόν για μία εντελώς προσχηματική δικαιολογία για να υποβαθμίσουν το Νοσοκομείο σε επίπεδο κέντρου υγείας, να το συρρικνώσουν ακόμα περισσότερο και στο τέλος να το κλείσουν αφού «δεν προσφέρει τίποτα»!

Είναι σίγουρο ότι οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων και του λαού, που φαίνεται ότι θα συνεχιστούν παρά τη λυσσαλέα επιχείρηση να σταματήσουν, έχουν ήδη ταρακουνήσει τις διοικήσεις και την κυβέρνηση. Πόσο μάλλον που οι εργαζόμενοι στα όμορα Νοσοκομεία, μίας νόσου και αυτά, ήδη συντονίζουν τη δράση τους και προγραμματίζουν κινητοποιήσεις υπεράσπισης της δουλειάς τους και της δωρεάν περίθαλψης, ενάντια στο ξεπούλημα κάθε δημόσιας δομής περίθαλψης. Ο αγώνας ενάντια στο κλείσιμο νοσοκομείων, με όποιο πρόσημο, είναι αγώνας για το δικαίωμα στη δουλειά και στην περίθαλψη.

Όχι στο κλείσιμο του νοσοκομείου Παίδων Πεντέλης
Ίση, πλήρη, δωρεάν περίθαλψη για όλους

Δυτική Μακεδονία

Νέο νοσοκομείο και αναδιάρθρωση του υγειονομικού χάρτη

Αρκετός ντόρος έχει γίνει τελευταία στα νοσοκομεία της Δυτικής Μακεδονίας με αφορμή τη μελέτη για τη δημιουργία νέου νοσοκομείου Δυτικής Μακεδονίας στην Κοζάνη. Η μελέτη «αξιολογεί» τη λειτουργία των 5 νοσοκομείων με βάση κάποια στατιστικά δεδομένα, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αυτά δεν εξυπηρετούν και ότι πρέπει να υποβαθμιστούν ακόμη περισσότερο. Η μελέτη κινείται, βεβαίως, στην κατεύθυνση που η κυβέρνηση ήδη έχει ανακοινώσει διά στόματος πρωθυπουργού και υπουργού Υγείας.

Ο φάκελος του «νέου ΕΣΥ» καθώς και η έκθεση της επιτροπής καθηγητών ΔιαΝΕΟσις περιλαμβάνει τη δημιουργία 1 νοσοκομείου-«κόμβου» στην περιφέρεια και νοσοκομεία-«δορυφόρους» τα οποία θα λειτουργούν ως αναβαθμισμένα κέντρα υγείας. Αυτό σημαίνει ουσιαστικά κλείσιμο νοσοκομείων, συγχωνεύσεις και καταργήσεις υπηρεσιών και τμημάτων. Επίσης, περιλαμβάνει την παγίωση των συμπράξεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, οπότε θα αυξήσει μετακύλιση του κόστους με έμμεσο αλλά και με άμεσο τρόπο στους ασθενείς και θα παραχωρηθούν «φιλέτα» σε ιδιώτες. Επίσης, αναφέρεται ότι το «εγχείρημα» θα γίνει χωρίς ούτε μια νέα πρόσληψη, αλλά ανακυκλώνοντας το ήδη υπάρχον προσωπικό. Χωρίς επίσης να αναφέρεται ο

τρόπος με τον οποίο θα γίνει η μετακίνηση, ποιοι θα μετακινηθούν και τις συνθήκες της νέας σύμβασης. Εξάλλου, όταν καταργούνται οι οργανισμοί, καταργούνται και οι θέσεις εργασίας, οπότε θα υπάρξουν νέες συμβάσεις εργαζομένων χωρίς πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, όπως αναφέρεται, αλλά με μετακινούμενο προσωπικό ανά τις πόλεις, όπου χρειάζονται κάθε φορά.

Η μετατροπή των 5 νοσοκομείων της περιοχής σε τμήματα επειγόντων, διακομιδών και ημερήσιας νοσηλείας αντιστοιχεί στον περικομμένο προϋπολογισμό του κράτους για την περίθαλψη. Επιδιώκεται η μείωση του λειτουργικού κόστους για κάθε νοσοκομείο με αντίστοιχη μείωση των προσφερόμενων υπηρεσιών.

Για να γίνει ξεκάθαρο ότι η μελέτη δεν είναι κάτι απόλυτα αντικειμενικό, πρέπει να σημειωθεί ότι τα χρόνια στα οποία αναφέρεται είναι και η εποχή της πανδημίας, όπου πολλά πράγματα στα νοσοκομεία πήγαν πίσω, με μειώσεις χειρουργείων, εξωτερικών ιατρείων, με αβάσταχτες δυσλειτουργίες, με φόβο από την πλευρά του κόσμου να απευθυνθεί στο νοσοκομείο και γενικώς με την πανελλαδική μετατροπή του ΕΣΥ σε σύστημα υγείας μίας νόσου. Οπότε αυτό έχει τη σημασία του για τα στατιστικά δεδομένα που μιλούν για πληρότητα κλινικών ή μη.

Επίσης, τα στατιστικά δεδομένα, απλώς σαν νούμερα, ξεγυμνωμένα από την πραγματικότητα, μπορεί κάποιος να τα ερμηνεύσει κατά το δοκούν και το συμφέρον του και να καταλήξει στο συμπέρασμα που θέλει η κυβέρνηση, ότι δηλαδή τα νοσοκομεία της περιφέρειας πρέπει να λειτουργούν σαν κέντρα υγείας, αφού δεν εξυπηρετούν μεγάλο αριθμό περιστατικών ή σύνθετων περιστατικών.

Η πραγματικότητα είναι ότι τα νοσοκομεία της περιφέρειας είναι αφημένα στην τύχη τους. Όταν σε έναν νομό υπάρχει μόνο ΕΝΑΣ οφθαλμίατρος στο νοσοκομείο ή κανένας γαστρεντερολόγος και τα περιστατικά πρέπει να μεταφερθούν, μεταφράζεται από τους εντεταλμένους ότι εμφανίζεται αυξημένο αριθμό διακομιδών, οπότε πρέπει να υποβαθμιστεί. Εξοβελίζοντας από τη συζήτηση την πραγματική ανάγκη, που δεν είναι άλλη από προσλήψεις προσωπικού και ενίσχυση των νοσοκομείων.

Τα μπαλώματα που χρόνια τώρα προσπαθούν να κάνουν σε νοσοκομεία της περιφέρειας με έναν γιατρό από κάθε ειδικότητα ή με ελλιπές προσωπικό σε βασικές ειδικότητες, όπως παθολογική, χειρουργική, αναισθησιολογία, είναι παράμετροι αυτών των μελετών, που όμως δεν φαίνονται πουθενά.

Γίνεται επίσης στη μελέτη μία αυθαίρετη σύμψη όσον αφορά το ιατρικό προ-

σωπικό, αναφέροντας γενικώς γιατρούς, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ειδικότητα. Στην Καστοριά, π.χ., που η μείωση ιατρικού προσωπικού αναφέρεται να είναι από 72 σε 18 γιατρούς, είναι κάτι που δεν αναλύεται περαιτέρω. Ποιοι θα μείνουν πίσω, με τι συνθήκες και πώς ένας ολόκληρος νομός, απομακρυσμένος, θα τα βγάλει πέρα με ένα ΚΥ και 18 γιατρούς. Το ίδιο ισχύει και για το νοσηλευτικό προσωπικό, που μειώνεται δραστικά και στα 5 νοσοκομεία.

Το σχέδιο, λοιπόν, κινείται με βάση την κυρίαρχη λογική και την πολιτική της κυβέρνησης, η οποία δεν είναι άλλη από το «δεν μας χρειάζεται ένα σύστημα υγείας πολυτελείας», «δεν θέλουμε να ανοίξουμε νέα νοσοκομεία και να κάνουμε προσλήψεις γιατί μετά δεν θα ξέρουμε τι να τα κάνουμε», «ευτυχώς, δεν έχουμε περισσότερες ΜΕΘ γιατί θα είχαμε περισσότερους θανάτους», όπως ομολόγησαν και οι ίδιοι μέσα στην πανδημία. Θέλουν ένα σύστημα υγείας που να έχει λίγες και, ει δυνατόν, ακριβές επιλογές για τον ασθενή, ένα σύστημα υγείας κερδοφόρο για αυτούς και ζημιόγνο για τον ασθενή και τους εργαζομένους. Ένα σύστημα με κέντρα υγείας και 4-5 τριτοβάθμια νοσοκομεία πανελλαδικά, που θα έχουν ιδιαίτερο καθεστώς πρόσβασης και λειτουργίας.

Βάθεμα της επίθεσης και απολύσεις στα νοσοκομεία

Η πανδημία μαίνεται, με τα δεκάδες χιλιάδες κρούσματα καθημερινά να απειλούν την υγεία όλου του λαού. Οι διασωληνωμένοι, εντός κι εκτός ΜΕΘ, αυξάνονται σταθερά, ενώ οι ανθρώπινες απώλειες είναι, ποσοστιαία, από τις μεγαλύτερες παγκοσμίως. Μέσα σ' αυτό το επικίνδυνο κλίμα, η κυβέρνηση και το κεφάλαιο επιλέγουν να βαθύνουν την επίθεση στους εργαζόμενους στα νοσοκομεία και στο δικαίωμα σε ίση, πλήρη και δωρεάν περίθαλψη.

Δύο χρόνια τώρα, το σύστημα αντιμετώπιζει τον υγειονομικό κίνδυνο σαν ευκαιρία για να εδραιώσει νευραλγικές επιδιώξεις του στον τομέα των εργασιακών δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων του λαού. Οι πολυδιαφημισμένες πενιχρές μόνιμες προσλήψεις ήταν στάχτη στα μάτια, για να καλυφθεί η εξάπλωση των ελαστικών μορφών εργασίας στα νοσοκομεία. Μάλιστα, το σύνολο των νέων προσλήψεων, μόνιμων και συμβασιούχων, δεν έφτανε να καλύψει ούτε τις συνταξιοδοτήσεις, αφήνοντας τα νοσοκομεία και το λαό εκτεθειμένους στον υγειονομικό κίνδυνο. Δικαιώματα που θεωρούνταν αυτονόητα σε προηγούμενες περιόδους, όπως η άδεια, το ρεπό, η ξεκούραση, έγιναν εί-

δος πολυτελείας για το σύνολο των εργαζόμενων στα νοσοκομεία ή και απαγορεύτηκαν. Η νόσηση χιλιάδων υγειονομικών, λόγω της έκθεσής τους στον ιό εν ώρα εργασίας και ο θάνατος κάποιων απ' αυτούς, δεν αρκούσε για το χαρακτηρισμό του χώρου των νοσοκομείων ως ανθυγιεινού, με τις επακόλουθες αυξήσεις στους μισθούς, μείωση ωραρίου, συνταξιοδοτικά δικαιώματα κοκ. Αντ' αυτού, η επιτροπή που έχει συσταθεί, επεξεργάζεται τη μείωση ή/και την κατάργηση του ανθυγιεινού επιδόματος σε μερίδες εργαζόμενων, δηλαδή 70-150 ευρώ ανά μήνα.

Παράλληλα, η επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα των εργαζόμενων έχει άμεσες και θανατηφόρες επιπτώσεις στην υγεία και την περίθαλψη του λαού. Οι θάνατοι από άλλες ασθένειες έχουν αυξηθεί, καθώς η πρόσβαση στα νοσοκομεία έχει περιοριστεί και το εξαντλημένο και λιγοστό προσωπικό δεν επαρκεί για να φροντίσει τους χιλιάδες covid και non-covid ασθενείς. Μάλιστα, αντί ν' ανοίξουν νέες δομές περίθαλψης, όπως η κοινή λογική προτάζει, η κυβέρνηση επιλέγει να περιορίσει τη λειτουργία ολόκληρων νοσοκομείων, όπως το **Σισμανόγλειο**, που έχει μετατραπεί σε νοσοκομείο αποκλειστικά covid, και το **Παιδών Πεντέλης**, που αναστέλλει την κανονική λειτουργία του για να μετατραπεί αποκλειστικά σε εμβολιαστικό κέντρο. **Με τον τρόπο αυτό μεθοδεύεται και το μελλοντικό κλείσιμο νοσοκομείου ή η υποβάθμισή τους σε κέντρα υγείας**, όπως, άλλωστε, είχε εξαγγείλει ο πρωθυπουργός λίγους μήνες πριν.

Μέσα στην επιχείρηση διάλυσης των νοσοκομείων, βασικό στοιχείο αναδεικνύεται η **αναστολή εργασίας 7.000 υγειονομικών που δεν εμβολιάστηκαν**. Οι εργαζόμενοι αυτοί πετάχτηκαν εκτός δουλειάς χωρίς καμία αποζη-

μίωση, αφήνοντας τα νοσοκομεία με ακόμα μικρότερες δυνατότητες παροχής περίθαλψης. Το σύστημα επιχείρησε να στιγματίσει τους εργαζόμενους αυτούς ως επικίνδυνους για τους ασθενείς, ένα επιχείρημα που έρχεται σε πλήρη αντίφαση με τους πραγματικούς κινδύνους. **Πραγματικός κίνδυνος είναι η μείωση του προσωπικού με κλείσιμο ολόκληρων τμημάτων, οι αναστολές των χειρουργείων, η έλλειψη ΜΕΘ με εξειδικευμένο προσωπικό, ο εξαναγκασμός εργαζόμενων που είναι θετικοί στον κορονοϊό και διασπείρουν να επιστρέψουν την πέμπτη μέρα στη δουλειά.**

Οι αναστολές εργασίας δεν ήρθαν σαν κεραυνός εν αιθρία. Για χρόνια το σύστημα προσπαθεί να χτυπήσει τη μόνιμη και σταθερή δουλειά, που έχει κερδηθεί με αγώνες και αποτελεί ξένο σώμα στον καπιταλισμό. Όχι μόνο στα νοσοκομεία, αλλά σε ολόκληρο το δημόσιο τομέα, πολλές κυβερνήσεις έχουν προσπαθήσει να βγάλουν από τη συλλογική συνείδηση των εργαζόμενων το δικαίωμα της μονιμότητας με διάφορους τρόπους, όπως η επέκταση των ελαστικών σχέσεων εργασίας (συμβάσεις ορισμένου χρόνου, εργολαβίες κ.ά.) και οι προσπάθειες εφαρμογής της αξιολόγησης.

Πλέον, το σύστημα αισθάνεται έτοιμο να ανακοινώσει, διά στόματος του υπουργού Υγείας, πως οι **ανεμβολίαστοι υγειονομικοί θα απολυθούν κι επίσημα μετά το τέλος Μαρτίου**. Μια τέτοια εξέλιξη θα σημάνει δραματικές συνέπειες σε διάφορα επίπεδα. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία θα συνεχίσουν να δουλεύουν σε εξοντωτικούς ρυθμούς, ακόμα και μετά το ενδεχόμενο τέλος της πανδημίας, καθώς οι αριθμοί τους δε θα επαρκούν ούτε για τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες περίθαλψης. Σε σχέση με την περσινή

χρονιά, μετρούν πάνω από 10.000 λιγότερους συναδέλφους, λόγω αναστολών, συνταξιοδοτήσεων και αδιοριστίας. Η παρεχόμενη περίθαλψη για το λαό θα υποβαθμιστεί ακόμα περισσότερο και η «ανάγκη αναβάθμισής της» θ' ανοίξει οριστικά τις πύλες στις ΣΔΙΤ. Ήδη διαφημίζεται το «νέο ΕΣΥ», που δεν περιλαμβάνει αποκλειστικά δημόσια νοσοκομεία και, ακολούθως, δε θα είναι αποκλειστικά δωρεάν. Η «επίταξη» ιδιωτικών κλινικών στην πανδημία, έναντι αδρών αμοιβών στους μεγαλοκλινικάρχες, οι οποίοι αφήνουν απλήρωτους τους εργαζόμενούς τους, αποτελεί πρόβα γι' αυτό που ετοιμάζεται. Το κυριότερο όλων είναι πως θα ανοίξει ο δρόμος για περαιτέρω απολύσεις στο δημόσιο, καταργώντας οριστικά τη μόνιμη και σταθερή εργασία. Σήμερα είναι οι ανεμβολίαστοι υγειονομικοί, αύριο θα είναι οι εργαζόμενοι που έλαβαν κακή αξιολόγηση, κατόπιν οι εργαζόμενοι που συμμετείχαν σε απεργίες οι οποίες κρίθηκαν **παράνομες και καταχρηστικές κοκ.**

Μέσα σ' αυτό το ζοφερό κλίμα, όπου το ζήτημα της κατάργησης της μονιμότητας στο δημόσιο τίθεται με πιεστικούς όρους, οι **συνδικαλιστικές ηγεσίες σφυρίζουν αδιάφορα**. Η ΑΔΕΔΥ, άφαντη από καιρό, αποφάσισε να προκηρύξει στάση εργασίας (η λέξη απεργία έχει ξεχαστεί) την Τετάρτη 26/01, ως «πανελλαδική ημέρα δράσης για την υγεία». Στα αιτήματά της έχει ξεχάσει παντελώς τους εργαζόμενους σε αναστολή και τις επικείμενες απολύσεις τους. Γι' αυτό και η μόνη ρεαλιστική διέξοδος είναι η συλλογική οργάνωση και δράση των ίδιων των εργαζόμενων, μέσα από συνελεύσεις και κινητοποιήσεις που θα θέτουν επιτακτικά το ζήτημα της απεργίας, κόντρα στις ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες και τους εκφοβισμούς της κυβέρνησης.

Το δράμα της υγείας του λαού σημαίνει πάρτι για το ιδιωτικό κεφάλαιο

Δε χωράει καμία αμφιβολία ότι βασική πτυχή της κυβερνητικής πολιτικής για τη διαχείριση της πανδημίας αποτέλεσε εξ αρχής η προώθηση του στόχου της περαιτέρω ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών περίθαλψης και της ενίσχυσης του ρόλου του ιδιωτικού κεφαλαίου στον συγκεκριμένο τομέα. Και σε αυτό το πεδίο, η πανδημία αξιοποιείται ως «ευκαιρία» από το αστικό πολιτικό προσωπικό, ώστε να προχωρήσει στην υλοποίηση μιας επιδιώξης δεκαετιών για τους παράγοντες του συστήματος.

Πρόσφατο κραυγαλέο παράδειγμα ήταν το πολιτικό ζήτημα που ανέκυψε αναφορικά με τις χρεώσεις των PCR. Το πλαφόν που όρισε η κυβέρνηση στα 47 ευρώ, μετά την κατακραυγή, δεν μπορεί να κρύψει το πόσο βαθιά εξακολουθεί να βάζει το χέρι στην τσέπη ο κόσμος της εργασίας, για να έχει πρόσβαση σε απαραίτητα διαγνωστικά μέσα. Και εδώ, πέρα από τη συνέχιση της κατεύθυνσης της συρρίκνωσης του δικαιώματος στην πλήρη και δωρεάν περίθαλψη για όλο τον λαό, αλλά και της χρήσης των τεστ ως εκδικητικών μοχλών πίεσης ενάντια στο τμήμα του πληθυσμού που παραμένει ανεμβολίαστο, η εκδούλευση που παρέχεται στα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα και τις ιδιωτικές κλινικές είναι εξόφθαλμη. Βέβαια, η κουβέντα που άνοιξε από την αντιπολίτευση για το κατά πόσο τα μοριακά τεστ πρέπει να συνταγογραφούνται, κάθε άλλο παρά απαντάει το ζήτημα της δωρεάν πρόσβασης σε αυτά,

αφού όλοι γνωρίζουν ότι όλο και μεγαλύτεροι οι συμμετοχές των ασφαλισμένων σε σκευάσματα και εξετάσεις που είναι συνταγογραφούμενα.

Το ίδιο κραυγαλέο είναι και το πλιάτσικο στο οποίο επιδιόδετα το ιδιωτικό κεφάλαιο στον χώρο της υγείας όλο το τελευταίο διάστημα, σε ιατρικές υπηρεσίες που παρέχονταν μέχρι πρότινος από τα νοσοκομεία, ώσπου τα τελευταία να μετατραπούν, επί της ουσίας, σε «κέντρα COVID». Όλο και περισσότερος κόσμος αναγκάζεται να στραφεί για την παρακολούθηση της πάθησής του στα ιδιωτικά κέντρα, με τα τους περιορισμούς που έχουν τεθεί εκ των πραγμάτων στη λειτουργία των τακτικών ιατρείων στα νοσοκομεία, αλλά και λόγω του δικαιολογημένου φόβου που συνεπάγεται το γεγονός ότι έχουν μετατραπεί σε εστίες υπερμετάδοσης του κορωνοϊού, λόγω της έλλειψης μέτρων προστασίας και της εξουθένωσης του προσωπικού. Το ίδιο, και με πολύ πιο δραματικούς όρους, συμβαίνει με τις μη-COVID ΜΕΘ, από τις οποίες θησαυρίζει ξεδιάντροπα το κεφάλαιο, αλλά και τις απλές κλινικές COVID, που σε ένα ποσοστό συμφωνήθηκε με τον Πλεύρη να παραχωρηθούν από τον ιδιωτικό τομέα, με το αζημίωτο. Ακόμα πιο χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα των τακτικών χειρουργείων, που έχουν ανασταλεί κατά 80%, με ένα μεγάλο μέρος τους να αναλαμβάνεται από τις μεγάλες κλινικές. Για όσους φυσικά μπορούν να στηρίξουν οικονομικά κάτι τέτοιο,

μιας και η μεγάλη πλειοψηφία του λαού αναγκάζεται να συνωστίζεται στις πολυήμενες λίστες αναμονής.

Την ίδια στιγμή με όλα αυτά, προχωράει ακάθεκτη η κατεύθυνση εισαγωγής των ΣΔΙΤ στα νοσοκομεία και την πρωτοβάθμια περίθαλψη με μια σειρά από μορφές, από τον ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό, μέχρι και τις κτιριακές υποδομές. Αυτές αποτελούν, άλλωστε, συστατικό στοιχείο του «νέου ΕΣΥ» που έχει εξαγγείλει ο Μητσοτάκης, παράλληλα με την αναθέτμανση της συζήτησης για μετατροπή των νοσοκομείων σε Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου. Άλλο ένα πεδίο από το οποίο θα ευνοηθούν, ενδεχομένως, ιδιωτικές εταιρείες είναι αυτό της «αντικατάστασης» των εργαζόμενων που βρίσκονται σε αναστολή, για την οποία πολλά συνηγορούν ότι, στον βαθμό που προχωρήσει, θα γίνει μέσω

εργολαβιών. Ενώ, φυσικά, η πρόσφατη ιστορία με τη δρομολόγηση του κλεισίματος του «Παιδών Πεντέλης», και της πίεσης που ασκούν τα γειτονικά ιδιωτικά κέντρα σε αυτήν την κατεύθυνση, επιβεβαιώνει πόσο τριβουν τα χέρια τους τα αρπακτικά του κεφαλαίου με την κεντρική πολιτική κατεύθυνση του συστήματος για την υποβάθμιση και τα κλεισίματα νοσοκομείων.

Απέναντι σε όλα αυτά, λαός και εργαζόμενοι οφείλουν να αντιτάξουν την πάλη τους για μόνιμη και σταθερή δουλειά και ίση, πλήρη, δωρεάν περίθαλψη. Χωρίς αυταπάτες για ένα άλλο «κρατικό σύστημα περίθαλψης», που καθόλου δεν απαντάνε στις ανάγκες τους, αλλά με πλήρη επίγνωση του ότι όποτε το κεφάλαιο μυρίζεται ιδιωτικοποιήσεις και κέρδη, ο κόσμος της δουλειάς έχει να ζήσει πολύ χειρότερες μέρες.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ 4808/21

Δυνατότητες, καθήκοντα, αλλά και προβλήματα

Σημαντική και ελπιδοφόρα ήταν η ανοικτή σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας στις 8/1/2022, με τη συμμετοχή δεκάδων αγωνιστών. Τη σύσκεψη, στην οποία καλούσαν 29 αγωνιστές με σκοπό τη συγκρότηση Πρωτοβουλίας για την κατάργηση του 4808/21 («νόμος Χατζηδάκη») και την περιφρούρηση των συνδικαλιστικών ελευθεριών, παρακολούθησαν δεκάδες εργαζόμενοι και συνδικαλιστές, είτε είχαν ήδη εκφράσει τη συμφωνία τους στην κατεύθυνση που έθετε το κάλεσμα είτε όχι. Εισηγητικά, τέθηκε το ζήτημα της σημασίας του κτυπήματος που φέρνει ο νόμος τόσο στα εργασιακά όσο και στα συνδικαλιστικά δικαιώματα και η αντίστοιχη σημασία που έχει ο αγώνας εναντίον του. Αγώνας που πρέπει να στοχεύει στην ανατροπή του, την πλήρη κατάργησή του ως νόμου, σε αντίθεση με τη γραμμή «να μείνει στα χαρτιά» η οποία υποτιμά τη σημασία του νόμου αυτού, προβάλλεται ως υπεκφυγή από την αναγκαιότητα πλατιού εργατικού μετώπου για την ανατροπή του και εντέλει κηρύσσει την αποδοχή της επιβολής του. Ο αγώνας για την ανατροπή του νόμου πρέπει να ενισχύει την άρνηση των σωματείων να υποταχθούν στις προδιαγραφές που βάζει ο νόμος και να εφαρμόσουν τις αντεργατικές διατάξεις του.

Η Ταξική Πορεία, ήδη απ' τις πρώτες επαφές που έγιναν για διερεύνηση της δυνατότητας να συγκροτηθεί μια τέτοια πρωτοβουλία, έθεσε τη θετική της διάθεση να στηρίξει, καθώς εκτιμά ότι ο νόμος Χατζηδάκη αποτελεί κεντρική πολιτική κατεύθυνση για το σύστημα, στη στρατηγική του επίθεσης στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους. Ότι διαμορφώνει, για μια ολόκληρη περίοδο, ένα πλαίσιο έντασης της εκμετάλλευσης και «απελευθέρωσης» της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, μέσω του γκρεμίσματος του πυρήνα των εργατικών κατακτήσεων (με την ειδική σημασία του θώρου, και όχι μόνο). Ότι κτυπάει το δικαίωμα στον ελεύθερο, ανεξάρτητο από κράτος και εργοδοσία, συνδικαλισμό και ποινικοποιεί τη συνδικαλιστική δράση και ειδικά την απεργία. Ότι επιχειρεί ν' απονεκρώσει τα σωματεία μέσω ασφυκτικού ελέγχου και καταγραφής των μελών, των διαδικασιών, των αποφάσεων και γενικά της δράσης τους, σε κατεύθυνση απαγόρευσης οποιασδήποτε δραστηριότητας μπορεί να βρεθεί απέναντι στην εργοδοσία ή την κυβερνητική πολιτική.

Με αυτή την πολιτική ανάλυση, η Ταξική Πορεία είχε ήδη προσαρτήσει να διερευνήσει δυνατότητες κοινής δράσης, χωρίς ανταπόκρι-

ση, με δεδομένο τόσο το θάμπωμα πλήθους συνδικαλιστικών δυνάμεων απ' το ΠΑΜΕ και τη γραμμή του «ο νόμος να μείνει στα χαρτιά», όσο και την αίσθηση ηττοπάθειας που προκάλεσε η εξέλιξη στον αγώνα πριν την ψήφιση του νόμου. Η πλήρης απουσία κάθε άλλης διαδικασίας μετά τις σχετικές απογευματινές συγκεντρώσεις στις 4 Νοέμβρη, η όλη στάση του ΠΑΜΕ και η επιβεβαίωση (για μια ακόμη φορά) της απροθυμίας του ρεφορμισμού να συγκρουστεί με την αντεργατική πολιτική, η τρανταχτή διάψευση των αυταπατών περί απεργιακού μετώπου στο οποίο δήθεν θα έβαζε πλάτη το ΠΑΜΕ και μια σειρά συνδικαλιστικές ηγεσίες, οδήγησαν τελικά κι άλλες δυνάμεις και αγωνιστές ν' αναζητήσουν τη συμπίεση στο στόχο της κατάργησης του νόμου. Έναν στόχο δύσκολο, στον οποίο όμως θα μπορούσαν να συντονιστούν δυνάμεις που, κατά τα άλλα, έχουν -το λιγότερο- διαφορετικές πολιτικές αναλύσεις, ενώ η ανάδειξη του μπορεί ν' αποτελέσει κοινή αναφορά, αλλά και βάση στήριξης για κάθε εργατικό αγώνα που ξεσπά και ο οποίος έρχεται άμεσα αντιμέτωπος με το νόμο. Η δε επίτευξη ενός τέτοιου στόχου θα αποτελούσε σοβαρότατο πλήγμα για την αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης και συνολικά την αντιλαϊκή πολιτική του συστήματος και των εκφραστών του.

Η σύσκεψη κατέγραψε μια ευρεία κοινή αντίληψη σχετικά με τη σημασία του νόμου, καθώς και τη δυνατότητα της πάλης για την κατάργησή του. Κατέγραψε ότι υπάρχουν κι άλλες δυνάμεις με αναφορά στο κίνημα που, ανεξάρτητα αν θέλουν σ' αυτή τη φάση να ενταχθούν οργανικά στην πρωτοβουλία, θέλουν να την παρακολουθούν. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό ότι στη σύσκεψη δεν καταγράφηκε απλά μία γενική πολιτική συμφωνία στον στόχο της ανατροπής, αλλά τέθηκαν και άμεσα ζητήματα για το πώς θα σταθούν τα σωματεία (υπαρκτά ή υπό σύσταση) απέναντι στον νόμο, αναδεικνύοντας τη δυνατότητα της πρωτοβουλίας να αποτελέσει ουσιαστικό σημείο συζήτησης και συντονισμού.

Στη σύσκεψη εκφράστηκε, όμως, και η άποψη που, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, πιο ανοικτά ή πιο συγκαλυμμένα, υποτιμά τη σημασία του νόμου αυτού, υποτιμά την αναγκαιότητα ύπαρξης μιας τέτοιας πρωτοβουλίας και θεωρεί ότι η γραμμή της ανατροπής του νόμου δεν μπορεί να αποτελέσει στοιχείο αγωνιστικής συμπίεσης. Η άποψη αυτή (που εκφράστηκε από συνδικαλιστές του ΝΑΡ) επανέφερε μια σειρά από γνωστά επιχειρήματα που έχουν συμβάλει στην υποχώρηση του

εργατικού κινήματος: δεν αρκούν οι «μονοθεματικές» πρωτοβουλίες (προφανώς χάριν ενός «συνολικότερου προγράμματος»), δεν αρκεί η πάλη ενάντια στο νόμο (γιατί έτσι κι αλλιώς οι εργατικοί αγώνες βρίσκουν μπροστά τους το νόμο!), η υπεράσπιση του θώρου είναι «ελλιπής» αν δεν συνοδεύεται από προτάσεις για μείωση του χρόνου εργασίας (η γνωστή υποτίμηση της κατάκτησης του θώρου και συνολικά των εργατικών κατακτήσεων, χάριν των «σύγχρονων» αναγκών), αλλά ακόμη και ότι ο νόμος 4808 είναι «ένας ακόμη αντεργατικός νόμος» στοιχεία του οποίου εφαρμόζονται ήδη εδώ και χρόνια και, άρα, η ανατροπή του θα πρέπει να εντάσσεται στη συνολικότερη κατεύθυνση για ανατροπή όλων των αντεργατικών νόμων.

Η άποψη αυτή απαντήθηκε από πολλές τοποθετήσεις οι οποίες -στο πνεύμα του καλέσματος για τη συγκρότηση της πρωτοβουλίας- επιχειρηματολόγησαν πάνω στην κρισιμότητα της επίθεσης που δρομολόγησε αυτός ο νόμος και στην ανάγκη συγκροτημένης γραμμής και απάντησης από την πλευρά του εργατικού κινήματος. Αναδείχτηκε ξανά η σημασία άμεσης ανάδειξης κοινής γραμμής και στάσης στα σωματεία, υποστήριξης της γραμμής άρνησης εφαρμογής του νόμου άμεσα (καθώς πλευρές του μπαίνουν ήδη σε εφαρμογή βάζοντας τεράστια εμπόδια στη συνδικαλιστική δράση) και όχι γενικά και αόριστα σε ένα απροσδιόριστο μέλλον.

Αυτή η διαφωνία φαίνεται ότι κλόνισε δυνάμεις που στηρίζουν την πρωτοβουλία, παρ' ότι η άποψη αυτή είχε διατυπωθεί πολύ νωρίτερα, με χαρακτηριστική την άρνηση των συγκεκριμένων συνδικαλιστών να συνυπογράψουν το αρχικό κάλεσμα. Το αποτέλεσμα είναι η αγωνιστική διάθεση που εκφράστηκε στη σύσκεψη να κινδυνεύει να μείνει χωρίς συνέχεια. Ωστόσο, παρά τις συνεχείς ταλαντεύσεις, η πρωτοβουλία κατάφερε να συμφωνήσει μια **πρόταση πάλης προς τα σωματεία, τις συνδικαλιστικές δυνάμεις και τους εργαζόμενους**, καθώς και **πρόταση για μια πρώτη συγκέντρωση ενάντια στον ν.4808/21, το Σάββατο 12 Φλεβάρη**.

Όμως, είναι κρίσιμη η ανάγκη επιμονής στη σωστή κατεύθυνση που αναδεικνύει η

πρωτοβουλία. Είναι σημαντικό να κατανοηθεί ότι η γραμμή πάλης που ανέδειξε ξεκάθαρα η σύσκεψη είναι ζωτικής σημασίας και ότι -αν υπηρέτηθεί αποφασιστικά- μπορεί να αποτελέσει άμεσα γραμμή συσπείρωσης ενός μεγάλου αγωνιστικού δυναμικού, σε κάθε πόλη. Και ήδη η πραγματικότητα της εφαρμογής του νόμου 4808 βόα για την ανάγκη αυτή, σε πείσμα «συνολικών» σχεδίων και βαρύγδουπων διακηρύξεων.

Ο αποφασιστικός αγώνας για την κατάργηση του νόμου παραμένει ζητούμενο. Το ζήτημα είναι αν και πώς μπορεί να δοθεί αυτός ο αγώνας. Οι όροι που είχαν διαμορφωθεί πριν την ψήφισή του, απέτυχαν να την αποτρέψουν (αντίθετα, συμπληρώθηκε προς το χειρότερο την τελευταία μέρα). Σήμερα, απαιτείται να οικοδομηθούν πολύ καλύτεροι όροι. Στην πράξη, και στο αν αυτή διευκολύνει ή βάζει εμπόδια στη συγκρότηση όρων ανατροπής του νόμου, κρίνεται τι σημασία δίνει κάθε δύναμη και κάθε αγωνιστής στο πολιτικό ζήτημα. Είναι πάντως βέβαιο ότι καμία δύναμη, μικρότερη ή μεγαλύτερη, δεν μπορεί να το βρísκει όλο περισσότερο μπροστά της. Και έχει μεγάλη σημασία τι θα έχει οικοδομηθεί για να στηριχτεί.

38ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΙΥΕ

Εικονικοί συσχετισμοί στη σκιά της διάσπασης

Μετά από αναβολές, ασφαλιστικά μέτρα, αντιπαραθέσεις και παραιτήσεις ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες του 38ου Συνεδρίου της ΟΙΥΕ. Χρειάστηκα 2,5 χρόνια για να καταφέρουν οι συνέδριοι της ομοσπονδίας να συγκροτηθούν σε σώμα. Τον Φλεβάρη του 2019, το συνέδριο διαλύθηκε μετά από κόντρα των ΠΑΣΚΕ και ΠΑΜΕ για «νόθους» συνέδρους με αποτέλεσμα η διορισμένη από τα δικαστήρια διοίκηση να ορίσει το μέλλον αυτό. Στους 32 μήνες που πέρασαν διαμορφώθηκαν και οι απαραίτητες συνεννοήσεις-συμμαχίες μεταξύ των κυρίαρχων παρατάξεων (ΠΑΜΕ συμπεριλαμβανομένου) για να οριστεί η τελική ημερομηνία 27-28 Νοέμβρη στο γήπεδο του Πανελληνίου.

Ένα συνέδριο σαν αυτό δεν θα μπορούσε να αποκλίνει από την αρνητική κατάσταση που επικρατεί στο συνδικαλιστικό χώρο. Στη διαδικασία νομιμοποίησης του συνεδρίου, η ΔΑΣ/ΠΑΜΕ κατήγγειλε εργοδοτική παρέμβαση στο Σωματείο Τροφίμων ζητώντας την απομάκρυνση των συνέδρων του. Χωρίς να απαντήσουν στις καταγγελίες, οι συνέδριοι του συγκεκριμένου Σωματείου βρήκαν στήριξη απ' τις δυνάμεις της απερχόμενης διοίκησης όπου, μετά από μια 4ωρη διαδικασία συνεννόησης και μαγειρέματος, τελικά νομιμοποιήθηκαν με μια fast-track ψηφοφορία οριακής πλειοψηφίας και χωρίς πολλή αντιδρά-

σεις. Το Συνέδριο τελικά ξεκίνησε κουτσουρεμένο αφού, με πρωτοβουλία της ΠΑΣΚΕ, οι συνέδριοι που εκπροσωπούσαν 40 σωματεία αποχώρησαν ανακοινώνοντας την πρόθεσή τους να δημιουργήσουν νέα Ομοσπονδία. Η διάλυση της συμμαχίας Καραγεωργίου (ΠΑΣΚΕ)-Βασιλειάδη (ΕΑΚ/ΣΥΡΙΖΑ) στα πλαίσια του προεδρείου που είχε προκύψει από το 37ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας ήταν μια από τις αιτίες αλλά όχι η κυρίαρχη. Η νέα Ομοσπονδία στήθηκε λίγες ημέρες μετά για να ευθυγραμμιστεί με τον νέο αντισυνδικαλιστικό νόμο και την καθαρόαιμη αστικοσυνδικαλιστική πλατφόρμα της ΠΑΣΚΕ. Η διάσπαση του πιο μαζικού και αρχαιότερου δευτεροβάθμιου οργάνου εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα έγινε βεβαίως και με τις ευλογίες της ηγεσίας της ΓΣΕΕ, μιας και οι «δικοί» της ήταν οι συνέδριοι που πρωτοστάτησαν.

Τέλος όλοι έμειναν ικανοποιημένοι με τα αποτελέσματα (εκλογικά και μη) ενός συνεδρίου χωρίς ζωντάνια, με ελάχιστες τοποθετήσεις και με τους μηχανισμούς να κυριαρχούν κατά τη διάρκειά του. Το 38ο Συνέδριο εν ολίγην ήταν ένα Συνέδριο εκλογικής καταγραφής των συσχετισμών μέσα στην Ομοσπονδία. Το ενιαίο ψηφοδέλτιο των ΣΥΡΙΖΑ/ΔΑΚΕ κατάφερε να πάρει 11 έδρες για Δ.Σ. και 13 για ΓΣΕΕ ενώ το ψηφοδέλτιο της ΔΑΣ/ΠΑΜΕ εξασφάλισε 10 έδρες για Δ.Σ. και 14 για ΓΣΕΕ. Η

περιπέτεια συνεχίστηκε και στη συγκρότηση προεδρείου στις 14 Δεκέμβρη, όπου η πλειοψηφία του Δ.Σ. (ΣΥΡΙΖΑ/ΔΑΚΕ) απέρριψε την πρόταση της ΔΑΣ για αντιπροσωπευτικό(;) προεδρείο υπερασπιζόμενη τη θέση για δημιουργία ενός «πλειοψηφικού» προεδρείου καταλαμβάνοντας έτσι όλες τις θέσεις του.

Τα αποτελέσματα του 38ου Συνεδρίου, τόσο τα εκλογικά όσο και τα συνολικά, αντανάκλουν το επίπεδο συγκρότησης των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα. Απ' τα πρωτοβάθμια σωματεία μέχρι και τη ΓΣΕΕ, οι αστικές και ρεφορμιστικές δυνάμεις έχουν σαν στόχο, κάθε μια για δικούς της λόγους, την κατοχύρωση καλύτερης θέσης στη συνδιαλλαγή με την αστική τάξη. Απομακρυσμένες τέτοιες διαδικασίες απ' την κατεύθυνση της ταξικής συγκρότησης των εργαζομένων, εκφυλίζονται και μετατρέπονται σε αρένα εικονικών συσχετισμών. Τα πρωτοβάθμια σωματεία έχουν μεταλλαχτεί από όργανα πάλης σε όργανα ανάδειξης της μιας ή της άλλης ηγεσίας σε δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια όργανα. Η συγκρότηση των σωματείων σε αγωνιστική ταξική κατεύθυνση δεν ξεκινά όμως από τα «πάνω» (έδρες, προεδρεία κτλ.) αλλά από την ενίσχυση όλων των διαδικασιών τους, τη μαζικοποίηση των συνελεύσεων και την προώθηση μορφών πάλης με τη συμμετοχή των εργαζομένων ενάντια στην εργοδοσία, την αστική τάξη και τις κυβερνητικές επιλογές.

ΚΑΤΩΤΑΤΟΣ ΜΙΣΘΟΣ

Υπόσχονται αυξήσεις «ψίχουλα», επεκτείνουν τη φτώχεια και την εξαθλίωση

Εν μέσω της νέας μεγάλης έξαρσης κρουσμάτων Covid 19 λόγω εξάπλωση της μετάλλαξης «Ομικρον», αλλά και εν μέσω του νέου κύματος ακρίβειας που εδώ και αρκετούς μήνες πλήττει με τεράστιες συνέπειες τις λαϊκές οικογένειες και τις εργαζόμενες μάζες, η κυβέρνηση ανοίγει ξανά με τουλάχιστον προκλητικό τρόπο το ζήτημα της «αύξησης» του κατώτατου μισθού.

Με τυμπανοκρουσίες, το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης σε συνεργασία με το υπουργείο Εργασίας προχώρησαν σε αύξηση του κατώτατου μισθού της τάξης του 2%, δηλαδή κατά 13 ολόκληρα ευρώ επί των μεικτών απολαβών, απ' την 1^η Γενάρη του νέου έτους. Μετά την παραπάνω «απλόχερη» κίνηση, ο ίδιος ο πρωθυπουργός σε πρόσφατη συνέντευξη του ανακοίνωσε και δεύτερη αύξηση μέσα στο 2022, την οποία υπολογίζουν στις αρχές του Μάη και η οποία θα φτάσει το 6%, δηλαδή περίπου 25 ευρώ επί των μεικτών απολαβών.

Η πολιτική των εντυπώσεων αλλά και των προκλήσεων γύρω απ' το ζήτημα του κατώτατου μισθού συνεχίζεται με αμείωτη ένταση εδώ και αρκετό καιρό, τόσο απ' την κυβέρνηση της ΝΔ, όσο και από τα καθεστωτικά ΜΜΕ που επιτελούν ρόλο «κράτιν» προς πάσα κατεύθυνση, ανεξάρτητα με το αν οι κυβερνητικές ανακοινώσεις εν τέλει υλοποιούνται και με τι όρους και προϋποθέσεις. Το καλοκαίρι που μας πέρασε, η κυβέρνηση είχε για άλλη μια φορά εκκινήσει όλες τις «δημοκρατικές» διαδικασίες και τις διαβουλεύσεις που θα κατέληγαν στον «επαναπροσδιορισμό» του κατώτατου μισθού «σύμφωνα -πάντα- με τις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες». Οι διαδικασίες μαζεύτηκαν κακόν κακώς για να πάρουν αναβολή μέχρι νεοτέρας λόγω Covid και να καταλήθουν μετά από έξι μήνες στην πρόσφατη αύξηση των 13 ολόκληρων ευρώ.

Θα βλέπαμε τη μισή πραγματικότητα και στην ουσία θα ελαχιστοποιούσαμε το μέγεθος της πρόκλησης της κυβερνητικής πολιτικής αν περνάμε υπόψη τους αριθμούς που ανακοινώνονται ξεκομμένους απ' τη σκληρή πραγματικότητα και τους όρους που αυτή διαμορφώνει μέρα με τη μέρα. Είμαστε ακριβώς στη φάση που τα κύματα ακρίβειας, που δήθεν θα εξομαλύνονταν με το νέο έτος, έχουν πραγματικά γονατίσει τη λαϊκή οικογένεια και τις εργαζόμενες μάζες. Οι τεράστιες αυξήσεις στις τιμές της ενέργειας και τις πρώτες ύλες έχουν ήδη ενσωματωθεί σε όλα τα προϊόντα και τα αγαθά πρώτης ανάγκης, ενώ ταυτόχρονα έχουν κατασπίσει τη θέρμανση και το ηλεκτρικό ρεύμα προϊόν πολυτελείας. Άμεση συνέπεια των παραπάνω εξελίξεων, που καθόλου «αντικειμενικές» και «χωρίς υπαίτιους» δεν είναι όσο κι αν προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο, αποτελεί το χτύπημα του λαϊκού εισοδήματος και το έμμεσο πεσοκόμμα του μισθού κάθε εργαζόμενου.

Την ίδια στιγμή, η κυβερνητική πολιτική διαχείρισης της πανδημίας συνεχίζει να φορτώνει τα βάρη στις πλάτες των εργαζόμενων

και των οικογενειών τους. Καθημερινά και μέσα στις δεκάδες χιλιάδες νοσήσεις του τελευταίου ειδικά διαστήματος, η κυβέρνηση έχει για άλλη μια φορά καταφέρει να αποποιηθεί κάθε ευθύνη του κράτους και να μεταφέρει ατόφια τα τεράστια κόστη πρόληψης (μάσκες, Covid test) και θεραπείας (φάρμακα κλπ.) σε κάθε εργαζόμενο ξεχωριστά. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, αν μέχρι πρότινος το ύψος του κατώτατου μισθού διαμόρφωνε όρους διαβίωσης κάτω από τα επίσημα όρια της φτώχειας, σήμερα το νέο κύμα αυξήσεων και η πανδημία εκτοξεύει τη φτώχεια και την εξαθλίωση σε νέα τραγικά επίπεδα.

Μια παλιά συζήτηση έρχεται ξανά στο προσκήνιο για να μας θυμίσει τα αντεργατικά βήματα που έχει διανύσει το κεφάλαιο την προηγούμενη δεκαετία και διευρύνει σταθερά μέχρι σήμερα. Την περίοδο των μνημονίων, οι διάφορες κυβερνήσεις και το κεφάλαιο όχι μόνο κατάφεραν να τσακίσουν το λαϊκό εισόδημα ανεπανόρθωτα με τεράστιες μειώσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, αλλά ταυτόχρονα επέβαλαν ανατροπές μέσα από ένα νέο νομικό και ρυθμιστικό πλαίσιο που ναρκοθέ-

τισε το μέλλον εις το διηνεκές. Οι σημαντικές ανατροπές στις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τις συλλογικές συμβάσεις, αλλά και οι αλλαγές στη διαδικασία καθορισμού του κατώτατου μισθού, έδωσαν υπερ-αρμοδιότητες στον υπουργό Εργασίας και άνοιξαν το δρόμο στο κεφάλαιο να καθορίζει τους μισθούς μόνο του και χωρίς αντίπαλο. Οι εργαζόμενοι και ειδικά οι νέοι, χωρίς συλλογικά όργανα και με τις συνδικαλιστικές ηγεσίες σε ρόλο συμβούλαρα της κυβερνητικής πολιτικής, παρακολουθούν από μακριά και χωρίς δυνατότητα παρέμβασης στις εξελίξεις.

Την ίδια ακριβώς στιγμή, όμως, τα κυβερνητικά επιτελεία ξέρουν πολύ καλά πως η αντεργατική πολιτική που προωθούν δημιουργεί τεράστια οργή και αγανάκτηση, η οποία ψάχνει τρόπους και μέσα για να εκφραστεί. Ακριβώς γι' αυτόν το λόγο αναγκάζονται και προχωρούν σε ανακοινώσεις για αυξήσεις που στην ουσία είναι ψίχουλα μπροστά στις όλο και αυξανόμενες ανάγκες της λαϊκής οικογένειας. Προσπαθούν με κάθε μέσο «να χρυσώσουν το χάπι» και να δημιουργήσουν εντυπώσεις δήθεν κοινωνικής πολιτικής. Ψεύδονται και προκαλούν για να αποπροσανατολίσουν, να καθησυχάσουν τη λαϊκή οργή και να συνεχίσουν την επίθεση χωρίς εμπόδια και αναταράξεις.

Η αντεργατική πολιτική που εξελίσσεται με επικίνδυνους για τους εργαζόμενους ρυθμούς, τα κύματα ακρίβειας και η σύγχρονη εξαθλίωση μπορεί να απαντηθεί μόνο από μαζικούς αγώνες και συλλογική διεκδίκηση. Τα αιτήματα για δουλειά με δικαιώματα, συλλογικές συμβάσεις, πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, αποτελούν ζητήματα μαζικής πάλης και διεκδίκησης, μπορούν να δώσουν προοπτική απάντησης στις εξελίξεις και πρέπει να ανοιχτούν αποφασιστικά και με κάθε μέσο σ' όλους τους εργασιακούς χώρους.

Να ανακληθεί η απόλυση από το Casino Rio!

Σε απεργιακές κινητοποιήσεις βρίσκονται οι εργαζόμενοι του Καζίνο στο Ρίο της Αχαΐας, μετά την απόλυση του προέδρου του Συνδικάτου Εργατοϋπαλλήλων Επισιτισμού, Τουρισμού και Ξενοδοχείων Ν. Αχαΐας. Οι εργαζόμενοι καταγγέλλουν την απόλυση ως εκδικητική και ότι βάζει στο στόχαστρο τη συνδικαλιστική δράση, και στη συνολικότερη διεκδίκηση των 240 εργαζόμενων να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους, να τους κολληθούν τα ένσημα και να πάρει το καθεστώς ομηρίας στο οποίο βρίσκονται εδώ και χρόνια, με την ανοχή και του επιχειρησιακού σωματείου που ελέγχεται από δυνάμεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού. Για πολλά χρόνια οι εργαζόμενοι της επιχείρησης βλέπουν τους μισθούς τους να καθυστερούν ή να δίνονται με «δόσεις» και πεσοκομμένοι, βλέπουν τα φιλοδοωρήματα να παρακρατούνται από την εργοδοσία, ενώ βρίσκονται αντιμετώπι και με τις αναστολές εργασίας.

Η απόλυση του συγκεκριμένου συνδικαλιστή θέλει να κάμψει τους εργαζόμενους και να τους αποτρέψει από τη διεκδίκηση όσων δικαιούνται. Βέβαια, η εργοδοσία προφασίζεται διάφορες συκοφαντικές κατηγορίες εναντίον του, τις οποίες στηρίζει και η εργοδοτική πλειοψηφία του επιχειρησιακού σωματείου. Ωστόσο, οι εργαζόμενοι γνωρίζουν πολύ καλά ποια είναι η αλήθεια, γι' αυτό και η απεργία που καλέστηκε εκτάκτως για τις 19/01 είχε καθολική συμμετοχή, ενώ μαζική ήταν και η συγκέντρωση έξω από το Καζίνο το βράδυ της ίδιας μέρας. Αντίστοιχη συμμετοχή αναμένεται να έχει και η νέα, 48ωρη

απεργία που καλέστηκε από την Παρασκευή 21/1 στις 7:00 μ.μ. έως την Κυριακή 23/01 στις 7:00 μ.μ.

Η Ταξική Πορεία στηρίζει τις κινητοποιήσεις και τον αγώνα των εργαζόμενων, ενώ σε ανακοίνωσή της σημειώνει: «Η στημένη απόλυση της εταιρείας για δήθεν σεβασμό σε ένα εργασιακό περιβάλλον που προστατεύει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, δεν μπορεί να κρύψει τις πραγματικές διαθέσεις τόσο της εργοδοσίας του Casino Rio όσο και των εργοδοτών συνολικά. Στο στόχαστρο μπαίνει για άλλη μια φορά η συνδικαλιστική δράση. Θέλουν να ξεμπερδέψουν μια και καλή με ό,τι μπορεί να θυμίζει δικαίωμα, οργάνωση και αγώνα. Ο νόμος 4808 (Χατζηδάκη) απελευθερώνει την εργοδοτική παρέμβαση και διάλυση των οργάνων πάλης των εργαζόμενων. Οι εργοδότες έχουν πλέον στα χέρια τους τα εργαλεία για να χτυπήσουν όλα τα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων.

Οι εργαζόμενοι της εταιρείας πρέπει να πάρουν στα χέρια τους την υπόθεση αυτής της εκδικητικής απόλυσης κόντρα στο εργοδοτικό επιχειρησιακό σωματείο που από την πρώτη στιγμή υπερασπίστηκε την πλευρά των εργοδοτών. Η απόλυση του Β. Βασιλείου δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους του κλάδου, αλλά όλους τους εργαζόμενους συνολικά, γιατί ανοίγει το δρόμο της εργοδοτικής τρομοκρατίας απέναντι σε όποιον αντιστέκεται, σε όποιον παλεύει για καλύτερους όρους στη δουλειά, στο μισθό και την ασφάλιση. Να μην μείνει αναπάντητη αυτή η επίθεση. Να γυρίσει στη δουλειά του ο συνάδελφος».

ΤΟ «ΘΑΥΜΑ» ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ Κάτι εκατομμύρια μας... φεσώνουν και φράγκο δεν πληρώνουν!

Ο λόγος για μια σειρά ιδιώτες παρόχους ρεύματος, που δεν πληρώνουν καν το ποσό που οφείλουν στους δήμους. Ποσό που υποχρεούνται να αποδίδουν με βάση το ποσοστό που φεσώνουν στο λαό για «δημοτικά τέλη» από τους λογαριασμούς ρεύματος. 1.800.000 ευρώ χρωστούσαν το Δεκέμβρη ιδιωτικοί πάροχοι ρεύματος μόνο στο δήμο Κηφισιάς. Για την ακρίβεια, συνήθης τακτική των ιδιωτικών εταιρειών παροχής ηλεκτρικής ενέργειας φαίνεται ότι είναι να μη δηλώνουν καν τα ακριβή ποσά που οφείλουν στους δήμους από την είσπραξη των δημοτικών τελών και στην περίπτωση που κάποια από τις εταιρείες κατά βούληση, δίχως δυνατότητα ελέγχου εκ μέρους του δήμου. Επειδή δε τα χρωστούμενά τους φτάνουν πολλά εκατομμύρια ευρώ πλέον, αρκετές δημοτικές αρχές εξετάζουν το ενδεχόμενο να προσφύγουν στη δικαιοσύνη. Γελάει ο κόσμος! Αν δεν έκλαιγε...

Όλα αυτά τη στιγμή που η ακρίβεια χτυπάει το λαϊκό εισόδημα και ειδικότερα οι αυξήσεις σε ρεύμα, φυσικό αέριο και πετρέλαιο ξεκληρίζουν το λαϊκό πορτοφόλι. Τα «ψωροσαραντάευρα» που ανακοινώνουν σαν επίδομα η κυβέρνηση δεν μπορούν να κρύψουν τα πραγματικά νούμερα που καθημερινά καλείται ο λαός να πληρώσει, από

ενέργεια μέχρι βασικά αγαθά στο σούπερ μάρκετ. Η ίδια η πραγματικότητα καθιστά τις υποσχέσεις της κυβέρνησης ψίχουλα. Δεν μπορεί όμως να αποκρύψει και ποσό υποκριτική είναι η πολιτική αυτή.

Την ίδια στιγμή που υποτίθεται ότι η κυβέρνηση «νοιάζεται για τον πολίτη και τη γεικευμένη αύξηση τιμών», κάνει τα στραβά μάτια σε όλα τα εκλεκτά παιδιά που έσπρωξε με την πολιτική της όλο αυτό το διάστημα να ξεκυθούν για μπιζνες με το ρεύμα και την ενέργεια. Το μεγάλο «θαύμα απελευθέρωσης» της ηλεκτρικής ενέργειας και το φύτρωμα σαν μανιτάρια ιδιωτών παρόχων έχει ήδη στην πράξη φανεί ποσό απελευθερωτικό ήταν για το λαϊκό πορτοφόλι. Ήταν τόσο θαυματουργό, που ως διά μαγείας εξαφάνισε ακόμα και τα χρωστούμενα των ιδιωτών παρόχων στους δήμους.

Το ποσό προκλητική είναι βέβαια και αυτή η είδηση οριακά σπκώνει σχολιασμό. Απλά επιβεβαιώνεται και έτσι το πόσο... αμερόληπτη είναι η κυβέρνηση και το σύστημα και ειδικά εν μέσω πανδημίας. Από τη μια μεριά φεσώνουν εκατομμύρια το λαό, με ένα από τα πιο ακριβά ρεύματα της Ευρώπης. Ας όψεται και η «απελευθέρωση»... Από την άλλη, αφήνουν ελεύθερο το κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο, να υπερκερδοφορούν σε βάρος του λαού και να μην τηρούν καν τις «υποχρεώσεις» τους. Πραγματικό θαύμα!

Στα ύψη η ανεργία και η ανακύκλωση των ανέργων

Φιλόδοξο στόχο χαρακτήρισαν οι Μητσοτάκης, Χατζηδάκης και ο διοικητής του ΟΑΕΔ Πρωτοψάλτης τα νέα προγράμματα του οργανισμού για το 2022, παρουσιάζοντας τη δημιουργία 86.000 ολιγόμηνων θέσεων απασχόλησης σαν τη μεγαλύτερη εργασιακή κατάκτηση. Η κυβέρνηση κάνει λόγο για υλοποίηση των υποσχέσεών της σχετικά με τις πολλές και καλές δουλειές που ανοίγουν, την τόνωση της εργασίας και τη μείωση των ανισοτήτων, την πολυπόθητη ανάπτυξη που όλο έρχεται αλλά κανείς δεν βλέπει (και ούτε πρόκειται). Την ίδια στιγμή που, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του ΟΑΕΔ, οι άνεργοι ξεπερνούν το ένα εκατομμύριο.

Με την πρώτη ματιά στους πίνακες των νέων προγραμμάτων του ΟΑΕΔ καταρρέουν όλα τα φαιδρά επιχειρήματα περί ενίσχυσης των ανέργων. Στην πλειοψηφία τους οι θέσεις αφορούν εργασία λίγων μηνών χωρίς να υπάρχει η παραμικρή σκέψη για μόνιμη και σταθερή δουλειά. Αυτό εννοεί ο Χατζηδάκης όταν λέει «ίσως ευκαιρίες για όλους», την ανακύκλωση δηλαδή της ανεργίας με ελαστικές σχέσεις εργασίας σε συνθήκες που θυμίζουν γαλέρα.

Η κυβέρνηση τα δίνει όλα στην εργοδοσία και το μεγάλο κεφάλαιο για άλλη μια φορά και προσφέρει τζάμπα εργασία, αφού τα επιδοτούμενα προγράμματα από το ΕΣΠΑ και το Ταμείο Ανάκαμψης βγάζουν τους εργοδότες απ' την

υποχρέωση να βάλουν το χέρι στην τσέπη έστω και γι' αυτά τα ψίχουλα που είναι οι μισθοί των εργαζομένων. Άλλωστε, απ' τις ίδιες πηγές προωθείται σαν «πράσινη οικονομία» και «απολιγνιτοποίηση» ο στόχος του ξεκαρβαλώματος της οποίας παραγωγικής δραστηριότητας έχει απομείνει και της υποταγής στις ιμπεριαλιστικές επιταγές σχετικά με το μοντέλο παραγωγής της χώρας.

Ειδική αναφορά γίνεται για την «απόκτηση εργασιακής εμπειρίας» των νέων, με άλλα λόγια πώς θα μάθουν οι νέοι εργαζόμενοι να είναι πειθήνιοι και να σκύβουν το κεφάλι στο αφεντικό που τους θέλει αναλώσιμους και διαθέσιμους για πάσα χρήση. Είναι τουλάχιστον κοροϊδία η προσπάθεια της κυβέρνησης να πείσει πως ασχολείται με την ανεργία που τσακίζει τα όνειρα της νεολαίας.

Σε στοιχεία της Κομισιόν για το Νοέμβριο του 2021, η Ελλάδα κατέχει με 39,1% την πρώτη θέση στην ανεργία των νέων με μεγάλη διαφορά από τη δεύτερη Ισπανία, ενώ το τρομακτικό αυτό ποσοστό γίνεται ακόμα μεγαλύτερο αν σκεφτεί κανείς τους χιλιάδες που μεταναστεύουν στο εξωτερικό. Επίσης η Ελλάδα βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις των χωρών του ΟΟΣΑ στην απασχόληση των πτυχιούχων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, στοιχείο που συνιστά τη σταδιακή υποβάθμιση της αξίας των πτυχίων και παρά το ατελείωτο κυνήγι προσόντων, τη συλλογή μεταπτυχιακών

και διδακτορικών, η νεολαία αδυνατεί να βρει δουλειά με ανθρωπίνες και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας. Μάλλον τα παραπάνω διαφεύγουν της προσοχής του Μητσοτάκη όταν αναφέρεται στην αναστροφή του brain drain και πιστεύει πως οι νέοι θα επιστρέψουν για να τους ξεζουμίζουν για 500€.

Η κυβέρνηση θριαμβολογεί μιλώντας για «ανάπτυξη» και κάνει τα στραβά μάτια μπροστά στο τέρας της ακρίβειας που καλύπτει όλα τα βασικά προϊόντα και κομματιάζει το εισόδημα των εργαζομένων. Σε ακόμα δυσκολότερη θέση βρίσκονται οι άνεργοι, ανήμποροι ν' ανταπεξέλθουν έστω και στα στοιχειώδη, με μηδενικές απολαβές ή με το επίδομα να

είναι «τυχεροί». Φτηνή και κακοπληρωμένη εργασία, άθλιες συνθήκες δουλειάς με ημερομηνία λήξης και πέταγμα πάλι στο σωρό της ανεργίας, είναι οι «ευκαιρίες» που μπορεί να υποσχεθεί το σύστημα στους χιλιάδες ανέργους. Η μόνιμη και σταθερή δουλειά με αυξήσεις στους μισθούς, οι συλλογικές συμβάσεις και η εργασία με αξιοπρεπείς όρους και ασφάλεια δεν χαρίζονται από καμία κυβέρνηση ή οργανισμό, παρά κερδίζονται στους δρόμους. Μέσα από τα σωματεία και τις συλλογικές διαδικασίες οι άνεργοι πρέπει να βρουν τον εργαζόμενο λαό και από κοινού να οργανώσουν την πάλη τους, τον αγώνα τους για ζωή και δουλειά με δικαιώματα.

Καβάλα Όιλ

Η εταιρία προχωρά σε απολύσεις, οι εργαζόμενοι επιμένουν αγωνιστικά!

Σε 24 απολύσεις προχώρησε η εταιρία Energean που διαχειρίζεται τα Πετρέλαια Καβάλας, μεταξύ αυτών και τα 7 μέλη του ΔΣ του σωματείου εργαζομένων. Για τους απολυμένους του ΔΣ μάλιστα δεν προβλέπεται καν αποζημίωση. Η κίνηση αυτή έγινε δέκα μέρες μετά την έναρξη της επίσκεψης εργασίας που κήρυξε το σωματείο εργαζομένων από την αρχή του νέου έτους, η οποία έχει καθολική συμμετοχή. Μπροστά σ' αυτή την αποφασιστική στάση των εργαζομένων, η εταιρία χρησιμοποιεί τις απολύσεις ως ένα ακόμα εργαλείο εκφοβισμού και επιβολής της ταξικής της κυριαρχίας. Με τις απολύσεις στοχεύει ιδιαίτερα το σωματείο ως δύναμη συλλογικής έκφρασης και πάλης των εργαζομένων. Η μεθοδευμένη αυτή κίνηση της εργοδοσίας είναι μάλιστα προπομπός της εφαρμογής του αντεργατικού νόμου Χατζηδάκη, που δίνει τη δυνατότητα για απολύσεις εκλεγμένων συνδικαλιστών.

Οι 24 απολύσεις είναι συνέχεια των απαντών χτυπημάτων που δέχονται οι εργαζόμενοι και το σωματείο τους, με αποκορύφωμα την αστυνομική επέμβαση στις εγκαταστάσεις της Energean στις 21 Δεκεμβρίου. Τότε, 17 εργαζόμενοι είχαν προσαχθεί και οδηγηθεί στο αυτόφωρο, ενώ είχε σχηματιστεί δικογραφία για περίπου 150 που για ώρες υπηγάσαν εγκλωβισμένοι σε πύργο υψηλής επικινδυνότητας. Οι 24 απολύσεις προστίθενται στις άλλες 2 που γίνανε το Νοέμβριο και με εκκρεμείς τις πειθαρχικές δίωξεις απέναντι στους εργαζόμενους. Οι δίωξεις αυτές αφορούν την «παραβίαση των κανόνων λειτουργίας του εργοστασίου» σύμφωνα με την Energean. Την

ίδια στιγμή βέβαια, η εταιρία ρίσκαρε καθημερινά τις ζωές των εργαζομένων, λειτουργώντας τις εγκαταστάσεις με τεράστια κενά ασφαλείας, διακόπτοντας μέχρι και την παροχή φυσικού αερίου. Τα κενά ασφαλείας διαπιστώθηκαν μέχρι και από τις αρμόδιες κρατικές ελεγκτικές αρχές, χωρίς προφανώς να «πτοήσουν» την εταιρία.

Στόχος της εργοδοσίας είναι να τσακίσει κάθε αγωνιστική έκφραση των εργαζομένων, προσπαθώντας παράλληλα να «τάξει» μια καλύτερη θέση σε όσους δεχτούν να σπάσουν την επίσκεψη και να επιστρέψουν στη δουλειά. Χαρακτηριστική η δήλωση της Διευθύνουσας Συμβούλου της εταιρίας Κ. Σαρδή: «*Ξεκάθαρα, εκεί που δεν έχει Σωματεία και παραμύθια για γαλέρες, έχει επενδύσεις και πολ-*

λές δουλειές». Έτσι θέλει η εταιρία να υλοποιήσει τα σχέδια «αναδιάρθρωσης» που έχει εξαγγείλει. Σχέδια που ουσιαστικά επιφέρουν μειώσεις σε μισθούς και επιδόματα, εξαντλητικά ωράρια, ανασφαλείς συνθήκες εργασίας, διαθεσιμότητες και εκ περιτροπής εργασία, αλλά και ωμή αστυνομική τρομοκρατία και καταστολή. Σχέδια που θέλουν τους εργαζόμενους πλήρως υποταγμένους στις ορέξεις της εργοδοσίας, με ατομικές συμβάσεις, χωρίς την ικανότητα να διεκδικήσουν συλλογικά τα δίκια τους. Αυτή είναι η «νέα μέρα για τον Πρίνο» που ονειρεύεται η εταιρία, την οποία οι εργαζόμενοι απορρίπτουν μαζικά και αποφασιστικά εδώ και πολλούς μήνες.

Στο δίκαιο αγώνα που εξελίσσεται, η Ταξική Πορεία προσπαθεί να συμπα-

σταθεί με κάθε τρόπο. Πραγματοποιώντας επισκέψεις στο χώρο που μαζεύονται καθημερινά οι εργαζόμενοι που βρίσκονται σε επίσκεψη. Συζητώντας μαζί τους, ακούγοντας τους προβληματισμούς τους και την αγωνία τους για το πώς μπορεί να κερδίσει ο αγώνας τους. Την Τετάρτη 19 Γενάρη πραγματοποιήθηκε μαζική σύσκεψη με τη συμμετοχή εκπροσώπων από περίπου 30 σωματεία και συλλογικότητες της περιοχής, στην οποία συμμετείχε κι η Ταξική Πορεία. Με τις τοποθετήσεις της έθεσε την ανάγκη να στηριχτεί ο αγώνας αυτός ευρύτερα από τους εργαζόμενους και τη νεολαία. Η σύσκεψη αποφάσισε μαζικό συλλαλητήριο στην πόλη της Καβάλας για την επόμενη βδομάδα, ως βήμα κλιμάκωσης των κινητοποιήσεων.

Να μη φορτωθούν οι εργαζόμενοι το βάρος της πανδημίας στις πλάτες τους Ο αγώνας για το δικαίωμα στη δουλειά και στη ζωή είναι επιτακτική ανάγκη!

Δύο ολόκληρα χρόνια πανδημίας βαραίνουν τις πλάτες των εργαζομένων, οι οποίοι μέσα σ' αυτό το διάστημα έχουν βρεθεί αντιμέτωποι με την πιο βάρβαρη επίθεση απέναντι σε όλα τα δικαιώματά τους. Από το δικαίωμα στη δουλειά με αξιοπρεπείς όρους, μέχρι το δικαίωμα στην ίδια την επιβίωση, καθημερινά τίθενται υπό αίρεση, κάτω απ' τις στυγνές επιταγές της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Η κατάσταση που διαμορφώνεται πλέον δεν φέρει καν τα φτιασιδώματα που, σε επικοινωνιακό επίπεδο, προσπαθούσαν να παρουσιάσουν στην πρώτη φάση ξεσπάσματος της πανδημίας και αποκαλύπτει πλέον στην ολότητά της τη βαρβαρότητα της πολιτικής του συστήματος. Τα κυβερνητικά επιτελεία ομολογούν ευθαρσώς πως ο κόσμος της δουλειάς όχι μόνο δεν έχει το δικαίωμα να μείνει υγιής, αλλά θα φορτωθεί (όπως ήδη γίνεται) και όλο το βάρος από την εξάπλωση της πανδημίας! Και, όσο κι αν η κυβερνητική προπαγάνδα προσπαθεί να πείσει ότι το τέλος του κορονοϊού σχεδόν έφτασε, τα νούμερα των νεκρών και των νοσοκώτων έρχονται να τη διαψεύσουν με τραγικό τρόπο.

Μέσα στους χώρους δουλειάς εφαρμόζεται εδώ και καιρό η ανοσία της αγέλης. Η κυβέρνηση κλείνει το μάτι στην εργοδοσία, ώστε αυτή να αυθαιρετεί και να μετατρέπει τους εργασιακούς χώρους σε εστίες υπερμετάδοσης του ιού. «Πανδημία έχουμε, θα κολλήσετε όλοι!» ξεστομίζουν απροκάλυπτα οι εργοδότες! Εν μέσω ραγδαίας έξαρσης των κρουσμάτων, η κυβέρνηση μειώνει την καραντίνα σε 5 μέρες! Τα υγειονομικά πρωτόκολλα πάνε περίπατο και οι εργα-

ζόμενοι σχεδόν εξαναγκάζονται να νοσήσουν. Τα μέτρα προστασίας δεν τηρούνται ούτε στο ελάχιστο από την εργοδοσία, αποστάσεις, απολυμάνσεις κτιρίων, μέσα ατομικής προστασίας είναι άγνωστες λέξεις. Σε περίπτωση που κάποιος εργαζόμενος εμφανίσει συμπτώματα ή έρθει σε επαφή με κρούσμα, εξακολουθεί να πηγαίνει για δουλειά κανονικά, μέχρι να βγάλει θετικό διαγνωστικό τεστ, ενώ οι καταγγελίες εργαζομένων για απόκρυψη κρουσμάτων αποτελούν καθημερινό φαινόμενο. Χιλιάδες εργαζόμενοι αναγκάζονται να συνωστίζονται στα αραιά δρομολόγια των ΜΜΜ για να φτάσουν στη δουλειά τους. Για το κεφάλαιο, η υγεία των εργαζομένων δεν έχει καμία αξία και αυτό καλούνται να το εμπεδώσουν με τον πιο ωμό και κυνικό τρόπο!

Οι επιπτώσεις της πανδημίας όμως, δεν απειλούν μόνο την υγεία του λαού και της εργατικής τάξης.

Το τσάκισμα μιας σειράς εργασιακών δικαιωμάτων που έχει συντελεστεί το τελευταίο διάστημα, με πρόσχημα την πανδημία, είναι εξίσου επικίνδυνο για τους εργαζόμενους. Οι όροι δουλειάς έχουν γίνει ακόμη πιο απάνθρωποι. Η εντατικοποίηση που ούτως ή άλλως βίωσαν οι εργαζόμενοι, γίνεται ακόμη πιο έντονη όταν μεγάλο κομμάτι του προσωπικού μιας επιχείρησης είναι σε καραντίνα κι οι υπόλοιποι επωμίζονται όλο το βάρος της δουλειάς. Πολλοί εργαζόμενοι που λείπουν λόγω καραντίνας δουλεύουν απλήρωτες υπερωρίες όταν επιστρέψουν στη δουλειά για να αναπληρώσουν τη χασούρα. Το μέτρο της τηλεργασίας έχει γίνει καθεστώς, όχι για να προστατευτούν οι εργαζόμενοι, αλλά για να διαλυθούν ακό-

μη περισσότερο οι σχέσεις εργασίας τους, να ξεχειλώσει το ωράριό τους και να δουλεύουν χωρίς δικαιώματα, απομονωμένοι απ' τους συναδέλφους τους. Τα κατάπτυστα προγράμματα, όπως το «ΣΥΝ-ΕΡΓΑΣΙΑ», ήρθαν για να κάνουν εύκολη τη ζωή του εργοδότη και να νομιμοποιήσουν την ελαστικοποιημένη δουλειά για τους εργαζόμενους. Στην ίδια κατεύθυνση, το μέτρο των αναστολών συμβάσεων εργασίας που επανήλθε για τους εργαζόμενους στο θέαμα και στην εστίαση και που έχει επεκταθεί σε μια σειρά κλάδους, πριμοδοτεί για ακόμη μια φορά το κεφάλαιο και επιδοτεί την ανασφάλεια και την ανέχεια για τους εργαζόμενους.

Την ίδια ώρα, ο κόσμος της εργασίας στενάζει οικονομικά και παλεύει για την επιβίωση του. Χιλιάδες εργαζόμενοι καλούνται να ζήσουν με το επίδομα πείνας των 534 ευρώ, έπειτα από μήνες ανεργίας, ενώ χιλιάδες ακόμη παραμένουν άνεργοι και δεν δικαιούνται καν κάποιο επίδομα. Ενώ η ακρίβεια επελαύνει και τσακίζει κόκαλα, οι εργαζόμενοι πρέπει να βάλουν το χέρι βαθιά στην τσέπη για να πληρώσουν για μέσα ατομικής προστασίας, διαγνωστικά τεστ και πολλά ακόμα, μιας και αυτά δεν παρέχονται δωρεάν. Ειδικά τα rapid και τα PCR μοριακά τεστ, που η τιμή τους εξακολουθεί να είναι στα ύψη, στοιχίζουν υπέρογκα ποσά και εξανεμίζουν το ήδη πετσοκομμένο εισόδημά τους. Την ίδια στιγμή, είναι τουλάχιστον εξοργιστικό το γεγονός ότι ένας εργαζόμενος που νοσεί δικαιούται μόνο 5 ημέρες αμειβόμενης άδειας, ενώ οι εργαζόμενοι γονείς που νοσούν τα παιδιά τους χάνουν το 50% των αποδοχών τους για 4 μέρες και χρεώ-

νεται κανονική άδεια την 5η μέρα! Όλα αυτά, ανεξάρτητα αν μετά την 5η μέρα ο εργαζόμενος ή το παιδί του συνεχίζει να νοσεί. Οι δε ανεμβολίαστοι εργαζόμενοι, στη βάση του γνωστού διαχωρισμού που συντηρεί το σύστημα, καλούνται να πληρώσουν ακόμη περισσότερα χρήματα σε PCR τεστ. Η οικονομική εξαθλίωση που αντιμετωπίζει μαζικά ο κόσμος της δουλειάς κάνει ακόμη πιο εξοργιστικές τις προκλητικές δηλώσεις των κυβερνητικών επιτελείων σε σχέση με τον κατώτατο μισθό.

Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να αφήσουν αναπάντητη τη βάρβαρη πολιτική που προσπαθεί όλο το κόστος απ' την επέκταση της πανδημίας να το φορτώσει στις δικές τους πλάτες! Μέσα απ' τα συλλογικά τους όργανα θα πρέπει να οργανώσουν τον αγώνα τους απέναντι στους σχεδιασμούς της κυβέρνησης που δηλώνει αποφασισμένη να τσακίσει κάθε ίχνος εργασιακού δικαιώματος. Το δικαίωμα στη δουλειά και στην ίδια τη ζωή έχει μπει στο στόχαστρο εδώ και καιρό και αυτό αποκαλύπτεται με όλο και πιο κυνικό τρόπο. Η αντίσταση του εργατικού κινήματος στον εργασιακό μεσαίωνα που διαμορφώνεται με αφορμή την πανδημία και που θα παίρνει ακόμη πιο έντονα σάρκα και οστά καθώς θα εξελίσσεται η εφαρμογή του κατάπτυστου νόμου Χατζηδάκη, είναι επιτακτική ανάγκη. Η διεκδίκηση δουλειάς με δικαιώματα αποκτά ζωτική σημασία. Η Ταξική Πορεία με εξορμήσεις σε χώρους δουλειάς προσπαθεί να αναδείξει όλα αυτά τα ζητήματα στους εργαζόμενους και τους καλεί να οργανώσουν την πάλη τους για να βάλουν φρένο στην απάνθρωπη πολιτική της κυβέρνησης και του κεφαλαίου!

Για τις εκλογές της Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Δυτικής Μακεδονίας

Οι εκλογές για το νέο ΔΣ της Ένωσης και τους αντιπροσώπους στην ΟΕΝΓΕ ολοκληρώθηκαν με ικανοποιητική συμμετοχή, αν λάβουμε υπόψη τη μακροχρόνια αδράνεια του σωματείου και την απουσία του από τις τελευταίες εξελίξεις.

Η ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ στην πρώτη της συμμετοχή πέτυχε ένα ικανοποιητικό αριθμητικό αποτέλεσμα. Στα δύο, μάλιστα, νοσοκομεία, όπου υπάρχει σταθερή και μόνιμη παρουσία των μελών της αναδείχθηκε σε πρώτη δύναμη. Σημαντικότερη, όμως, παρακαταθήκη για το μέλλον αποτελεί η προσπάθεια στο σύνολο των χώρων εργασίας να ανοίξει η συζήτηση για τα επίδικα ζητήματα της περιόδου και την προσπάθεια να αναπτυχθεί ζωντανός διάλογος μεταξύ των συναδέλφων για τα προβλήματα και τον τρόπο αντιμετώπισής τους. Μια προσπάθεια που λόγω των αποστάσεων (5 νοσοκομεία και 7 ΚΥ), της μικρής διάρκειας της προεκλογικής περιόδου και της αδυναμίας σύγκλησης εκλογοαπολογιστικής συνέλευσης έμεινε ανολοκλήρωτη, βάζοντας όμως τις βάσεις για πιο συγκροτημένη παρέμβαση στο μέλλον.

Οι εκλογές τελείωσαν και η επόμενη μέρα μάς βρίσκει αντιμέτωπους με ζοφε-

ρές προοπτικές. Η κυβέρνηση εξοπλίζεται με νέους νόμους-λαιμητόμους για μια σειρά κατακτήσεις και δικαιώματα. Η κατάργηση του δώρου, της κυριακάτικης αργίας, της υπερωριακής αμοιβής, των συλλογικών συμβάσεων σκοπεύουν στη μετατροπή των εργαζομένων σε εύκολη λεία για κάθε εργοδότη - ιδιώτη ή κράτος. Ενώ και οι δηλώσεις προθέσεων για το "νέο ΕΣΥ" είναι εξίσου αποκαλυπτικές και στην ίδια κατεύθυνση. Κλείσιμο νοσοκομείων, συγχωνεύσεις κλινικών, ΣΔΙΤ, εργολαβίες. Για τους γιατρούς και τους εργαζομένους στα νοσοκομεία επιφυλάσσουν εντατικοποίηση για να καλυφθούν τα κενά που υπήρχαν, αλλά και αυτά που δημιουργούν οι αναστολές, οι συνταξιοδοτήσεις και οι απώλειες της επιδημίας. Προσλήψεις με το σταγονόμετρο και αυτές κατά κανόνα συμβασιούχων. Οι αποδοχές όχι απλά είναι παγωμένες αλλά επιπλέον εξανεμίζονται ταχύτατα, όχι μόνο από τη ακρίβεια αλλά και από την εξοντωτική φορολόγηση των υπερβάσεων.

Και για το λαό καμία ουσιαστική προστασία, αντίθετα, υποκατάσταση της κρατικής ευθύνης για περίθαλψη με την ατομική ευθύνη (με άλλα λόγια, το ατομικό πορτοφόλι). Την ίδια στιγμή που η

ΓΙΑ ΔΣ ΕΙΝΔΥΜ	ΨΗΦΙΣΑΝ:217	ΑΚΥΡΑ:13	ΛΕΥΚΑ:2
		ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ
ΕΛΑΒΑΝ	ΔΗΠΑΚ	143	7
	ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ	59	2
ΓΙΑ ΟΕΝΓΕ	ΨΗΦΙΣΑΝ:205	ΑΚΥΡΑ:7	ΛΕΥΚΑ:4
		ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ
ΕΛΑΒΑΝ	ΔΗΠΑΚ	134	4
	ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ	35	1
	ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ	25	-

μετάλλαξη "Ομικρον" αποκαλύπτει με δραματικό τρόπο τη γύμνια και ανεπάρκεια της κυβερνητικής πολιτικής, το δόγμα "μόνο μας όπλο το εμβόλιο" απαξιώνει κάθε άλλο μέσο προστασίας και περιθάλψης και μας δίνει μια γεύση από το "νέο ΕΣΥ" που ετοιμάζουν.

Με αυτή την πολιτική έχουμε να αναμετρηθούμε και να αντιπαλέψουμε την

επόμενη περίοδο, ενισχύοντας τις μαζικές διαδικασίες, να υπερασπιστούμε το δικαίωμα στον ελεύθερο συνδικαλισμό χωρίς την κηδεμονία, το φακέλωμα και τον ασφυκτικό έλεγχο που επιβάλλει ο ν. Χατζηδάκη, να υπερασπιστούμε τις δημοκρατικές διαδικασίες των μαζικών συνελεύσεων, να υπερασπιστούμε το δικαίωμα στην απεργία.

Αμερικανορωσικές σχέσεις

Πίσω από την αδιάλλακτη και επιθετική ρητορική

σημεία. Ως γνωστόν, Ρωσία και Κίνα έχουν ήδη επεξεργαστεί την ίδρυση εναλλακτικών μηχανισμών πληρωμών εάν οι κυρώσεις των ΗΠΑ πλήξουν τα τραπεζικά τους συστήματα.

Όπως προκύπτει, λοιπόν, η κατάσταση στους συμμαχούς των ΗΠΑ και γενικότερα στο σύνολο των κρατών που προσδιορίζονται ως «δυτικός κόσμος» είναι τέτοια που θα καθορίσει, ενδεχόμενα, τις προοπτικές και πέρα από την παρούσα ιστορική καμπή. Ο νέος γερμανός καγκελάριος Σολτς ξεκίνησε τη θητεία του με μια έκκληση για διάλογο με τη Μόσχα,

κάτι που στη διπλωματική γλώσσα πολύ συχνά σημαίνει «παραχωρήσεις». Οι δυτικοί σύμμαχοι στέλνουν συχνά αντιφατικά μηνύματα για την προθυμία τους να επιβάλουν οτιδήποτε πέρα από μια ελαφριά οικονομική τιμωρία στη Ρωσία. Κάποιοι μάλιστα θεωρούν αυτόν τον ρόλο τους συστήματα.

Αναμφίβολα το ΝΑΤΟ δοκιμάζεται: η αποτελεσματικότητά του, τα όρια επέκτασής του, η πίεση στη Ρωσία και βασικά το πρόβλημα των κερσάσιων δυνατοτήτων του, πέρα από τα πυρηνικά. Η κρίση στην Ουκρανία αποτελεί κατά κάποιον τρόπο το

όριο της πολιτικής απώθησης - περικύκλωσης της Ρωσίας που ξεκινά τη δεκαετία του '90. Από τότε έχουν ενταχθεί στο ΝΑΤΟ δεκατέσσερις χώρες, με τελευταία το 2020 τη Βόρεια Μακεδονία. «Όλα αυτά ανήκουν στο παρελθόν», είπε ο ρώσος υφυπουργός Εξωτερικών Ριάμπκοφ και βασικός συνομιλητής στις τελευταίες αμερικανορωσικές συναντήσεις. «Το ΝΑΤΟ πρέπει να τα μαζέψει και να επιστρέψει στα όρια του 1997»!

Για τη Ρωσία, σε σχέση με το Ουκρανικό, διακινούνται διάφορα νέα σενάρια για το πώς μπορεί να «πέσει» τη Δύση να ικα-

νοποιήσει τις απαιτήσεις της, χωρίς να περιλαμβάνουν απαραίτητα κερσάσια εισβολής. Ωστόσο, ακόμη και αν δεν υπάρχει αυτή η στόχευση, υπάρχουν πολιτικά αποτελέσματα, αφού οι μετακινήσεις στρατευμάτων λειτουργούν πολύπλευρα. Κάποιοι αναλυτές θεωρούν πως ο Πούτιν τις χρησιμοποιεί στο πλαίσιο μιας τακτικής για δημιουργία αβεβαιότητας στη Δύση, ενώ παράλληλα ενισχύει το διαπραγματευτικό του «οπλοστάσιο», κρατώντας ανοιχτές τις επιλογές ως προς την επόμενη κίνηση της. Υπάρχει η εκτίμηση ότι σήμερα η Ρωσία έχει βάλει ακόμα υψηλότερους στόχους,

αξιοποιώντας και άλλες κατευθύνσεις... ευρυστατικές. Δεν θέλει να πάρει άλλα κομμάτια ουκρανικού εδάφους, αλλά να εξαναγκάσει ολόκληρη τη χώρα να επιστρέψει στη δική της σφαίρα ελέγχου!

Σε όλα αυτά ΗΠΑ και ΝΑΤΟ δείχνουν να μην έχουν εύκολη απάντηση, ενώ Γάλλοι και Γερμανοί παίρνουν πρωτοβουλίες για την εκτόνωση της κατάστασης, «πείθοντας» τον ουκρανό πρόεδρο Ζελένσκι να βγάλει τη «στολή παραλλαγής» και να επαναφέρει στο τραπέζι την πρόταση για μια τετραμερή διάσκεψη κορυφής στο πλαίσιο του λεγόμενου «σχήματος της Νορμανδίας». Δηλαδή συνομιλίες με τη συμμετοχή Ρωσίας, Ουκρανίας, Γερμανίας και Γαλλίας, αλλά χωρίς τις ΗΠΑ, για να μπει ένα οριστικό τέλος στη σύγκρουση στο ανατολικό τμήμα της χώρας.

Στο παρελθόν, Βέβαια, η Μόσχα είχε απορρίψει παρόμοια αιτήματα του Κιέβου και των Ευρωπαίων, αλλά τώρα ίσως αποφασίσει να χρησιμοποιήσει το παροπλισμένο αυτό διπλωματικό «όχημα» και να εκμεταλλευτεί την αγωνία των Ευρωπαίων για κλιμάκωση. Αλλά ίσως και ο Λευκός Οίκος να βολεύεται με την προοπτική αυτής της τετραμερούς, αφού θα μπορεί να χειριστεί, ως αμέτοχος, τους σκληρούς νατοϊκούς συμμαχούς ενώ στο παρασκήνιο θα διαπραγματεύεται το νέο στάτους της Ουκρανίας.

Σε αντίθεση με την επιθετική ρητορική, τα γεγονότα δείχνουν τα όρια των πραγματικών κινήσεων και δυνατοτήτων της κάθε πλευράς στο διαμορφωμένο εδώ και 30 χρόνια στάτους. Το ερώτημα είναι, ποια εξέλιξη θα ικανοποιούσε τις δύο πλευρές σήμερα; Φαίνεται πως Κρεμλίνο και Λευκός Οίκος επιθυμούν να αποφύγουν θερμό επεισόδιο στη γραμμή κατάπαυσης του πυρός, στην Ανατολική Ουκρανία, και να επενδύσουν -παρά την επιμονή σε αδιάλλακτες θέσεις- στη δύσκολη

προσπάθεια ενός συνολικού διαλόγου και στις προοπτικές μιας διαπραγματεύσιμης αλλά πολλές παραμέτρους. Πάντως εκτιμάται πως η διαρκώς κλιμακούμενη επιθετικότητα των ΗΠΑ απέναντι στη Ρωσία δεν μπορεί να συνεχιστεί, γιατί διαφαίνεται γενικότερη αμφισβήτηση στο στάτους που χαρακτηρίζει τις διμερείς σχέσεις εδώ και 30 χρόνια.

Διαμορφώνεται ένα ψυχροπολεμικό πλαίσιο άλλων εποχών, με ζώνες χωρίς πυρηνικά κ.λπ.; Δηλώσεις που προειδοίζουν για μια τέτοια επιστροφή έγιναν λίγο πριν ξεκινήσουν οι συνομιλίες στη Γενεύη από τον Μπλίνκεν και μοιάζουν σαν απάντηση στις δηλώσεις Ριάμπκοφ! «Δεν ζητάμε απόσυρση των νατοϊκών δυνάμεων από την Ανατολική Ευρώπη (εννοεί στη προ του '97 κατάσταση), δεν αποκλείεται όμως να συζητήσουμε τη μετατόπιση δυτικότερα κάποιων οπλικών συστημάτων μας που βρίσκονται σήμερα στην Πολωνία». Ωστόσο, τα περιθώρια, χρονικά και άλλα, για τη διαμόρφωση ενός κοινά αποδεκτού πλαισίου συνύπαρξης δεν είναι ανεξάντλητα. Υπόκεινται σε διάφορες παραμέτρους. Παράδειγμα, οι προβλέψεις που θέλουν τον Μπλίντεν να κάνει τον έλεγχο του Κογκρέσου στις ενδιάμεσες εκλογές του Νοεμβρίου, ενισχύοντας την πόλωση στο εσωτερικό των ΗΠΑ και ανοίγοντας μια νέα περίοδο «εσωστρέφειας».

Σε κάθε περίπτωση θα επαληθευτεί το «αξίωμα» σύμφωνα με το οποίο οι σφαίρες επιρροής και ιμπεριαλιστικής δύναμης, όπως αυτές διαμορφώνονται έπειτα από μια μεγάλη ανακατανομή, παραμένουν σεβαστές από τους άλλους ιμπεριαλιστές μόνο και στο βαθμό που αποδεικνύει ότι έχει τη βούληση και μπορεί να τις υποστηρίξει.

XB

Η άτυπη σύνοδος των υπουργών Άμυνας της ΕΕ στην Μπρεστ

Προς αναζήτηση «στρατηγικής πυξίδας» στην...καταιγίδα

«άμυνας», αυτές «έχουν μείνει στα χαρτιά», ως αποτέλεσμα των αντιθέσεων των βασικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που δρουν στην ΕΕ, αλλά και των προϋποθέσεων που απαιτούνται για μια τέτοια πορεία χειραφέτησης από τις ΗΠΑ. Έτσι, η απόφαση της το 1999 να δημιουργηθεί μέσα σε τέσσερα χρόνια ένα στρατό 60 χιλιάδων αντρών που θα αναπτυσσόταν μέσα σε 60 μέρες στις περιοχές που «υπήρχε ανάγκη», δεν υλοποιήθηκε ποτέ. Το ίδιο και η απόφαση του 2007 για τη διαμόρφωση ομάδων μάχης 1.500 αντρών για άμεση επέμβαση και την αντιμετώπιση «κρίσεων». Γι' αυτό και πολλοί κρατούν «μικρό καλάθι»!

Παρά όλα αυτά, πρέπει να επισημάνουμε (το ξανακάναμε τον περασμένο Απρίλη στο άρθρο με τίτλο «Η Ευρώπη μεταξύ συμπληγμάτων», τμήμα ενός αφιερώματος για τον ανταγωνισμό των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στον πλανήτη), πως έχει άρδην αυξηθεί η πίεση προς τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, ώστε να «βρουν ρόλο» στα παγκόσμια πράγματα και να «πάρουν θέση» απέναντι στην κλιμακούμενη αμερι-

κανορωσική αντιπαράθεση, όπως και στην αυξανόμενη αντίθεση ΗΠΑ-Κίνας: «Η ΕΕ αντιμετωπίζει ένα ευρύτερο σύνολο προκλήσεων και απειλών περισσότερο από ποτέ. Στον παγκόσμιο ανταγωνισμό εξουσίας μεταξύ Κίνας, Ρωσίας και Ηνωμένων Πολιτειών, η «Ευρώπη» είναι αυτή που διατρέχει τον κίνδυνο να φανεί παραγκωμένη και να γίνει αντικείμενο δράσης μεγάλων δυνάμεων αντί να είναι παγκόσμιος παράγοντας.»! Ταυτόχρονα, όπως επίσης αναφέρει χαρακτηριστικά το ίδιο προσχέδιο, «το γεωπολιτικό πεδίο γίνεται επίσης πιο σύνθετο. Όλο και περισσότερα κράτη συμπεριφέρονται ως εταίροι σε ορισμένα ζητήματα και ως ανταγωνιστές ή αντίπαλοι σε άλλα».

Μ' άλλα λόγια, οι εξελίξεις «απαιτούν» απαντήσεις, παρά τα όρια που θέτουν και ξαναθέτουν οι αποκλίνουσες στρατηγικές των βασικών μερών (Γερμανίας, Γαλλίας) και γενικότερα οι εγγενείς αντιφάσεις του ευρηνευωστικού εγχειρήματος, που έχουν οξυνθεί μετά και από την πηληγή που άνοιξε η αποχώρηση της Βρετανίας.

Από τότε οι εξελίξεις πολλαπλασίασαν

αναφορών που γίνονται για τη Ρωσία και την Κίνα, παραμένοντας πάντως σε διαφορετικό μήκος κύματος σε σχέση με την αντιμετώπιση των δύο χωρών από τις ΗΠΑ. Το προσχέδιο κάνει ειδική αναφορά στην επέκταση των πυρηνικών οπλοστασίων και των οπλικών συστημάτων τόσο της Ρωσίας όσο και της Κίνας, αναφέροντας με εμφανή ανησυχία πως αυτές οι τάσεις λαμβάνουν χώρα σε «ένα πλαίσιο αποδόμησης της αρχιτεκτονικής ασφάλειας στην Ευρώπη, που κληρονομήθηκε από τον Ψυχρό Πόλεμο, από τη Συνθήκη για τις συμβατικές ένοπλες δυνάμεις στην Ευρώπη μέχρι τη Συνθήκη για τον Ανοικτό Ουκρανό και τη Συνθήκη για τα πυρηνικά όπλα μέσω Βεληγκεκούς». Τέλος, υπογράμμισε χαρακτηριστικά: «Αυτό το κανονιστικό κενό επηρεάζει άμεσα τη σταθερότητα και την ασφάλεια της ΕΕ»!

Ο στόχος που περιγράφεται στο προσχέδιο, δηλαδή να γίνει πραγματικότητα μια «στρατηγική αυτονομία» της Ευρώπης, «νοθεύεται» εξαρχητά από την επισημάνση του κειμένου που κάνει σαφές πως αυτή η προσπάθεια θα λειτουργεί σε συ-

μπληρωματικότητα με το ΝΑΤΟ και πως σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει τη διαμόρφωση μιας παράλληλης ή ανταγωνιστικής δομής προς το ΝΑΤΟ, πολύ περισσότερο μια δομή ρήξης με αυτό. Μάλιστα, το τωρινό προσχέδιο λεκτικά αναβαθμίζει τη σημασία των ευρωατλαντικών σχέσεων, μιας και οι ΗΠΑ δεν παρουσιάζονται ως «ο πιο πιστός διεθνής εταίρος της ΕΕ», αλλά ως «ο πιο σημαντικός στρατηγικός εταίρος». Πρόκειται για ένα γεγονός που δεν αποτελεί πιθανά μόνο μια προσπάθεια εξισορρόπησης των φόβων των χωρών της «παλιάς Ευρώπης» που βρίσκονται υπό την αμερικανική επιρροή, για το τι μπορεί να σημαίνουν οι αναφορές στη «στρατηγική αυτονομία». Αλλά εμπριέχει και τη διάθεση των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών χωρών, μετά και την «ψυχρολουσία» με τον Τραμπ, να επιχειρήσουν να διαμορφώσουν ένα κάπως ανεκτό για τις δύο πλευρές πλαίσιο συνεννόησης και συνεργασίας. Έτσι, ακόμα και η υπογράμμιση του κειμένου ότι «η επαναφορά της πυρηνικής συμφωνίας με το Ιράν (JCPOA) σε τροχιά, είναι υψίστης σημασίας» εξισορ-

ροπείται από την αναφορά πως «το Ιράν είναι πιθανό να παραμείνει σημαντική πηγή περιφερειακής αστάθειας». Στο νέο προσχέδιο γίνεται και η εξής αναφορά: «Είναι βασικό μας συμφέρον να υποστηρίξουμε τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη ως ενιαία, ενωμένη και κυρίαρχη χώρα και να προωθήσουμε τον υπό την ηγεσία της ΕΕ διάλογο Πρίστινα-Βελιγράδι». Αυτή η αναφορά απηχεί τους φόβους της ΕΕ για τις εξελίξεις συνολικά στα Δυτικά Βαλκάνια.

Κατά τ' άλλα, το σχέδιο είναι επικεντρωμένο στην ανάπτυξη μιας από κοινού στρατιωτικής δύναμης ταχείας επέμβασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έως το 2025, αποτελούμενη από 5.000 στρατιώτες, δύναμη που θα υπηρετεί τον ευρύτερο στόχο «να είμαστε σε θέση να ενεργούμε γρήγορα και σθεναρά κάθε φορά που ξεσπά μια κρίση, με εταίρους, αν είναι δυνατόν και μόνοι όταν χρειάζεται». Πεδίο δράσης της, εκτός της Ευρώπης, αναφέρεται η «νότια γειτονιά», δηλαδή η Μεσόγειος και επιρροηθετα ο Ινδικός Ωκεανός, «με δυνατότητα επίδειξης θαλάσσιας παρουσίας στον Ειρηνικό». Μάλιστα, από το

αρχικό προσχέδιο και με σκοπό να παίρνουμε την κατάσταση οι αποφάσεις για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις, προτείνεται η εγκατάλειψη της ομοφωνίας στη λήψη απόφασης και η αντικατάστασή της από έναν μηχανισμό «επικοινωνιακής αποχής» όσον διαφωνούν, ώστε να διαμορφώνονται «πρόθυμοι και ικανοί συνασπισμοί υπό ευρωπαϊκή ηγεσία». Αυτή η πρόταση αντανάκλα τη θέληση των ισχυρών ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ να αντιμετωπίσουν πιο δραστηρικά σε σχέση με το παρελθόν τις «γκρίνιες» των υπόλοιπων χωρών να αποκτήσουν μεγαλύτερη ελευθερία κινήσεων.

Συμπερασματικά, «ισορροπώντας μεταξύ φιλοδοξιών και πραγματικότητας», όπως εύγλωττα γράφεται στον υπότιτλο του προσχεδίου, η ιμπεριαλιστική ΕΕ πασχίζει να βρει τον βηματισμό της, μέσα σ' ένα πλέγμα εσωτερικών αντιθέσεων και εξωτερικών πιέσεων. Αυτό το γεγονός καθιστά εξαιρετικά αβέβαιη την όλη προσπάθεια, παράγοντας ταυτόχρονα στο σήμερα και σε μεγάλες ποσότητες... στρατηγική αμηχανία!

Κιτώντας την πορεία των αμερικανορωσικών σχέσεων το τελευταίο εξάμηνο διαπιστώνει κανείς αρκετά αντιφατικά πράγματα στην εικόνα που διαμορφώνεται. Έχουμε, λοιπόν, και από τις δύο πλευρές σκληρές δηλώσεις και επιθετική ρητορική με επίκεντρο την Ουκρανία, που συνοδεύονται και από κινήσεις επίδειξης ισχύος: νατοϊκά γυμνάσια σε Βαλτική και Μ. Θάλασσα από τις ΗΠΑ, συγκέντρωση μεγάλου αριθμού στρατευμάτων και όπλων στα σύνορα με την Ουκρανία από τη Ρωσία.

Ταυτόχρονα βλέπουμε έντονη κινητικότητα στο διπλωματικό επίπεδο, που ξεκινά με τη συνάντηση κορυφής Μπλίντεν - Πούτιν, τον περασμένο Ιούνιο, και ακολουθούν τηλεφωνήματα και τηλεδιασκέψεις που οδηγούν σε τρεις συνεχόμενες συσκέψεις μεταξύ 10 και 13 Γενάρη σε επίπεδο υφυπουργών: Γενεύη διμερής, Βρυξέλλες με το ΝΑΤΟ και Βιέννη με ΟΑΣΕ.

Συνολικά στο διάστημα αυτό αναφέρονται διάφορες επαφές μεταξύ αμερικανών και ρώσων αξιωματούχων και σε ένα μεγάλο εύρος διμερών ζητημάτων. Όλα αυτά προδιαθέτουν διαπραγματεύσεις με διάρκεια και σε ευρύτερα ζητήματα. Οι πρόσφατες συσκέψεις, αν και χαρακτηρίζονται από τα ΜΜΕ αποτυχημένη απόπειρα, καμία πλευρά δεν αναφέρει σε οριστικό αδιέξοδο, δηλώνοντας μάλιστα πως δεν εγκαταλείπουν τη διπλωματία. Κατά συνέπεια, δεν αποκλείεται το επόμενο διάστημα νέα επικοινωνία Μπλίντεν-Πούτιν ή ακόμα και συνάντηση διά ζώσης.

Το μέλλον της τριχοτομημένης Ουκρανίας και η γενικότερη συμπεριφορά του ΝΑΤΟ είναι τα ζητήματα στα οποία η Μόσχα θέτει κόκκινες γραμμές. Απαιτεί όχι μόνο τη μη επέκτασή του, αλλά και τη μη ανάπτυξη οπλικών συστημάτων κοντά στα σύνορά της! Πίσω από αυτή την κλιμάκωση της αντιπαράθεσης αλλά και την ταυτό-

Εικόνες σοκ, στη Δύση, στην Ανατολή, στο σάπιο σύστημα που ζούμε

Σοκ φαίνεται να προκαλούν οι εικόνες με «στρατόπεδα καραντίνας» της Κίνας στα δυτικά ΜΜΕ. Οι 5,5 εκατομμύρια κάτοικοι της Anyang, από το απόγευμα της Δευτέρας 10 Ιανουαρίου, είναι σε σκληρό lockdown μετά τον εντοπισμό δύο κρουσμάτων της μετάλλαξης Όμικρον, ενώ ορισμένοι κάτοικοι αποκλεισμένων πόλεων δήλωσαν στο BBC ότι μεταφέρθηκαν, μαζί με χιλιάδες άλλους, σε καταυλισμούς καραντίνας. Στο διαδίκτυο, τα πλάνα που έχουν κυκλοφορήσει δείχνουν ανθρώπους στα μικροσκοπικά κουτιά (containers). «Δεν υπάρχει τίποτα εδώ, μόνο βασικά είδη πρώτης ανάγκης... Κανείς δεν ήρθε να μας ελέγξει, τι είδους καραντίνα είναι αυτή;» καταγγέλλουν οι εσωκλειστοί. Ακόμη, υπερβολή χαρακτηρίζει η κ. Παγώνη τα καθημερινά PCR τεστ που γίνονται, ενώ μιλάει για στοχοποίηση του πληθυσμού. Φυσικά και είναι υπερβολή, όταν στην Ελλάδα τα PCR δεν συνταγογραφούνται, ενώ για τα ράπιντ ο κόσμος εδώ περιμένει σε ουρές με τις ώρες. Η παραπάνω αυστηροποίηση των μέτρων έρχεται και λόγω της διεξαγωγής των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων στο Πεκίνο στις 4 Φεβρουαρίου. Γενικά, μας έχει συνηθίσει το σύστημα, ειδικά στην προετοιμασία τέτοιων event δεν θέλει με τίποτα να ρισκάρει να πάει κάτι λάθος σε σχέση με το κέρδος, αλλά όχι και σε σχέση με τις ανθρώπινες ζωές, π.χ. η προετοιμασία του Μουντιάλ στο Κατάρ που μετρά ήδη χιλιάδες νεκρούς.

Σοκάρονται, λοιπόν, τα δυτικά ΜΜΕ, και δη τα Ελληνικά, από τις εικόνες αυτές, δε φαίνεται να σοκάρονται τόσο όμως από τις εικόνες από πνιγμένους πρόσφυγες και μετανάστες στη Μεσόγειο τον τελευταίο καιρό. Εικόνες από μικρά παιδιά ξεβρασμένα στις ακτές, που αν καταφέρουν να ζήσουν θα βρεθούν στοιβαγμένα σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, σε σκηνές, σε άθλιες συνθήκες χωρίς μέτρα προστασίας για την πανδημία, αλλά χωρίς ούτε τα βασικά είδη πρώτης ανάγκης. Και σαν να μην έφτανε αυτό, χαρακτηρίζονται και από πάνω ως «όπλα της Τουρκίας», «τρομοκράτες» που τους προωθεί μαζικά να περάσουν τα σύνορα για να πιέσει από την πλευρά της. Οι ίδιοι δηλαδή που λένε πως η Τουρκία εργαλειοποιεί τους πρόσφυγες, κάνουν το ανάλογο εγχωρία, για να αποπροσανατολίσουν και να σπείρουν το ρατσισμό και την δική τους ατζέντα. Εμείς πάντως δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τις εικόνες φρίκης που δημιούργησαν οι «ειρηνικές» και πολεμικές επεμβάσεις, οι πολιτικές που όλα τα προηγούμενα χρόνια είχαν ως αποτέλεσμα να διαλύσουν χώρες, να ρημάξουν λαούς και να δημιουργήσουν τους κατατρεγμένους που τους κατηγορούν κιόλας.

Όσον αφορά την εικόνα της πανδημίας στην άλλη μεριά του Ατλαντικού, τα πράγματα δεν είναι καλύτερα. Οι πολιτισμένες ΗΠΑ μπορεί να μην έχουν μικρά κουτιά για προληπτική καραντίνα, αλλά είναι η χώρα που μετρά τους περισσότερους νεκρούς, οι οποίοι έχουν ξεπεράσει τις 800.000. Από τους πρώτους μήνες της πανδημίας 5,4 εκατομμύρια Αμερικανοί έχασαν την ασφάλιση υγείας τους, λόγω απώλειας θέσεων εργασίας. Στην μητρόπολη του καπιταλισμού εκατομμύρια πετιούνται έξω από το σύστημα περίθαλψης και φτάνουν μέχρι και να πεθαίνουν στο δρόμο, αφού μένουν εκτεθειμένοι στον ιό, χωρίς πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Πέρα όμως από την πανδημία, ακόμη θυμόμαστε την αντιμετώπιση που είχε η «μαύρη κοινότητα» το προηγούμενο διάστημα, τη στοχοποίηση, τις δολοφονίες από το κράτος αλλά και το παρακράτος, που δεν φαίνεται να έχουν τελειωμό με πιο πρόσφατο παράδειγμα τον πυροβολισμό της 4χρονης ανιψιάς του Τζορτζ Φλόιντ στις αρχές του μήνα.

Σε Ανατολή και Δύση οι «εικόνες-σοκ» έχουν έναν κοινό παρονομαστή: τον καπιταλισμό-ιμπεριαλισμό, το σύστημα που, με κινητήριο δύναμη το κέρδος, στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και δεν λογαριάζει ανθρώπινες απώλειες. Σε Ανατολή και Δύση οι λαοί πρέπει να οργανώσουν τις αντιστάσεις τους και να παλέψουν ενάντια σε αυτό το σάπιο σύστημα.

Α.Π.

ΑΣΟΕΕ

Καθηγητικό κατεστημένο και άσυλο βίας και ανομίας στο πανεπιστήμιο

Μία θέση στην πολιτική επικαιρότητα «επάξια» κατέλαβε η ΑΣΟΕΕ την προηγούμενη βδομάδα. Ο ξυλοδαρμός καθηγητή από ομάδα αγνώστων κατά τη διάρκεια του μαθήματος άνοιξε τον ασκό του αϊόλου και έβγαλε στη φόρα σκάνδαλο τοκογλυφίας και παιδεραστίας.

Σε βάρος του καθηγητή Α. Δράκου εκκρεμούσε δικαστήριο για τα αδικήματα της τοκογλυφίας, της εκβίασης και της απειλής, ενώ έχουν προσαφθεί σε βάρος του σοβαρότατες καταγγελίες για παιδεραστία.

Ο Δράκος, και άλλοι καθηγητές της ΑΣΟΕΕ, διατηρούσαν για χρόνια εταιρεία σε «σχήμα πυραμίδας» με έδρα τη Ρουμανία, δανειζοντας εκατομμύρια με τοκογλυφικά επιτόκια. Ένας από τους καθηγητές-«συνεταίρους» κατήγγειλε τον Δράκο για απάτη, τοκογλυφία και ασέλγεια σε βάρος ανηλίκων, τον οποίο μάλιστα ο Δράκος φαίνεται να φωτογραφίζει, μαζί με άλλους, ως υποκινητές της επίθεσης σε βάρος του την ώρα της διάλεξής του.

Ενήμεροι για το συμβάν φαίνεται να ήταν οι τέως και νυν υπουργοί Παιδείας, Γαβρόγλου και Κεραμέως αντίστοιχα, αλλά και οι ίδιες οι πρυτανικές αρχές. Για αυτό τον λόγο η υποτιθέμενη κόντρα Φίλη-Συρίγου όσον αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα μόνο υποκριτική μπορεί να χαρακτηριστεί. Ταυτόχρονα, οργή προκαλεί και η αντίδραση της συγκλήτου της ΑΣΟΕΕ, η οποία δεν απάλλαξε τον καθηγητή από το «διδασκτικό του έργο», επειδή «επιτελεί με ιδιαίτερη επιτυχία τα ακαδημαϊκά του καθήκοντα και είναι δημοφιλής προς τους φοιτητές»!

Τέτοια φαινόμενα αποδεικνύουν, και με το παραπάνω, ότι τα πανεπιστήμια δεν είναι ο ναός της γνώσης όπως αρέσει στους συστημικούς να διατυμπανίζουν. Αποδεικνύουν ότι δε φταίει το Άσυλο για τη βία και την ανομία στα πανεπιστήμια. Ότι ο ρόλος των καθηγητών πανεπιστημίου δεν είναι να μεταλαμπαδεύουν απλά και αόριστα τη γνώση και την επιστήμη στους φοιτητές.

Το πανεπιστήμιο στον καπιταλισμό έχει έναν πολύ συγκεκριμένο διπλό ρόλο: Να κατανέμει τη νεολαία στις διάφορες θέσεις εργασίας και να της μεταλαμπαδεύει την κυρίαρχη ιδεολογία. Αυτό τον ρόλο έρχονται να υπηρετήσουν και οι καθηγητές πανεπιστημίου. Άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο βγαίνουν στη φόρα τέτοια εξοργιστικά περιστατικά. Ας μην ξεχνάμε και φαινόμενα σεξουαλικής παρενόχλησης, τα οποία κατά καιρούς έχουν καταγγείλει φοιτήτριες σε βάρος του καθηγητικού κατεστημένου. Περιστατικά τα οποία δεν βολεύουν και φέρνουν σε δύσκολη θέση το σύστημα, το οποίο τους έχει προσφέρει τη θέση και το κύρος τους. Για αυτό και η μεθοδευμένη προσπάθεια συγκάλυψης. Οι καθηγητές πανεπιστημίων έχουν διαλέξει θέση. Αντιδιαμετρική με τους φοιτητές και τα συμφέροντά τους. Για αυτό λοιπόν τον λόγο πρέπει να απαλλαχθούμε από λογικές προσέγγισης του καθηγητικού κατεστημένου, που καμία όρεξη δεν έχει να ταχθεί με το μέρος των φοιτητών, αλλά στηριζόμενοι στις δικές μας δυνάμεις και μέσα από τα συλλογικά μας όργανα να παλέψουμε για σπουδές-δουλειά-υγεία-ελευθερίες.

Συγκάλυψη τοκογλυφίας και παιδεραστίας για το καθηγητικό κατεστημένο ΜΑΤ, ξύλο και συλλήψεις για τους φοιτητές

Την ίδια μέρα που είχε οριστεί κινητοποίηση στην πρυτανεία της ΑΣΟΕΕ (αφού είχαν βγει στη φόρα τα σκάνδαλα παιδεραστίας και τοκογλυφίας) και με φοιτητές μέσα στους χώρους του πανεπιστημίου έγινε έφοδος ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων. Αφορμή για το χτύπημα στο άσυλο στάθηκε η προσπάθεια ανοίγματος ενός στεκιού, που είχε σφραγιστεί από την πρυτανεία. Η επικείρηση κατέληξε σε έξι συλλήψεις. Κάποιες μέρες αργότερα είδαμε και άλλη επίθεση της αστυνομίας στον χώρο της ΑΣΟΕΕ, με χημικά και δακρυγόνα στον προαύλιο χώρο της.

Το σύστημα όλα αυτά τα χρόνια έχει στήσει μια εκστρατεία κατασκευοφάντησης και απανωτών χτυπημάτων στο λαϊκό άσυλο αγώνων. Μόνο το τελευταίο διάστημα έχει προβεί σε δύο διαδοχικές εισβολές της αστυνομίας στο ΑΠΘ, την επίθεση στην ΑΣΟΕΕ, τις εξαγγελίες για εγκατάσταση μηχανισμών

ελεγχόμενης εισόδου (τουρνικέ) στα πανεπιστήμια και την έναρξη της εκπαίδευσης της πανεπιστημιακής αστυνομίας.

Το πανεπιστήμιο που θέλει το σύστημα να διαμορφώσει θα χωρά μόνο υποταγή. Θέλει τους φοιτητές τρομοκρατημένους, για να γίνουν οι μελλοντικοί υποταγμένοι εργαζόμενοι. Για αυτό χτυπάει τα όργανα πάλης τους, με τα οποία έβαζαν διαχρονικά φραγμούς στην επίθεση στα δικαιώματά τους. Το σύστημα δείχνει ότι όσο δεν βρίσκει αντιστάσεις, τόσο θα προχωράει την επίθεση. Οι φοιτητές πρέπει συλλογικά και οργανωμένα να απαντήσουμε στα φαινόμενα φασιστικοποίησης της δημόσιας και της πολιτικής ζωής μέσα στις σχολές μας. Γιατί το άσυλο, οι φοιτητικοί σύλλογοι και οι διαδικασίες τους δεν αφορούν μειοψηφίες, αλλά όλους τους φοιτητές και στο χέρι τους είναι να τα περιφρουρήσουν με τη στάση τους.

Καταιγιστικά χτυπήματα στο Άσυλο Το κυβερνητικό σχέδιο για τη διάλυση του φοιτητικού συνδικαλισμού

Με ενορχηστρωμένο κυβερνητικό σχέδιο και ταχύτητα εξελίσσεται η επίθεση στο Άσυλο και το φοιτητικό συνδικαλισμό στα πανεπιστήμια. Μέσα σε λίγες μέρες εκτυλίχθηκε ένας ορμηγός πολιτικών γεγονότων, που υπογραμμίζουν την πρόθεση της κυβέρνησης να υλοποιήσει το χρονοδιάγραμμα της για το τσάκισμα της πολιτικής-συνδικαλιστικής δράσης μέσα στις ανώτατες σχολές. Με την εκτίμηση ότι το φοιτητικό κίνημα βρίσκεται σε δεινή θέση εν μέσω έξαρσης του ιού, εξεταστικής και αποδιοργάνωσης των συλλόγων, έγιναν σοβαρά βήματα. Αμέσως μετά την ανακοίνωση για την εγκατάσταση τουρνικέ (περιστρεφόμενες πόρτες ασφαλείας) στις εισόδους τεσσάρων μεγάλων πανεπιστημίων της χώρας, πραγματοποιήθηκε η πρώτη μεγάλη αστυνομική επιχείρηση εκκένωσης του στεκιού στο Βιολογικό του ΑΠΘ την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Φάνηκε ότι προσμετρήθηκαν αρκετές παράμετροι προκειμένου αυτή να στεφθεί με επιτυχία. Αυτή η πρώτη μεγάλη επιχείρηση-βαρόμετρο μετά τη λήξη των μαζικών φοιτητικών κινητοποιήσεων της Άνοιξης -που είχαν αποτελέσει αγκάθι στο χρονοδιάγραμμα των κυβερνητικών σχεδίων- αποτέλεσε ακόμη ένα τεκμήριο για την κυβέρνηση πως μπορεί να κινηθεί με ταχύτητα. Τα γεγονότα που ακολούθησαν ήταν καταιγιστικά: αργότερο προελεύσεως ξυλοδαρμός καθηγητή από «κουκουλοφόρους» στην ΑΣΟΕΕ, εκ νέου εισβολή στο Χημικό του ΑΠΘ ξημερώματα Τετάρτης 12/1 με συλλήψεις 15 φοιτητών και νεολαίων, εισβολή της αστυνομίας και της αντιτρομοκρατικής στην ΑΣΟΕΕ με συλλήψεις 6 φοιτητών, συνεχείς κυβερνητικές ανακοινώσεις ως την έναρξη εκπαίδευσης της πανεπιστημιακής αστυνομίας (ΟΠΠ) στις 17/1. Τα πρωτοσέλιδα των αστικών εφημερίδων (Νέα, Καθημερινή) με πηχυαίους τίτλους κραύγαζαν την ανάγκη να μπει η αστυνομία στα ΑΕΙ στο όνομα της «ασφάλειας» και της «τάξης», στο φόντο προβοκατόρικων ενεργειών, που καμία σχέση δεν έχουν με το φοιτητικό κίνημα. Όπως έγινε φανερό, η προγραμματισμένη

έναρξη εκπαίδευσης της ΟΠΠ όφειλε να συνοδευτεί από έναν «θερμό» Γενάρη που να δικαιολογεί στις λαϊκές συνειδήσεις τα κυβερνητικά σχέδια.

Η αλλαγή τοπίου που επιχειρείται στα πανεπιστήμια θέλει ιδρύματα πειθάρχησης ταξικά προσανατολισμένης, φραγμούς στην είσοδο για χιλιάδες νεολαίους (ΕΒΕ), μαζική παραίτηση από τις σπουδές (διαγραφές), διάλυση των ίδιων των πτυχίων και των επαγγελματικών δικαιωμάτων και «συμμάζεμα» του χάρτη των πανεπιστημίων με λουκέτα. Προϋπόθεση για όλα αυτά είναι το τσάκισμα κάθε δυνατότητας οργάνωσης και αντίστασης μέσα στις σχολές. Ενόψει της εφαρμογής του νόμου 4777, αλλά και της παρουσίασης του νέου Νόμου-πλαίσιο της Κεραμέως, η κυβέρνηση και το αστικό σύστημα θέλουν διακαώς να ξεμπερδεύουν με τα «δυνατά φοιτητικά σωματεία», όπως τα αποκαλούσε η επιστολή της αμερικάνικης πρεσβείας του 2009, που είχε δημοσιοποιήσει το Wikileaks για την αναδιάρθρωση των ελληνικών πανεπιστημίων: «*Η κατάσταση στα πανεπιστήμια επίσης είναι ενοχλητική, αλλά για διαφορετικούς λόγους. Η μεγαλύτερη πρόκληση για τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι τα εξαιρετικά δυνατά, πολιτικά επηρεασμέ-*

να φοιτητικά σωματεία». Αυτή είναι και η μεγαλύτερη «παθολογία» των ελληνικών πανεπιστημίων και μία από τις κορυφαίες προτεραιότητες στην αντιλαϊκή ατζέντα, πακέτο με την απαγόρευση των διαδηλώσεων και του δικαιώματος στην απεργία.

Το πειθαρχικό οπλοστάσιο του ψηφισμένου νόμου 4777 (Κεραμέως-Χρυσόχοϊδη) περί αφορολόγησης, ηχορύπανσης, απείθειας και διατάραξης της εκπαιδευτικής διαδικασίας δεν έχει προλάβει ακόμα να ξεδιπλωθεί σε βάρος των φοιτητών (βλ. πειθαρχική δίωξη φοιτητή στο Ηράκλειο και απειλές, καθώς και σκίσιμο αφισών από καθηγητές στην Κτηνιατρική του ΑΠΘ), ενώ μπροστά βρίσκονται και τα ενιαία ψηφοδέλτια και οι τηλε-ψηφοφορίες, που θα επιδώσει το σύστημα την άνοιξη, προκειμένου να δώσει ένα τελειωτικό -όπως θα ήθελε- χτύπημα στις εκλογές των φοιτητικών συλλόγων. Σε συνάρτηση με τα παραπάνω, η κυβέρνηση στοχεύει στην παγίωση του συστήματος ελεγχόμενης εισόδου και εξόδου στα πανεπιστήμια και του ηλεκτρονικού συστήματος επιτήρησης των εγκαταστάσεων με κάμερες ασφαλείας. Ως δούρειος ίππος λειτούργησε τους προηγούμενους μήνες ο έλεγχος στις ει-

σόδους των σχολών με υγειονομικό πρόσχημα, αλλά και η ίδρυση της πλατφόρμας edurpass, η χρήση της οποίας μετατρέπεται σε υποχρεωτική. Με τη σειρά τους, οι 400 της πανεπιστημιακής αστυνομίας, σχεδιάζεται να τοποθετηθούν τον Μάιο κατά προτεραιότητα στο ΑΠΘ, το ΕΜΠ και το ΕΚΠΑ και στη συνέχεια στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (πρώην ΑΣΟΕΕ) και το Πανεπιστήμιο της Πάτρας.

Σχετικά με το ζήτημα της ΟΠΠ, δεν λείπουν και οι ενδοαστικές αντιθέσεις. Τόσο από την πλευρά του ΚΙΝΑΛ, όσο και από την πλευρά ακροδεξιών παραγόντων, η ίδρυση του σώματος της ΟΠΠ εξακολουθεί να αποκαλείται «ανέκδοτο», καθώς δεν προβλέπεται να φέρει οπλισμό, ούτε να περιπολεί -όπως ήταν το αρχικό πλάνο- εντός των πανεπιστημίων, αλλά περιμετρικά. Την ίδια ώρα, οι πρόσφατες επιτυχίες των αστυνομικών επιχειρήσεων εντός των ΑΕΙ θέτουν το ερώτημα «σε τι χρειάζεται τελικά» η πανεπιστημιακή αστυνομία, ένα σώμα «κόκκινο πανί» με «συμβολικό ρόλο». Η υπόθεση της ΟΠΠ, ωστόσο, με όλες τις αντιφάσεις της, δεν αποτελεί παρά μόνο την κορυφή του παγόβουνου.

Το βασικό ζήτημα είναι ότι η συνολική κατεύθυνση διάλυσης του φοιτητικού συνδικαλισμού προχωράει στο βαθμό που της το επιτρέπει η αποδιοργάνωση και ο πολιτικός εκφυλισμός του. Οι αστικές φοιτητικές δυνάμεις ζητωκραυγάζουν, ενώ η κοινοβουλευτική αριστερά στις σχολές (ΚΝΕ) επιλέγει την εκκωφαντική σιωπή, εκτιμώντας πιθανά ότι θα υπάρξει ρόλος για μια «υπεύθυνη αριστερά» στο νέο τοπίο. Το κρίσιμο στοιχείο για την ανατροπή αυτού του μαύρου συσχετισμού είναι το άνοιγμα του συνόλου των ζητημάτων στη βάση των φοιτητών, η σύνδεση μεταξύ τους και η συνειδητοποίηση ότι το χτύπημα στο Άσυλο, στις συλλογικές διαδικασίες, στην πολιτική έκφραση μέσα στις σχολές δεν στοχεύει τις «μειοψηφίες», δεν στοχεύει καν τις οργανωμένες πολιτικές δυνάμεις, τις παρατάξεις και τα σχήματά τους, αλλά τον ίδιο τον «μέσο φοιτητή», τις ανάγκες και τις διεκδικήσεις του.

Θρασύδειλη εκκένωση του στεκιού του Βιολογικού ΑΠΘ

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, με την πανδημία να χτυπάει κόκκινο, τους φοιτητές στις πόλεις τους και τις σχολές κλειστές, η αστυνομία αποφάσισε θρασύδειλα να εισβάλει στο άσυλο και να εκκενώσει το στέκι του Βιολογικού στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Το Δεκέμβρη είχε προηγηθεί η εισβολή της ασφάλειας στη Σχολή Θετικών Επιστημών (ΣΘΕ), η οποία βολιδοσκοπούσε το πεδίο δράσης. Αμέτρητες αστυνομικές δυνάμεις, με ΜΑΤ, ασφαλίτες και σκυλιά, περικύκλωσαν στις 31/12 το campus και εισέβαλλαν σε αυτό, με σκοπό να περιφρουρήσουν τα συνεργεία τα οποία διέλυαν τον πολιτικό χώρο. Η άγρια αυτή επιχείρηση στήθηκε με πρόφαση την δημιουργία βιβλιοθήκης. Να σημειωθεί πως η βιβλιοθήκη αυτή υλοποιεί σχέδιο συγχώνευσης και καταργεί τρεις υπάρχουσες βιβλιοθήκες: του Φυσικού, του Γεωλογικού και του Βιολογικού. Τόσος είναι ο καημός για την προσφορά βιβλιοθήκης στους φοιτητές. Η προπαγάνδα της κυβέρνησης και της πρυτανείας είναι διάτρητη, αλλά καλά κρατεί.

Μετά από συνεχόμενες αναβολές, το σύστημα φαί-

νεται έτοιμο να προχωρήσει στην εφαρμογή του νόμου Κεραμέως-Χρυσόχοϊδη και με την βούλα! Την προηγούμενη ημέρα από την εκκένωση του στεκιού, ανακοινώθηκε εγκατάσταση τουρνικέ σε 4 πανεπιστήμια της χώρας, ενώ από τις 17 Γενάρη ξεκίνησε η εκπαίδευση της πανεπιστημιακής αστυνομίας με σκοπό την εγκατάσταση της τον Μάιο στις σχολές.

Οι νόμοι δεν ψηφίζονται για να μένουν στα χαρτιά και η κυβέρνηση κάνει ξεκάθαρο ότι θέλει ένα πανεπιστήμιο στο οποίο δεν θα χωράνε οι προοδευτικές και αριστερές φωνές και κάθε κεφάλι που θα σηκώνεται θα «κόβεται». Θέλουν να φτιάξουν ένα πανεπιστήμιο πλήρως εντατικοποιημένο, στο οποίο δεν θα χωράει ο φοιτητικός συνδικαλισμός, η πολιτική έκφραση και οι συλλογικοί αγώνες, πράγμα που αποτυπώνεται με την ύπαρξη πολιτικών χώρων και την κατοχύρωση του λαϊκού ασύλου.

Ο τρόπος που έγινε η εκκένωση ενός πολιτικού στεκιού, ξημερώματα παραμονής Πρωτοχρονιάς, με πενήντα χιλιάδες κρούσματα την ημέρα και κλειστό πανεπιστήμιο, δείχνει ακριβώς τον φόβο του συστή-

ματος. Τον φόβο απέναντι σε μια νεολαία που με τις περσινές παρατεταμένες κινητοποιήσεις της κατάφερε την καθυστέρηση της εγκατάστασης της ΟΠΠ. Τον φόβο απέναντι σε μια νεολαία που πέρσι αφηφούσε απαγορεύσεις κυκλοφορίας, συγκεντρωνόταν στο ΑΠΘ για συνελεύσεις και κατάφερε να συγκεντρώσει μέχρι και δέκα χιλιάδες κόσμο στον δρόμο.

Είναι πλέον ολοφάνερο: Τα απανωτά χτυπήματα των τελευταίων ημερών στο άσυλο (εκκένωση στεκιού βιολογικού, ΑΠΘ και ΑΣΟΕΕ με 15 και 6 συλλήψεις φοιτητών αντίστοιχα) είναι χτυπήματα που στοχεύουν στην πολιτική έκφραση στις σχολές. Στοχεύουν κάθε φοιτητή, ανένταχτο και μη! Στοχεύουν στους συλλόγους μας και τις αποφάσεις αγώνα που μπορούμε να πάρουμε μέσω αυτών.

Η επίθεση βαθιάει και πρέπει να απαντηθεί. Με το ζωντάνεμα των φοιτητικών συλλόγων και την εναντίωση μαζικά στην πολιτική υποταγής και πειθάρχησης που θέλουν να επιβάλλουν.

Η απροθυμία των εκπαιδευτικών να γίνουν απεργοσπάστες των μαθητικών κινητοποιήσεων πρέπει να συνεχιστεί

Και να αναβαθμιστεί στο στόχο ανάπτυξης κοινών αγώνων εκπαιδευτικών-μαθητών

Μαζική απροθυμία δείχνουν οι εκπαιδευτικοί στην επιδίωξη του υπουργείου να τους χρησιμοποιήσει ως απεργοσπαστικό μηχανισμό των μαθητικών καταλήψεων, μέσω τηλε-«εκπαίδευσης» και απουσιών.

Η κλιμάκωση της επίθεσης στους μαθητές, η εγκληματική πολιτική για την πανδημία, η όξυνση της φτώχειας, αλλά και το γεγονός ότι η σχολική χρονιά πλησιάζει στη μέση και δεν είναι μακριά, πια, η εφαρμογή της Τράπεζας Θεμάτων αποτελούν την εύφλεκτη ύλη που ανεβάζει το θερμόμετρο στα σχολεία. Παρά την έλλειψη πολιτικών κινητήρων, που δημιουργεί ασυνέχειες και αδυναμίες στην μαθητική πάλη και την κυβερνητική τρομοκρατία, οι μαθητές συνεχίζουν. Τα σχολεία υπό κατάληψη

ήταν πολύ περισσότερα από τα 250 που αναφέρουν τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης.

Αυτό άλλωστε αποτέλεσε και την πραγματική αιτία για την αθλιότητα της Κεραμέως να καλέσει «αγανακτισμένους γονείς» να χαφιεδίσουν καθηγητές που δεν κάνουν Webex.

Οι ίδιες αιτίες που τροφοδοτούν τις μαθητικές αντιστάσεις τροφοδοτούν και τη δυσάρεσκεια των εκπαιδευτικών. Παρά την αντίστοιχη έλλειψη πολιτικών κινητήρων, οι εκπαιδευτικοί δείχνουν μαζική απροθυμία να αποδεχτούν τον άθλιο αυτό ρόλο.

Επίσης, το αφήγημα που λέει ότι οι γονείς είναι αγανακτισμένοι με τους εκπαιδευτικούς που δεν κάνουν τηλε-«εκπαίδευση» είναι απολύτως ψευδές. Η ει-

κόνα που υπάρχει από τις πολλές παρεμβάσεις των Αγωνιστικών Κινήσεων Εκπαιδευτικών σε σχολεία, όπου οι διευθύνσεις πιέζουν τους εκπαιδευτικούς και επιχειρούν να εμπλέξουν και γονείς, είναι εντελώς διαφορετική και στην πραγματικότητα πολύ θετική! Η λαϊκή αγανάκτηση για την πληθώρα των προβλημάτων είναι για την ώρα πολύ πιο ισχυρή από την φαιά προπαγάνδα του συστήματος.

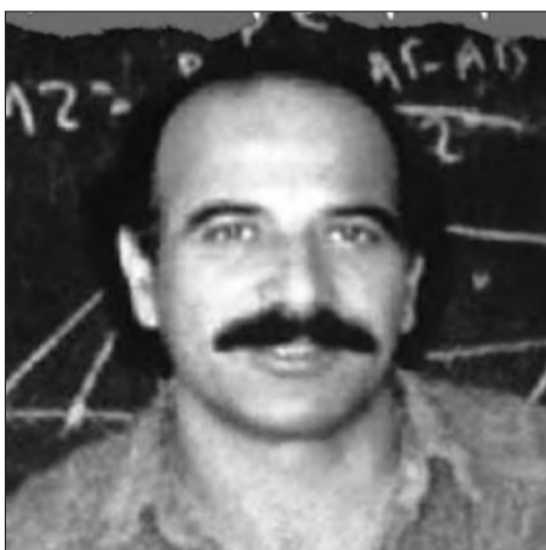
Ωστόσο, το πολιτικό πρόβλημα είναι παρόν. Τα σωματεία θα έπρεπε ΤΩΡΑ να καλέσουν σε κοινό αγώνα εκπαιδευτικών και μαθητών για κατάργηση της Τράπεζας Θεμάτων και της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής, για μέτρα προστασίας από την πανδημία, για ανατροπή της αξιολόγησης. Όσο αυτό καθυστερεί,

τόσο η απροθυμία δεν θα είναι αρκετή να αντιμετωπίσει την κυβερνητική τρομοκρατική περικύκλωση. Η οποία θα αναβαθμιστεί αν οι μαθητές καταφέρουν σε αυτήν τη φάση να αντέξουν, να συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις τους με νέες καταλήψεις και διαδηλώσεις και με καθαρούς στόχους ανατροπής των ταξικών αντιδραστικών μέτρων στην εκπαίδευση.

Οι εκπαιδευτικοί είναι αναγκαίο να αρνηθούν σαφώς και ολοκληρωτικά να παίξουν το ρόλο των εσωτερικών ΜΑΤ απέναντι στους μαθητές. Όχι μόνο γιατί αυτό είναι το σωστό. Αλλά και γιατί η αποδοχή ενός τέτοιου ρόλου δυναμιτίζει την προοπτική ανάπτυξης κοινών αγώνων μαθητών και εκπαιδευτικών για σπουδές και δουλειά με δικαιώματα.

31 χρόνια από τη δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα

Την Κυριακή 9/1 πραγματοποιήθηκε στην Πάτρα η εκδήλωση μνήμης για τα 31 χρόνια από το θάνατο του καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα. Για ακόμα μία χρονιά ο λαός της Πάτρας τίμησε τη μνήμη του αγωνιστή καθηγητή με τη μαζική του παρουσία μπροστά από το μνημείο και τόπο δολοφονίας του. Οργανώσεις, σύλλογοι και σωματεία απήθυσαν λόγους τιμής στη θυσία του Νίκου Τεμπονέρα που δολοφονήθηκε έξω από το τότε κατεληγμένο 3ο Γυμνάσιο-Λύκειο της Πάτρας από τον πρόεδρο της ΟΝΝΕΔ Αχαΐας Καλαμπόκα στο πλαίσιο της εκστρατείας καταστολής των μαθητικών αγώνων του '90-91 από την αστυνομία αλλά και από παρακρατικές ομάδες.

Από τις τοποθετήσεις των φορέων ξεχώρισε η απaráδεκτη τοποθέτηση του Δ. Μπράτη, προέδρου της ΑΔΕΔΥ, που δεν παρέλειψε να αναφερθεί στη δημοκρατική στάση τής τότε δημοτικής αρχής (Καράβολας/ΠΑΣΟΚ) αλλά και να συγκρίνει το κίνημα του '90-91 με τις σημερινές κινητοποιήσεις, κουνώντας το δάχτυλο στους εκπαιδευτικούς, χωρίς βέβαια να λογοδοτήσει ο ίδιος και η ηγεσία που εκπροσωπεί για την κατάσταση που επικρατεί, με δική τους ευθύνη, στα σωματεία του δημοσίου.

Λίγο πριν από την ολοκλήρωση της συγκέντρωσης και χωρίς καμία συνεννόηση με τις υπόλοιπες δυνάμεις το μπλοκ του φοιτητικού συλλόγου Φιλολογίας αποχώρησε από τη συγκέντρωση με πορεία προς το Παράρτημα, την οποία ακολούθησαν τα μπλοκ των αναρχικών και οι δυνάμεις του ΝΑΡ. Ξεχωριστή πορεία πραγματοποιήθηκε μετά τη λήξη της εκδήλωσης στην οποία συμμετείχαν η ΟΛΜΕ-ΔΟΕ και οι οργανώσεις ΕΑΜ, ΣΕΚ, ΚΚΕ(μ-λ) και ΟΚΔΕ. Κατά τη διάρκεια της πορείας τα συνθήματα για τη μνήμη του Νίκου Τεμπονέρα συνδυάστηκαν με εκείνα της καταγγελίας της κυβερνητικής πολιτικής. Η πορεία κατέληξε στο Παράρτημα, στο σημείο όπου ξεκινούσαν οι συγκεντρώσεις των αγώνων που και ο Νίκος Τεμπονέρας έδωσε τόσο στη ζωή του όσο και με τη θυσία του.

Τόσα χρόνια μετά ο Νίκος Τεμπονέρας αποτελεί σύμβολο στους αγώνες των εκπαιδευτικών και της νεολαίας! Αγώνες που πρέπει να δίνονται απέναντι στην οξυμένη επίθεση που εξαπολύεται στην εκπαίδευση και την εργασία. Από το νόμο για την απαγόρευση των διαδηλώσεων, από τα χτυπήματα στα σωματεία και την απεργία, από την κατάργηση του ασύλου και τις απανωτές επεμβάσεις της αστυνομίας στα πανεπιστήμια μέχρι και τη χρήση της τηλεκπαίδευσης ως μέσου καταστολής των μαθητικών καταλήψεων, γίνεται ξεκάθαρο πως, όπως και τότε, οι πολιτικοί εκφραστές αυτού του σάπιου συστήματος κάνουν τα πάντα για να αποτρέψουν και να καταστείλουν τους δίκαιους αγώνες μας!

Μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικοί οφείλουμε να πάρουμε δύναμη από το κίνημα του '90-91 και να τιμήσουμε τη θυσία του Νίκου Τεμπονέρα μέσα από τους δικούς μας αγώνες!

Γαλλία Χαοτική επανέναρξη των μαθημάτων στα σχολεία Καθηγητές και δάσκαλοι διαμαρτύρονται στους δρόμους

Η επιστροφή στις τάξεις, στις αρχές του Γενάρη, συνέπεσε με την εκρηκτική αύξηση των μολύνσεων με την παραλλαγή Όμικρον στη Γαλλία. Ακολουθώντας την πολιτική όλων σχεδόν των κυβερνήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το υπουργείο Παιδείας έκρινε πως θα έπρεπε να αποφευχθεί η τηλεκπαίδευση και τα παιδιά να επιστρέψουν στις τάξεις, με τους ίδιους ακριβώς όρους όπως και στην αρχή της σχολικής χρονιάς το Σεπτέμβριο.

Μοναδικά καινούρια μέτρα προφύλαξης, η υποχρεωτική χρήση της μάσκας απ' όλους και η διενέργεια τεστ μόνο σε περίπτωση εντοπισμού κρούσματος σε μια τάξη. Ούτε λόγος, βεβαίως, για μείωση του συνωστισμού στις τάξεις ή για αερισμό (που σε συνθήκες χειμώνα είναι αδιανόητος), ούτε για εύρεση νέων χώρων διδασκαλίας ή πρόσληψη καθηγητών και δασκάλων. Για να κρατήσει τα σχολεία ανοικτά κάτω από αυτές τις συνθήκες, η κυβέρνηση ποντάρει αποκλειστικά στα τεστ ανίχνευσης, που και αυτά γίνονται με αποσπασματικό και, σε μεγάλο βαθμό, δειγματοληπτικό τρόπο. Άπαξ και εντοπιστεί κρούσμα σε μια τάξη, τότε μόνο όλοι οι μαθητές της τάξης υποβάλλονται σε τεστ: αυτοδιαγνωστικό για τα παιδιά του Δημοτικού, χωρίς απομόνωση στο σπίτι τους, rapid ή PCR για τους μαθητές του Λυκείου, με πενήνηρη απομόνωση στο σπίτι. Η τάξη κλείνει μόλις εντοπιστούν τρία κρούσματα.

Καθ' ότι η Όμικρον δείχνει ιδιαίτερη «προτίμηση» για τα παιδιά και τους νέους, ήδη από την πρώτη βδομάδα οι μολύνσεις άρχισαν να πολλαπλασιάζονται και σχηματίζονταν ατέλειωτες ουρές μπροστά στα φαρμακεία για τη διενέργεια τεστ, όχι για προληπτικούς λόγους, αλλά απλώς για επιβεβαίωση της μετάδοσης σε πολλούς συμμαθητές και δασκάλους που «πρόλαβαν» να κολλήσουν, καθώς η μετάδοση ξεκινά μερικές μέρες πριν από την εμφάνιση των συμπτωμάτων. Αποτελέ-

σμα: στις 11 του Γενάρη, πάνω από 10.000 σχολικές τάξεις είχαν κλείσει σε όλη τη χώρα. Με βάση την κατάσταση που δημιουργήθηκε, όλα τα συνδικάτα διδασκόντων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με συμπαράσταση των συλλόγων γονέων, κάλεσαν για τις 13 του μηνός σε πανεθνική απεργία καταγγέλλοντας τη «χαοτική κατάσταση» και το «απολύτως ακατάλληλο και ανεπαρκές υγειονομικό πρωτόκολλο». Σε 120 μεγάλες και μικρές πόλεις της Γαλλίας πραγματοποιήθηκαν μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις εκπαιδευτικών, γονέων και μαθητών, που ανάγκασαν τον υπουργό Παιδείας Μπλανκέρ να αναγγείλει τη δωρεάν χορήγηση 5 εκατομμυρίων μασκών υψηλής προστασίας και την έκτακτη πρόσληψη 3.300 αναπληρωτών καθηγητών, καθώς και την επ' αόριστον αναβολή όλων των ενδιάμεσων διαγωνισμάτων σε όλες τις τάξεις του Λυκείου.

Τα περισσότερα συνδικάτα θεωρούν μη ικανοποιητικά τα εν λόγω ημίμετρα και ζητούν να δοθεί μια «ισχυρή απάντηση» στις παλινωδίες του υπουργείου στο πλαίσιο της διαχείρισης της υγειονομικής κρίσης. Καλούν τον κλάδο σε ετοιμότητα και σε κινητοποιήσεις ενόψει της μαζικής διεπαγγελματικής απεργίας της 27ης Ιανουαρίου, για την υπεράσπιση του εισοδήματος και της απασχόλησης, απαιτώντας περισσότερα κονδύλια για την παιδεία και καλύτερες συνθήκες εργασίας για το διδακτικό προσωπικό. Σε μια χρονιά διεξαγωγής προεδρικών εκλογών, η κυβέρνηση προσπαθεί να ισορροπήσει την ανάγκη για παροχές και την άσκηση της αντεκπαιδευτικής της πολιτικής.

Οι μαθητές δεν σκύβουν το κεφάλι! Πολλαπλασιάζονται οι καταλήψεις στη χώρα

Μετά τις διακοπές των Χριστουγέννων οι μαθητές επέστρεψαν στα σχολεία αντιμέτωποι με χειρότερους υγειονομικά όρους από ό,τι έκλεισαν. Τα κρούσματα πολλαπλασιάζονται και το υπουργείο θέλει να μας πείσει πως όλα κυλούν κανονικά. Ταυτόχρονα, οι μαθητές είναι αντιμέτωποι με μια ολοένα εντατικοποιημένη σχολική πραγματικότητα με την επιβολή των πιο βάνουσων ταξικών φραγμών από φέτος στην εκπαίδευση (τράπεζα θεμάτων και Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής). Και όλα αυτά την ίδια ώρα που οι περισσότεροι μαθητές βιώνουν στα σπίτια τους μια σκληρή πραγματικότητα σε περίοδο πανδημίας και κρίσης του συστήματος. Οι γονείς τους μπορεί να είναι απολυμένοι ή αντιμέτωποι με τη φτώχεια, να προσπαθούν μετά βίας να τα βγάλουν πέρα με την ακρίβεια και το μεσαίωνα που έχει επιβληθεί. Εδώ και δυο βδομάδες οι μαθητές όμως προσπαθούν να χτίσουν τις αντιστάσεις τους στα σχολεία και έχουν προχωρήσει σε εκατοντάδες καταλήψεις σε όλη τη χώρα.

Αντιλαμβάνονται πως δεν έχουν άλλο όπλο στα χέρια τους από την κατάληψη και τη διαδήλωση. Οι περισσότερες μαθητικές καταλήψεις στη χώρα, παρά τις αδυναμίες ή και τις διαφοροποιήσεις τους σε διάρκεια και δυναμικότητα, συγκροτούνται στη βάση δίκαιων αιτημάτων. Οι μαθητές διεκδικούν ουσιαστικά μέτρα προστασίας στα σχολεία απέναντι στην πανδημία, αλλά και απόσυρση της τράπεζας θεμάτων και της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής. Η κυβέρνηση βλέπει το λαό, τους εργαζόμενους και τη νεολαία αναλώσιμους, τους αφήνει εκτεθειμένους στην πανδημία και οι μαθητές ζητούν μέτρα προστασίας στα σχολεία που έχουν γίνει εκκολλημένα κορονοϊού,

θέτουν δηλαδή αιτήματα που αφορούν όλο το λαό και τα παιδιά του.

Πολλές από τις καταλήψεις συγκροτούνται στη βάση του αυθόρμητου και της πηγαίας ανάγκης να αντισταθούν σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα στα σχολεία. Ενώ τα αιτήματα που τίθενται είναι απόλυτα δίκαια και αναγκαία, φαίνεται πως χρειάζεται να διανοηθούν και άλλα βήματα για να ατσαλωθούν οι καταλήψεις απέναντι στα χτυπήματα του κράτους και να αγκαλιαστούν από όλους τους μαθητές. Παρατηρείται σε πολλές καταλήψεις ότι τις αναλαμβάνει μια μικρή ομάδα μαθητών και δεν γίνονται πάντα κατόπιν συνέλευσης, ώστε να γίνει η κατάληψη κτήμα όλων των μαθητών, να καταλάβουν την αναγκαιότητά της, να συμβάλουν στα αιτήματα και στην περιφρούρηση της κατάληψης όλοι.

Για να γίνουν οι καταλήψεις πραγματικά όπλα στα χέρια των μαθητών πρέπει να διανύσουν αυτά τα βήματα. Και αυτό θα πρέπει να προωθηθεί πάνω από όλα από τα μαθητικά συνδικαλιστικά ό-

ργανα (5μελή, 15 μελή), που ο ρόλος τους είναι να συμβάλουν περισσότερο στην οργάνωση και συλλογικοποίηση του αγώνα. Οι αγωνιστές μαθητές μέσα σε 15μελή/5μελή πρέπει να παλέψουν να ανακτήσουν αυτά τα όργανα τον πολιτικό τους ρόλο, να συμβάλουν στην ενίσχυση των δημοκρατικών διαδικασιών στα πλαίσια του μαθητικού κινήματος, στην οργάνωση και συνεπώς στην ενδυνάμωση των μαθητικών αγώνων.

Στην προσπάθεια οργάνωσης Γενικών Συνελεύσεων στα σχολεία οι μαθητές είναι αντιμέτωποι με έναν αυστηρό Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας, που έχει επιβληθεί με τους νόμους Κεραμέως. Ο εσωτερικός κανονισμός δεν επιτρέπει κανένα περιθώριο πολιτικής λειτουργίας των μαθητικών οργάνων, θέτει εμπόδια στη διεξαγωγή μαθητικών συνελεύσεων, ενώ προβλέπει αυστηρές ποινές σε μαθητές που διοργανώνουν καταλήψεις, στις οποίες θα λογοδοτούν και οι γονείς τους! Το σύστημα δείχνει τα δόντια του στους μαθητές που σηκώ-

νουν κεφάλι, στέλνει εισαγγελείς σε καταλήψεις, τους αγωνιστές μαθητές σε μαθητοδικεία, καλεί τους καθηγητές να κάνουν απεργοσπαστικά τηλε-μαθήματα μέσα στις καταλήψεις, ενώ αξιοποιεί στην κατεύθυνση τρομοκράτησης των μαθητικών αγώνων τις μαύρες φασιστικές του εφεδρείες στα σχολεία. Οι μαθητικοί αγώνες μέσα από την οργάνωση και τη συλλογικότητα μπορούν μόνο να απαντήσουν σε αυτή την τρομοκρατία!

Αυτές τις μέρες είδαμε πολλά σχολεία να κατεβαίνουν σε διαδηλώσεις είτε σε γειτονίες είτε στο υπουργείο Παιδείας. Όσο οι γραμμές αυτού του άρθρου γράφονταν, οι μαθητές δεν φαίνεται να υποχωρούν, συνεχίζουν τις καταλήψεις, προχωρούν σε διαδηλώσεις μαζί με τους φοιτητές. Την Παρασκευή 14/1 συγκεντρώθηκαν μαζικά στο υπουργείο Παιδείας, όπου βροντοφώναξαν τα αιτήματά τους. Οι μαθητές κόντρα σε λογικές ήττας, λογικές "συνδιαλλαγής με τα υπουργεία" ή αντιοργανωτικές λογικές "εκτόνωσης της οργάνωσής τους σε μικρο-επεισόδια" που κυριαρχούν στις διαδηλώσεις πρέπει να επιμένουν στον αγώνα!

Η συλλογική, οργανωμένη και ανυποχώρητη αντίσταση μαζί με γονείς και εκπαιδευτικούς απέναντι στην πολιτική της κυβέρνησης είναι μονόδρομος. Να διεκδικήσουν μέτρα προστασίας (ολιγόριθμα τμήματα, μόνιμες προσλήψεις εκπαιδευτικών, μαζικά δωρεάν τεστ για όλους κ.λπ.), να απαιτήσουν μείωση της ύλης και αύξηση των εισακτέων! Είναι ανάγκη να υπερασπιστούν το δικαίωμα στις σπουδές, να αντισταθούν στους βάνουσους ταξικούς φραγμούς, να διεκδικήσουν απόσυρση της τράπεζας θεμάτων και της ΕΒΕ, να ανατρέψουν τους νόμους Κεραμέως.

Οι μαθητές δεν είναι αγέλη

Η κορύφωση της πανδημίας κατά την διάρκεια των γιορτών, με ό,τι αυτή ανέδειξε (υπό κατάρρευση ΕΣΥ, ατελείωτες ουρές για δωρεάν τεστ, υπέρτοκα ποσά σε διαγνωστικά κέντρα κ.λπ.) δεν φαίνεται να θορύβησαν καθόλου κυβέρνηση και υπουργείο Παιδείας ως προς το άνοιγμα των σχολείων. Αντιθέτως, τα σχολεία άνοιξαν με τους χειρότερους όρους και προϋποθέσεις για την υγεία της σχολικής κοινότητας. Όταν η ίδια η υπουργός διατρανώνει πως «Με την επιστροφή των μαθητών θα αποτυπωθεί η μετάδοση του ιού στον πληθυσμό», ακόμη και ο πιο καλόπιστοι δεν μπορούν να καταλάβουν κάτι άλλο πέρα από το ότι εφαρμόζεται με τον πιο κυδαίο τρόπο η περίφημη «ανοσία της αγέλης».

Με περίσσια υποκρισία υπερηφανεύονται για ασφαλές άνοιγμα με «αναβαθμισμένη ικνηλάτηση» μέσω ενός (!) επιπλέον δωρεάν self test (το οποίο θα δινόταν μόνο την πρώτη εβδομάδα λειτουργίας των σχολείων). Τα «δωρεάν self test» αποτελούν απλώς έναν ακόμη περίγελο για μαθητές και γονείς, καθώς τελειώνουν μέσα σε λίγες μόνο ώρες στα

φαρμακεία και οι οικογένειες υποχρεούνται να τα πληρώνουν από την τσέπη τους, όπως και όλα τα υπόλοιπα μέσα προστασίας (μάσκες, αντισηπτικά κ.λπ.). Τολμούν να μιλούν για «αυξημένους υγειονομικούς ελέγχους», την ίδια ώρα που καθημερινά διαγιγνώσκονται χιλιάδες μαθητές και εκπαιδευτικοί θετικοί στον κορονοϊό και τα τμήματα λειτουργούν κανονικά με το 50% + 1! Ούτε

λόγος φυσικά για τις συγχωνεύσεις σχολείων και τμημάτων, που ως αποτέλεσμα έχουν υπεράριθμα τμήματα, βάζοντας σε κίνδυνο καθημερινά χιλιάδες οικογένειες.

Η αδιαφορία της κυβέρνησης για το ασφαλές άνοιγμα και λειτουργία των σχολείων είναι κομμάτι της συνολικής επίθεσης στην εκπαίδευση. Την ίδια ώρα που οι μαθητές είναι έκθετοι στην παν-

δημία, εφαρμόζονται όλες οι πτυχές του βάρβαρου και ταξικού νομοσχεδίου Κεραμέως. Προαγωγικές εξετάσεις με την υπέρογκη ύλη της Τράπεζας Θεμάτων, πανελλαδικές εξετάσεις με την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής, μαθητεία-απλήρωτη εργασία για τα ΕΠΑΛ και η βεντάλια δεν σταματάει να ανοίγει.

Οι μαθητές όμως, για ακόμη μία φορά δεν άφησαν αναπάντητη την επίθεση. Με το άνοιγμα το σχολείων εκατοντάδες καταλήψεις ξέσπασαν σε όλη τη χώρα, διεκδικώντας μέτρα προστασίας. Αν και το μαθητικό κίνημα πρέπει να διαβεί πολλά βήματα ως προς την ανασυγκρότησή του, ο κοινός αγώνας μαθητών και καθηγητών είναι η μοναδική διέξοδος για να μπορούν να σπουδάζουν όλα τα παιδιά με ασφάλεια. Είναι στοίχημα τα αιτήματα των κινητοποιήσεων να αγκαλιαστούν από όλο τον μαθητόκοσμο και να πάνε κόντρα σε λογικές ήττας και κλεισίματος του αγώνα, που διέπουν την μεταρρυθμιστική αριστερά. Να οικοδομήσουμε ένα διεκδικητικό κίνημα που να παλεύει για το δικαίωμα όλου του λαού σε υγεία-περίθαλψη-δουλειά-εκπαίδευση-δημοκρατικά δικαιώματα.

Καζακστάν

Εξέγερση, καταστολή, εξωτερικές επεμβάσεις και νέες δοκιμασίες για την εργατική τάξη και τον λαό

Η εξέγερση στο Καζακστάν, η οποία αντιμετώπιστηκε με άγρια κρατική καταστολή και πνίγηκε στο αίμα, φαίνεται να αιφνιδίασε ακόμη και τους πιο προσεκτικούς παρατηρητές των εξελίξεων σε αυτή τη χώρα της κεντρικής Ασίας. Δεν θα έπρεπε όμως. Όχι μόνο γιατί γενικά τέτοιας έντασης και έκτασης κοινωνικές εκρήξεις δεν προκύπτουν από το πουθενά, αλλά και γιατί, εδώ και δέκα τουλάχιστον χρόνια, η καζάκικη κοινωνία βρισκόταν άλλοτε πιο φανερά και άλλοτε υπόκωφα σε έναν διαρκή αναβρασμό.

Ήταν και πάλι χειμώνας, Δεκέμβριος του 2011, όταν το καθεστώς Ναζαρμπάγεφ έστειλε τις δυνάμεις καταστολής ενάντια σε απεργούς εργάτες πετρελαίου στο κέντρο της Ζανασζέν. Οι τελευταίοι απεργούσαν για οκτώ μήνες και είχαν καταλάβει μια πλατεία, διαμαρτυρόμενοι για τις απολύσεις που ακολούθησαν, όταν τόλμησαν να διεκδικήσουν αυξήσεις στους μισθούς τους. Αποτέλεσμα ήταν να ξεσπάσουν βίαια επεισόδια, να σκοτωθούν από την αστυνομική επίθεση τουλάχιστον δεκαπέντε άτομα, να κηρυχτεί η πόλη σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και να απαγορευθεί η κυκλοφορία επί εβδομάδες. Αυτά τα γεγονότα άσκησαν επίδραση σε όλη την καζάκικη κοινωνία και αποτέλεσαν σημείο καμπής για την κοινωνική υποστήριξη προς το καθεστώς, που εκείνες τις ημέρες γιόρταζε τα είκοσι χρόνια από την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του, ύστερα από την αποσύνθεση της ΕΣΣΔ.

Ακόμη και πριν την επισήμοποίηση της ανεξαρτησίας, το καθεστώς Ναζαρμπάγεφ είχε ξεκινήσει τολμηρά οικονομικά ανοίγματα σε δυτικές πολυεθνικές πετρελαίου. Από το 1991 μέχρι το 2021, το Καζακστάν προσέλαβε 370 δισεκατομμύρια δολάρια σε επενδύσεις, κυρίως στον εξορυκτικό τομέα. Το Καζακστάν είναι η χώρα με το υψηλότερο ποσοστό ξένων επενδύσεων στο σύνολο της Κοινοπολιτείας Ανεξάρτητων Κρατών. Συνέπεια του ανοίγματος ήταν να εγκατασταθεί ένας σκληρός ανταγωνισμός μεταξύ των μεγαλύτερων πολυεθνικών εταιρειών πετρελαίου, για να ελέγξουν την εκμετάλλευση των ορυκτών πόρων της χώρας. Ως αποτέλεσμα, το 87% του πετρελαίου και το 88% της παραγωγής φυσικού αερίου ελέγχεται από 12 επιχειρήσεις, κυρίως ευρωπαϊκές, κινέζικες, ρωσικές ή αμερικανικές.

Ηγέτης του ΚΚ Καζακστάν από το 1989 ο Ναζαρμπάγεφ, στην επιθανάτια περίοδο της Σοβιετικής Ένωσης, αναρριχήθηκε ύστερα από μια σκληρή εσωκομματική αναμέτρηση και ήταν ο τελευταίος που προχώρησε στην ανεξαρτητοποίηση από το κέντρο, όταν όλα είχαν τελειώσει. Από τότε, πέταξε από πάνω το ένδυμα του κομμουνιστή και μετατράπηκε σε έναν αυταρχικό ηγέτη. Πέτυχε με επιδεξιότητα να επιβιώσει στην εξουσία για τριάντα χρόνια, διατηρώντας επιτυχώς τις εξωτερικές και εσωτερικές ισορροπίες. Αξιοποίησε τη δίψα των δυτικών πολυεθνικών για πετρέλαιο και κέρδη, επιφυγε να προκαλέσει τις γεωπολιτικές ευαισθησίες της Μόσχας και τη θέση της ισχυρής ρωσικής κοινότητας και ανέπτυξε οικονομικές σχέσεις με την Κίνα. Η καζάκικη οικονομία είχε σημαντικούς ρυθμούς ανάπτυξης, η οικονομική ελίτ συγκέντρωσε αμύθητα πλούτη, πολλά από τα οποία τα έβγαλε στο εξωτερικό, αγοράζοντας ακίνητα και επιχειρήσεις και οι διεθνείς κα-

πιταλιστικοί οικονομικοί και χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί μιλούσαν για το οικονομικό θαύμα στη στέπα. Την ίδια στιγμή, κυνήγησε δίχως έλεος την εργατική αντιπολίτευση, τα συνδικάτα και τους κομμουνιστές. Έφτασε να απαγορεύσει τη λειτουργία του ΚΚ Καζακστάν. Όλοι φαίνονταν να είναι ευχαριστημένοι, εκτός από τους απλούς εργαζόμενους, αλλά και τους μετανάστες εργάτες από τις γύρω χώρες. Από όλο αυτό το πολύχρονο πάρτι, ο λαός του Καζακστάν δεν κέρδισε τίποτε. Αντίθετα, οι ανισότητες μεγάλωσαν και έγιναν περισσότερο εμφανείς. Και όταν άρχισε η περίοδος με την πτώση των τιμών του πετρελαίου, το καθεστώς Ναζαρμπάγεφ έσπευσε να μεταφέρει τον λογαριασμό στα λαϊκά στρώματα. Η αγανάκτηση άρχισε να φουντώνει και μαζικές βίαιες αντιστάσεις ξεκίνησαν να ξεσπούν, ιδιαίτερα στον φτωχό νότο. Είναι χαρακτηριστικό πως μόνο την περίοδο από το 2018 έως το 2021 καταγράφηκαν περισσότερες από 1.300 διαδηλώσεις στη χώρα, οι περισσότερες στο Αλμάτι (πρώην Αλμα-Ατά). Πολύπειρη αλεπού ο Ναζαρμπάγεφ, αφού διαπίστωσε πως οι πολιτικοί ελιγμοί με αλλαγές κυβερνήσεων δεν έπιασαν και η δυσανεμία άρχισε να εκδηλώνεται με απεργίες και άλλες αντιδράσεις, αποφάσισε να αποσυρθεί από το προσκήνιο. Τον Μάρτιο του 2019 έχρισε διάδοχό του τον Κασίμ-Ζομάρτ Τοκάγεφ, έναν διπλωμάτη καριέρας στη σοβιετική περίοδο και πρόεδρο της Γερουσίας. Ο Ναζαρμπάγεφ διατήρησε την προεδρία του Συμβουλίου Ασφαλείας και έδωσε το όνομά του στην Ασάνα, τη νέα πρωτεύουσα που ξεφύτρωσε στην κυριολεξία από το πουθενά στη στέπα στον βορρά. Η οικειοθελής αποχώρηση Ναζαρμπάγεφ και η ομαλή διαδοχή ενίσχυσε την πεποίθηση των περισσότερων διεθνών παραγόντων πως το Καζακστάν αποτελεί υπόδειγμα σταθερότητας. Μέχρι που αποδείχτηκε το αντίθετο!

Στα κοινωνικά προβλήματα δεκαετιών προστέθηκε και η ραγδαία οικονομική επιδείνωση των δυο τελευταίων χρόνων. Η πανδημία έπληξε σκληρά την εργατική τάξη. Σύμφωνα με δημοσκόπηση της Ευρασιατικής Οικονομικής Ένωσης, το επίσημο ποσοστό ανεργίας αυξήθηκε κατά 12% το 2021. Περισσότεροι επλήγησαν οι εγχώριοι μετανάστες, κυρίως νέοι άνδρες που μετακομίζουν σε μεγάλες πόλεις από τις επαρχίες για να βρουν δουλειά. Πολλοί από αυτούς έχασαν σημαντικό ποσοστό του εισοδήματός τους, λόγω των αυστηρών περιορισμών που επιβλήθηκαν. Ταυτόχρονα, η πτώση των τιμών του πετρελαίου το πρώτο εξάμηνο του 2020 επηρέασε τα έσοδα του προϋπολογισμού, γεγονός που περιορίσε την ικανότητα του

καθεστώτος να σβήσει τη δυσανεμία που σιγόκαιγε μοιράζοντας επιδόματα. Σημαντική επίδραση άσκησε, επίσης, και μια μεγάλη περίοδος ξηρασίας, η οποία δημιούργησε σοβαρά προβλήματα στον αγροτικό και κτηνοτροφικό τομέα.

Οι αντιδράσεις ξεκίνησαν πάλι από τα δυτικά, με επίκεντρο την Ζανασζέν, το Σάββατοκύριακο 1 και 2 Ιανουαρίου, όταν έγιναν γνωστές οι αυξήσεις στην τιμή του υγραερίου. Τα αιτήματα των διαδηλωτών περιελάμβαναν μεταξύ άλλων αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, μείωση των τιμών των καυσίμων, μείωση του κόστους προϊόντων διατροφής, ένδυσης, κρατικών φόρων και προστίμων, την ακύρωση των ιδιωτικοποιήσεων, μέτρα στήριξης των ανέργων, συνδικαλιστικές και πολιτικές ελευθερίες. Διατυπώθηκαν, επίσης, πολιτικά αιτήματα για παραιτήση της κυβέρνησης και περιορισμό του ρόλου του κυβερνητικού κόμματος. Επικρατέστερο σύνθημα: «Shal, ket!», «Γέρο, φύγε!», με το οποίο εκφραζόταν η αντίθεση στο προσωποπαγές ολιγαρχικό αστικό καθεστώς. Οι κινητοποιήσεις αστραπιαία επεκτάθηκαν στην Ακτάου, στην Τσίμκεντ και στην Αλμάτι. Η κυβέρνηση, αιφνιδιασμένη από τη σφοδρότητα της οργής, έτρεξε να μειώσει τις τιμές, αλλά ήταν αργά. Στην παλιά πρωτεύουσα και μεγαλύτερο αστικό και οικονομικό κέντρο της χώρας, στην οποία τα κοινωνικά προβλήματα είναι βαθιά, στις 5 Ιανουαρίου τα γεγονότα πήραν τη μορφή της ένοπλης εξέγερσης, με καταλήψεις κρατικών κτιρίων, αστυνομικών οχημάτων, οδομαχίες, πυρπολήσεις και λεηλασίες. Το καθεστώς δεν άργησε να μιλήσει για τρομοκρατική εξωτερική επέμβαση, να κηρύξει κατάσταση έκτακτης ανάγκης στο Αλμάτι και στο Μαγκιστάου και να βγάλει τον στρατό στους δρόμους. Ακολούθησε ένα λουτρό αίματος, ιδιαίτερα στο Αλμάτι, με στρατιώτες και αστυνομικούς να πυροβολούν στο ψαχνό. Παράλληλα, ο Τοκάγεφ, αφού άλλαξε την κυβέρνηση, έσπευσε να ζητήσει τη στρατιωτική βοήθεια της Ρωσίας, μέσω του «Οργανισμού της Συνθήκης Συλλογικής Ασφαλείας» (CSTO). Οι ρωσικές δυνάμεις δεν ενεπλάκησαν σε συγκρούσεις. Η παρουσία τους, πέρα από τα ισχυρά μηνύματα που έστειλε στο εσωτερικό και κυρίως στο εξωτερικό, περιορίστηκε στη διαφύλαξη στρατηγικών περιοχών και κτιρίων. Η Ρωσία στο Καζακστάν, εκτός από το διαστημικό κέντρο στο Μπαϊκονούρ, έχει και άλλα σημεία στρατιωτικού ενδιαφέροντος, επενδύσεις στον εξορυκτικό τομέα, αγωγούς μεταφοράς πετρελαίου και φυσικού αερίου και πολύ σημαντικές εμπορικές συναλλαγές. Κυρίως, όμως, την απασχολεί ο εξωτερικός προσανατολισμός της χώρας, η θέση

των 3,5 εκατομμυρίων Ρώσων στον βορρά και η επιρροή σε όλη την πρώην σοβιετική Κεντρική Ασία, ο οποία δίχως το Καζακστάν θα είναι απόλυτα επισφαλής. Η παρέμβαση της Ρωσίας κατέδειξε πως η εργατική τάξη και οι λαοί σε αυτές τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, εκτός από τις αντιδραστικές ντόπιες ολιγαρχίες και τη δυτική προσπάθεια χειραγώγησης, έχουν αντίπαλο και τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα της ρωσικής αστικής τάξης.

Σύμφωνα με την τελευταία ανακοίνωση από το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα, οι νεκροί ανέρχονται σε 225, από τους οποίους 19 είναι αστυνομικοί και στρατιωτικοί. Οι αριθμοί πιθανόν να είναι πολύ μεγαλύτεροι. Το καθεστώς επιμένει πως οι ομάδες που έδρασαν στο Αλμάτι ήταν οργανωμένες, βαριά οπλισμένες και είχαν σχέδιο και συντονισμό. Τις κατηγορήσει πως υποκινούνταν από εξωτερικές δυνάμεις, κάνοντας σαφείς υπαινιγμούς για ισλαμικά δίκτυα. Μέχρι τώρα, το καζάκικο καθεστώς δεν έχει επιδείξει λεπτομερή στοιχεία για όσα ισχυρίζεται. Παράλληλα, άλλοι παρατηρητές, αξιολογώντας το κύμα εκκαθαρίσεων που ακολούθησε σε καίρια πόστα των υπηρεσιών ασφαλείας και σε νευραλγικές θέσεις εξουσίας που κατείχαν φίλοι και συγγενείς του πρώην προέδρου, αφήνουν να εννοηθεί πως τη λαϊκή κινητοποίηση προσπάθησαν να την εκτρέψουν σε πραξικόπημα οπαδοί του Ναζαρμπάγεφ. Όπως και να έχουν τα πράγματα, είναι φανερό πως και εξωτερικές δυνάμεις αναζητούν αφορμές και γεγονότα για να τα αξιοποιήσουν και εσωτερικές έριδες στα πλαίσια του ολιγαρχικού καθεστώτος υπήρξαν και πυροδοτήθηκαν. Για μια ακόμη φορά αποδείχτηκε πως το κενό μιας γνήσιας εργατικής, λαϊκής ή και επαναστατικής οργάνωσης και ηγεμονίας έρχονται να το εκμεταλλευτούν άλλες τυφλές ή αντιδραστικές δυνάμεις και συμφέροντα. Πρόκειται για ένα φαινόμενο που συναντά κανείς όλο και πιο συχνά σε λαϊκά ξεσπάσματα στον κόσμο, παρά τις διαφορετικές τοπικές συνθήκες.

Το Καζακστάν, με την έκταση και το πλούσιο υπέδαφος που διαθέτει και τη γεωγραφική θέση στην οποία βρίσκεται, αποτελεί τεράστιο γεωπολιτικό διακύβευμα. Πρώτα και κύρια για τη Ρωσία και ακριβώς γι αυτό και για κάθε επίδοχο αντίπαλο της στην Ασία και στον κόσμο. Ο Ναζαρμπάγεφ, άλλα και ο διάδοχός του, είχαν και έχουν πλήρη επίγνωση αυτής της διάστασης και φρόντισαν επιμελώς να μην προκαλέσουν όλα αυτά τα χρόνια τη ρωσική αντίδραση με ριψοκίνδυνες πρωτοβουλίες. Παρ' όλα αυτά, κράτησαν επαφές και ανέπτυξαν σχέσεις τόσο με την Ουάσιγκτον όσο και με το Πεκίνο, ενώ τα τελευταία χρόνια προσχωρήσαν και σε πρωτοβουλίες που εκπορεύτηκαν από την Άγκυρα. Είναι αξιοσημείωτο πως ταυτόχρονα το Καζακστάν συμμετέχει στον Οργανισμό της Συνθήκης Συλλογικής Ασφαλείας (CSTO), στον οποίο απευθύνθηκε για βοήθεια, στην Κοινοπολιτεία Ανεξάρτητων Κρατών, στην Ευρασιατική Οικονομική Ένωση (EEU) στον Οργανισμό Συνεργασίας της Σαγκάης, αλλά και στην Ένωση Τουρκικών Κρατών (STG), μια πρωτοβουλία της Άγκυρας. Ο Πούτιν έχει επισκεφθεί το Καζακστάν 28 φορές (!) στη διάρκεια της ηγεσίας του, περισσότερες από οποιαδήποτε άλλη χώρα. Από την άλλη, ο Ναζαρμπάγεφ επιχείρησε μια προσεκτική αποστασιοποίηση από τη Μόσχα και ενίσχυση του καζάκικου εθνικι-

σμού. Επίσης, διατήρησε μια ειδική σχέση με τη Δύση και ιδιαίτερα με τις ΗΠΑ. Στον εξορυκτικό τομέα, οι Αμερικανοί διαθέτουν πολύ ισχυρή θέση. Οι αμερικανικές εταιρείες το 2019 αντιπροσώπευαν περίπου το 30% του συνολικού πετρελαίου που εξορύσσεται στο Καζακστάν. Από το 2003, το Καζακστάν πραγματοποιεί ετήσιες στρατιωτικές ασκήσεις με το ΝΑΤΟ, που ονομάζονται Steppes Eagle και από το 2004 έως το 2019, οι Ηνωμένες Πολιτείες προμήθευσαν στο Καζακστάν όπλα αξίας 43 εκατομμυρίων δολαρίων, περισσότερα από όλες τις άλλες χώρες της περιοχής μαζί. Η Μόσχα είχε αντιδράσει μερικές φορές, ιδιαίτερα στην απόφαση να χρησιμοποιήσουν οι Αμερικανοί αεροδρόμια για τη μεταφορά πολεμικού υλικού στο Αφγανιστάν και στη συμφωνία να χρηματοδοτήσει το Πεντάγωνο την ανοικοδόμηση δύο βιολογικών εργαστηρίων. Αυτές οι αντιδράσεις δεν είχαν κλιμάκωση. Σταδιακά, σε αυτή την περίπλοκη εξωτερική σχέση προστέθηκε η Κίνα, με την ενίσχυση των εμπορικών συναλλαγών και την αποφασιστική θέληση του Πεκίνου να προσθέσει τη χώρα στην Οικονομική Ζώνη του Δρόμου του Μεταξιού.

Το ότι ο Ναζαρμπάγεφ κατάφερε να ισορροπήσει σχεδόν για τρεις δεκαετίες ανάμεσα στη Μόσχα, τη Δύση και την Κίνα, κάνοντας παιχνίδι ακόμη και με την Τουρκία, δίχως μεγάλα προβλήματα, δεν σημαίνει πως αυτή η επιτήδεια τακτική μπορεί να πετυχαίνει στο διηνεκές. Ιδιαίτερα σε συνθήκες αυξανόμενου ανταγωνισμού και προϊούσας αστάθειας στην ευρύτερη περιοχή, στην οποία προστέθηκε και η πρόσφατη Αφγανική εξέλιξη. Μερικοί παρατηρητές συνδέουν τα τελευταία γεγονότα με μια πιο φιλορωσική πολιτική του Τοκάγεφ, φέροντας ως αποδεικτικό στοιχείο την πρόσκληση για παρέμβαση στον Οργανισμό Συνθήκης Συλλογικής Ασφαλείας. Σε κάθε περίπτωση πάντως, ακόμη και μετά την απόσυρση των στρατιωτικών δυνάμεων του Οργανισμού, η παρέμβασή του, χωρίς να δημιουργηθούν περιπλοκές, ενίσχυσε τη θέση της Μόσχας στο διαρκές παιχνίδι ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού και επιρροής στη χώρα και ευρύτερα στην περιοχή. Μετά, όμως, από όσα συνέβησαν, το Καζακστάν δεν θα αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο. Η πολυδιαφημισμένη «πολυδιανυσματική» εξωτερική πολιτική του Ναζαρμπάγεφ θα αντιμετωπίσει πιο δύσκολα και περίπλοκα διλήμματα στο προσεχές μέλλον.

Ο Τοκάγεφ, σε μια μακροσκελή ομιλία του, υποσχέθηκε αλλαγές στην οικονομική πολιτική, μέτρα για την καταπολέμηση των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων και ενίσχυση των πολιτικών κοινωνικής πρόνοιας. Ο μεγάλος μετασχηματισμός του Καζακστάν, από μια σοβιετική επαρχία σε ένα ολιγαρχικό καθεστώς άγριου καπιταλισμού, λεηλασίας του φυσικού πλούτου και διάλυσης των παλιών κοινωνικών δομών, φαίνεται να έπιασε τα όριά του και αναδεικνύει τις σκληρές αντιφάσεις και αδιέξοδα. Την ίδια στιγμή, η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα αντιμετωπίζουν τα αποτελέσματα της βάρβαρης κρατικής καταστολής και συνδικαλιστές και άλλοι κοινωνικές αγωνιστές, μεταξύ αυτών και κομμουνιστές που δρουν στην παρανομία, δέχονται κυνηγητό και διώξεις. Με την κινητοποίησή τους, όμως, έστειλαν πολλά μηνύματα σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Το κυριότερο μήνυμα ήταν πως, παρά τις δύσκολες και σύνθετες συνθήκες, δεν γίνεται να αποδέχονται για πάντα τη βαρβαρότητα και την εκμετάλλευση. Το ότι η εργατική τάξη βρίσκεται ακέφαλη πολιτικά και ιδεολογικά και με διαρκή τον κίνδυνο οι αγώνες της να καπελώνονται από αντιδραστικές και ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, είναι μια πραγματικότητα που αντιμετωπίζουμε. Και είναι ένας λόγος παραπάνω για να εκφράζεται πιο καθαρά η αληθινή διεθνιστική αλληλεγγύη εκεί που εκτυλίσσονται και δοκιμάζονται αυτοί οι αγώνες. (το πλήρες άρθρο στην ιστοσελίδα www.kkempl.gr)

Δ.Π.

γράφει ο Δημήτρης Παυλίδης

Κάρλτον, Μελβούρνη

Οι ανεπιθύμητοι συγκάτοικοι... ενός διάσημου πρωταθλητή

Το ξενοδοχείο Παρκ, στην οδό Σουάνστον, στο ιστορικό επιχειρηματικό κέντρο στο Κάρλτον της Μελβούρνης, δίπλα στην πανεπιστημιούπολη διαφημίζεται στο διαδίκτυο σαν μια ιδανική λύση για όσους τουρίστες θέλουν είναι κοντά στη «μικρή Ιταλία» της αυστραλιανής μεγαλούπολης. Με τα φοιτητικά καφέ και μπαρ, τις πιτσαρίες, τα ιταλικά ρεστοράν και τη νεανική ζωντάνια και χαλαρή διάθεση, τίποτε δεν γεννά υποψίες στον μακρινό υποψήφιο πελάτη για τη σημερινή κατάσταση και χρήση του. Η υπόθεση του Σέρβου παγκόσμιου πρωταθλητή τένις Νόβακ Τζόκοβιτς, η οποία μονοπώλησε αφόρητα τα διεθνή ΜΜΕ, έφερε απρόσμενη δημοσιότητα στο ξενοδοχείο και τους ενοίκους του. Αποκάλυψε ένα από τα πολλά ανθρώπινα δράματα, τα οποία διαδραματίζονται σε ορισμένες αθέατες μεριές των αυστραλιανών πόλεων.

Ο Τζόκοβιτς, ο οποίος ταξίδεψε στη Μελβούρνη για να υπερασπιστεί τον τίτλο του στο Australian Open, αφού κρατήθηκε αρκετές ώρες στο αεροδρόμιο, μεταφέρθηκε στο ξενοδοχείο Παρκ, μέχρι να εκδικαστεί η προσφυγή του κατά της απόφασης απαγόρευσης εισόδου στην χώρα ως ανεμβολίαστου κατά του κορωνοϊού. Αμέσως, μια στρατιά δημοσιογράφων και τηλεοπτικών συνεργείων εγκαταστάθηκαν απ' έξω. Όμως, στο ίδιο ξενοδοχείο για περισσότερο από έναν χρόνο, από τον Δεκέμβριο του 2020, είναι εξωδικαστικά φυλακισμένοι περίπου εξήντα παράτυποι μετανάστες. Οι ίδιοι βρέθηκαν από τη μια στιγμή στην άλλη στο φόντο των τηλεοπτικών πλάνων και μιας δημοσιότητας που δεν θα μπορούσαν να φανταστούν στα πιο τρελά όνειρά τους. Στο διάστημα της κράτησης του Τζόκοβιτς, εκτυλίχθηκαν σουρεαλιστικές σκηνές γύρω από το ξενοδοχείο. Χαρακτηριστικά, την Παρασκευή 7 Ιανουαρίου, ημέρα των Χριστουγέννων με το παλιό ημερολόγιο, έξω από το ξενοδοχείο υπήρχαν δύο συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. Σέρβο-αυστραλοί για να υποστηρίξουν τον ομοεθνή τους και αλληλέγγυοι στους μετανάστες για να ζητήσουν να ελευθερωθούν και να τους δοθεί η δυνατότητα να ζήσουν νόμιμα στη χώρα. Άλλοι φανταζόνταν για την περιπέτεια του διάσημου τένιστα και άλλοι συγκινούνταν από τις εικόνες των κρατούμενων μεταναστών. Οι τελευταίοι μεταφέρθηκαν προσωρινά στην Αυστραλία από στρατόπεδα συγκέντρωσης στα νησιά Μανούς στη Νέα Γουινέα και στο Ναουρού, όταν ασθένησαν από Covid-19. Σύμφωνα με μια νομοθετική διάταξη, γνωστή ως Medevac Bill, η οποία ψηφίστηκε οριστικά από την αντιπολίτευση την άνοιξη του 2019, επιτράπηκε η μεταφορά προσφύγων στην ηπειρωτική Αυστραλία για ιατρική περίθαλψη. Η κυβέρνηση ξεκίνησε την προσπάθεια ακύρωσης αυτής της πρόβλεψης, αλλά μέχρι να το πετύχει αρκετές δεκάδες άρρωστων μεταναστών επωφελήθηκαν. Αφότου καταργήθηκε η διάταξη και σε όλο το διάστημα της πανδημίας, οι με-

Πηγές και προτάσεις

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ένα άρθρο της ιστορικού Eleanor Davey για τη σκληρή μεταναστευτική πολιτική της Αυστραλίας, www.bostonreview.net/articles/the-humanitarian-disgrace-of-australias-immigration-regime

τανάστες που έπρεπε να μεταφερθούν για ιατρική περίθαλψη κρατούνται σε απομονωμένους χώρους και κλειστά ξενοδοχεία, με σκοπό την επιστροφή τους στα στρατόπεδα, με την πρώτη ευκαιρία.

Την ημέρα που έγινε ακούσιος ένοικος του ξενοδοχείου Παρκ ο Τζόκοβιτς, τριάντα δυο μετανάστες βρίσκονταν κλεισμένοι σε αυτό, χωρίς καν το δικαίωμα να ανοίξουν τα παράθυρα για να πάρουν φρέσκο αέρα. Κέντρο βασανισμού, φέρετρο και ενυδρείο ανθρώπων είναι μερικοί από τους χαρακτηρισμούς που έχουν δοθεί στο σφραγισμένο από τον έξω κόσμο κτίριο. Οι συνθήκες διατροφής και υγιεινής είναι άθλιες και τα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι έγκλειστοι ανυπόφορα. Η πανδημία και η ανακύκλωση των κρουσμάτων ανάμεσά τους επιδείνωσαν την κατάσταση. Για αυτό, όταν κατάλαβαν πως βρέθηκαν ανέλπιστα στο επίκεντρο της διεθνούς δημοσιότητας, προσπάθησαν να υψώσουν κραυγή απελπισίας, διεκδικώντας την ελευθερία τους.

Συντηρητικές και εργατικές (σοσιαλδημοκρατικές) κυβερνήσεις, παρά τις επιφανειακές διαφορές, έχουν κοινή ατζέντα από το 1992 με τον σκληρό αντί-μεταναστευτικό νόμο, για την πολιτική που πρέπει να ακολουθήσουν απέναντι στους απρόσκλητους ικέτες από περιοχές της Ασίας και της Αφρικής. Πρόκειται για ένα σκληρό σύστημα αποτροπής της μετανάστευσης, που περιλαμβάνει υπεράκτια στρατόπεδα κράτησης στα νησιά Μανούς, Ναουρού, νησί των Χριστουγέννων και νησιά Κόκος, αλλά και στην ίδια την ήπειρο, στον Βορρά ή άλλα αφιλόξενα

σημεία. Στο τέλος του 2021 έκλεισε το Μάνους, αλλά υπάρχει πρόθεση για επαναλειτουργία του κέντρου στο νησί των Χριστουγέννων. Οι συνθήκες στα κέντρα αυτά είναι άθλιες, ενώ η κράτηση είναι πολύχρονη, μιας και οι άμοιροι μετανάστες δεν έχουν τρόπο να γυρίσουν ούτε στην πατρίδα τους. Μια σκληρή πτυχή είναι η περίπτωση των παιδιών που έχουν γεννηθεί εκεί και τα οποία είναι απάτριδες, δίχως κανένα δικαίωμα!

Χώρα μεταναστών η Αυστραλία έχει πολλούς πολίτες οι οποίοι στέκονται μαχητικά αλληλέγγυοι, καταγγέλοντας την αντιμεταναστευτική πολιτική. Οι κυβερνήσεις, όμως, δεν συγκινούνται και επιμένουν στα σκληρά μέτρα αποτροπής. Παιδί Ελλήνων μεταναστών είναι και ο σημερινός υπουργός Μετανάστευσης και Προστασίας Συνόρων. Ο Αλεξ Χοκ, όπως είναι το όνομα του, έγινε διεθνώς γνωστός με αφορμή τις αποφάσεις του σε βάρος του Τζόκοβιτς. Ανήκει στην υπερσυντηρητική πτέρυγα του κυβερνητικού κόμματος και δηλώνει οπαδός του μίγματος -όπως λέει- χριστιανισμού και καπιταλισμού. Ο ισχυρισμός του πως από τη μεριά της μητέρας του κατάγεται από τον Χορτιάτη και πως ο παππούς του ήταν Ελασίτης, εφόσον είναι αληθινός, προσθέτουν μια ακόμη σουρεαλιστική πινελιά στη γενική εικόνα και μελαγχολικές σκέψεις για την κατάσταση που έχει περιέλθει ο ανθρωπίνος πολιτισμός στην εποχή... του ώριμου χριστιανισμού και καπιταλισμού!

Το κυνήγι των «σπάνιων γαιών» και οι «αναπάντεχοι» ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί!

Το 2019 η Δανία απορρίπτει την καινοφανή πρόταση Τράμπ να αγοράσει την Γροιλανδία! Ποιος ήταν ο λόγος που έκανε τις ΗΠΑ να θέλουν εναγωνίως να αποκτήσουν το παγωμένο νησί; Πίσω από την αιφνιδιαστική και ασυνήθιστη πρόταση κρύβονταν το ενδιαφέρον για την απόκτηση του ορυκτού πλούτου της χώρας και πιο συγκεκριμένα η πρόσβαση στις σπάνιες γαίες που υπάρχουν στο υπέδαφός της.

Τι είναι όμως οι σπάνιες γαίες (Rare Earth Elements, REE), που τα τελευταία χρόνια ολοένα και πιο συχνά προβάλλονται από διάφορους αναλυτές ως η «Λυδία λίθος» της «πράσινης» ανάπτυξης;

Τι είναι οι σπάνιες γαίες

Σπάνιες γαίες ονομάζονται 17 μέταλλα, από τα οποία τα 15 ανήκουν στην ομάδα των λανθανιδών (λανθάνιο, δημήτριο, πρασεοδύμιο, νεοδύμιο, προμήθιο, σάμριο, ευρώπιο, γαδολίνιο, δυσπρόσιο, όλμιο, έρβιο, θούλιο, υττερβίο, και λουτέσιο), συν το σκάνδιο και το ύτριο. Τα μέταλλα αυτά εμφανίζονται στο φλοιό της Γης, σε ορυκτά. Στην πραγματικότητα οι σπάνιες γαίες δεν είναι τόσο σπάνιες όσο υποδηλώνει το όνομά τους, καθώς εντοπίζονται κοιτάσματα σε πολλές περιοχές της Γης. Ωστόσο, σπάνιες είναι ο εντοπισμός κοιτασμάτων με υψηλές συγκεντρώσεις σπάνιων γαιών, ώστε να δικαιολογείται η εξόρυξή τους με οικονομικά, αλλά και με περιβαλλοντικά ασφαλή τρόπο.

Πού χρησιμοποιούνται

Για να καταλάβουμε τη σπουδαιότητά τους, αρκεί μια αναφορά στους τρόπους αξιοποίησής τους. Τις τελευταίες δεκαετίες έχουμε αλματώδη αύξηση στις εφαρμογές των σπάνιων γαιών, καθώς απαντώνται σε κινητά τηλέφωνα, μνήμες υπολογιστών, μπαταρίες ηλεκτρικών αυτοκινήτων, ανεμογεννήτριες, μαγνητικούς τομογράφους, αλλά και σε οπτικά συστήματα, δηλαδή σε όλα σχεδόν τα υψηλής τεχνολογίας ηλεκτρονικά συστήματα!

Για παράδειγμα, το υττέρβιο χρησι-

μοποιείται για την κατασκευή τηλεοράσεων, ηλεκτρονικών οθονών και αντικαρκινικών φαρμάκων. Το πρασεοδύμιο εμπεριέχεται σε μαγνήτες και μηχανές αεροσκαφών. Το νεοδύμιο, το δυσπρόσιο και το όλμιο χρησιμοποιούνται για την κατασκευή ισχυρών μόνιμων μαγνητών, που συναντάμε στις ηλεκτρικές γεννήτριες, τα ηχεία, τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα και τις ανεμογεννήτριες. Η κατασκευή γυαλιού για οθόνες ηλεκτρονικών συσκευών, φακούς και κάτοπτρα ακριβείας χρειάζεται τις ιδιότητες του δημήτριου, του λανθάνιου και του πρασεοδύμιου, ενώ το έρβιο και το ευρώπιο χρησιμοποιούνται στις οπτικές ίνες και τις οθόνες υγρών κρυστάλλων.

Ενδεικτική της καθημερινής χρήσης των σπάνιων γαιών είναι η ποσότητα στην οποία τις συναντάμε σε διάφορες από τις παραπάνω εφαρμογές. Για παράδειγμα, ένα κινητό τηλέφωνο περιέχει περίπου 0,5gr από σπάνιες γαίες, ένα κλιματιστικό περίπου 100gr, ενώ για εξειδικευμένες εφαρμογές, όπως ηλεκτρικά αμάξια, πολεμικά αεροσκάφη και πλοία, μπορεί να χρειαστούν από μερικές δεκάδες έως μερικές εκατοντάδες κιλά!

Εξόρυξη σπάνιων γαιών και περιβαλλοντικές επιπτώσεις

Οι σπάνιες γαίες είναι καθοριστικές για την ανάπτυξη «πράσινης» τεχνολογίας, αλλά η εξόρυξη, ο διαχωρισμός και η επεξεργασία τους περικλείει σοβαρούς περιβαλλοντικούς κινδύνους. Ειδικότερα, κατά τη διαδικασία του διαχωρισμού και ανάκτησης των μετάλλων δημιουργούνται τοξικά και ραδιενεργά απόβλητα, τα οποία συνήθως αποβάλλονται σε τεχνητές λίμνες και ειδικά φράγματα. Τα λύματα αυτά βρίσκονται εκτεθειμένα και σε μια βροχόπτωση υπάρχει τεράστιος κίνδυνος να διαρρεύσουν στο υπέδαφος και τον υδροφόρο ορίζοντα, με μακροχρόνια καταστροφικές συνέπειες. Επιπλέον, κατά την εξόρυξη των μετάλλων δημιουργούνται ρυπογόνες αέριες εκπομπές, καθώς τα πετρώματα που περιέχουν τα σπάνια

μέταλλα συμπεριλαμβάνουν και ραδιενεργά στοιχεία, όπως το θόριο και το ουράνιο, μολύνοντας ραδιενεργά τους εργαζόμενους και την γύρω περιοχή.

Η Κίνα, που είναι σήμερα ο μεγαλύτερος παραγωγός παγκόσμια, με την ανύπαρκτη περιβαλλοντική νομοθεσία, επιβαρύνει περισσότερο το περιβάλλον.

Φυσικά, όλοι αυτοί οι κίνδυνοι για τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο περιβάλλον αφήνουν αδιάφορους τους ιμπεριαλιστές σε Δύση κι Ανατολή, που νοιάζονται μόνο για την άφθονη και φτηνή πρόσβαση τους σε αυτά τα μέταλλα!

Με βάση τις μετρήσεις των τελευταίων ετών, τα παγκόσμια αποθέματα των σπάνιων γαιών υπολογίζονται σε 120 εκατομμύρια τόνους, από τους οποίους εξορύσσονται ετησίως περίπου 130.000 τόνοι. Ο μεγαλύτερος παραγωγός είναι η Κίνα, η οποία κατέχει περίπου το 90% της παραγωγής, ενώ ακολουθούν η Ρωσία και η Αμερική και η Μιανμάρ με τεράστια διαφορά.

Στην Κίνα έχουν ανακαλυφθεί αποθέματα 44 εκ. τόνων, στη Ρωσία 18 εκ. τόνων και στις ΗΠΑ μονάχα 1,4 εκ. τόνων. Τεράστια αποθέματα σπάνιων γαιών έχουν ανακαλυφθεί στη Βραζιλία (22 εκ. τόνοι) και τη Γροιλανδία (38,5 εκ. τόνοι), ενώ οι έρευνες στο έδαφος της Αφρικής έχουν αποκαλύψει δυνητικά αποθέματα σε πλειάδα χωρών, όπως Ζάμπια, Τανζανία κ.ά. Επίσης, σημαντικές ποσότητες από σπάνιες γαίες υπάρχουν σε Αρμενία, Μιανμάρ και Αφγανιστάν. Ακολουθεί μια λίστα χωρών στις οποίες υπάρχει παρουσία κρίσιμων ορυκτών (που μαζί με τις σπάνιες γαίες, είναι απαραίτητες για την «Πράσινη Ανάπτυξη») και ταυτόχρονα αποτελούν σημεία ενόπλων συγκρούσεων ή μακροχρόνιων συρράξεων λόγω των ιμπεριαλιστικών προστριβών και επεμβάσεων: **Μοζαμβίκη, Ουγκάντα, Κένυα, Μπαγκλαντές, Γουινέα, Ζιμπάμπουε, Καμερούν, Ταϊλάνδη, Τατζικιστάν, Νιγηρία, Μπουρούντι, Κογκό (εκεί το 2018 περίπου 40.000 παιδιά έσκαβαν στα ορυχεία κοβαλτίου), Λιβύη και Σομαλία!**

Αν συνυπολογίσουμε την πρόβλεψη της Παγκόσμιας Τράπεζας, ότι μέχρι το 2050 οι ανάγκες για ορυκτές ύλες θα αυξηθούν κατά 300% για την παραγωγή ανεμογεννητριών, κατά 200% για φωτοβολταϊκά και κατά 1.000% για μπαταρίες, μπορούμε να είμαστε σίγουροι πως ο ανταγωνισμός των ιμπεριαλιστών παγκόσμια για την απόκτησή τους θα ενταθεί!

Η αλλαγή της αμερικάνικης πολιτικής απέναντι στην Κίνα τα τελευταία χρόνια και ο ανοικτός πόλεμος εμπορικών κυρώσεων -προσπαθώντας να μειώσουν την εμπορική επεκτατικότητα των Κινέζων- είχε και την πλευρά της προσπάθειας εύρεσης και εναλλακτικών πηγών σε πρώτες ύλες. Ήταν ήδη φανερό πως η Κίνα θα χρησιμοποιούσε το στρατηγικό πλεονέκτημα που είχε, καθώς ήταν η βασική χώρα παραγωγός των σπάνιων γαιών. Οι ΗΠΑ ήδη έχουν προχωρήσει σε αναθεώρηση των στρατηγικών αλυσίδων ανεφοδιασμού για την προμήθεια των σπάνιων γαιών. Προσπαθώντας να απαλλαγούν από το κινέζικο μονοπώλιο, έχουν στραφεί και ενισχύουν ποικιλότητα την παραγωγή των συμμάχων Καναδά και Αυστραλίας. Ταυτόχρονα, αγοράζουν τεράστιες ποσότητες σπάνιων γαιών από την διεθνή αγορά, για να δημιουργήσουν ένα στρατηγικό στοκ!

Ας ξαναγυρίσουμε στην Γροιλανδία, που αναφέραμε στην αρχή του άρθρου.

Τον Απρίλιο του 2021 «πέφτει» η κυβέρνηση της Γροιλανδίας και η χώρα οδηγείται σε εκλογές το φθινόπωρο. Η νέα κυβέρνηση που προκύπτει ακυρώνει την σύμβαση για εξόρυξη σπάνιων γαιών, που είχε υπογραφεί το 2019 με εταιρεία κινέζικων συμφερόντων! Η παρέμβαση της Ε.Ε. στην διαδικασία αποπομπής των κινέζων από την Γροιλανδία γίνεται με την υψηλή εποπτεία των ΗΠΑ, λένε οι «κακές γλώσσες».

Μένει να φανεί κατά πόσο η πρόσφατη κρίση στο Καζακστάν θα επηρεάσει την αγαστή συνεργασία των Κινέζων με τον Τοκάγιεφ, μια και, εκτός των άλλων σχέσεων, το Καζακστάν προμηθεύει και ορυκτά με σπάνιες γαίες την Κίνα!

Βερολίνο

Οι αγώνες του σήμερα τιμούν τη μνήμη της Ρόζας Λούξεμπουργκ και του Καρλ Λίμπκνεχτ

Στην πόλη του Βερολίνου (αλλά και σε άλλες πόλεις της Γερμανίας) το δεύτερο σαββατοκύριακο του Ιανουαρίου είναι αφιερωμένο στη μνήμη της Ρόζας Λούξεμπουργκ και του Καρλ Λίμπκνεχτ. 103 χρόνια πριν, στις 15 Ιανουαρίου του 1919, το φασιστικό κράτος δολοφόνησε τους δύο επαναστάτες ηγέτες του κομμουνιστικού κινήματος της Γερμανίας. Έτσι και φέτος κομμουνιστικές οργανώσεις, αντιφασίστες από τη Γερμανία αλλά και άλλες γειτονικές χώρες τιμούν τη μνήμη τους με μια σειρά εκδηλώσεων στο σημείο όπου ξεβράστηκε το πτώμα της Ρόζας στον ποταμό Σπερ, αλλά κυρίως με τη διαδήλωση στους δρόμους της πόλης με κατάληξη το μνημείο τους.

Αυτή τη χρονιά, αν και υπό τους περιορισμούς των μέτρων κατά της πανδημίας, η διαδήλωση ήταν κατά πολύ μαζικότερη από την περσινή. Οι διοργανωτές

φάνηκαν ικανοποιημένοι, εκτιμώντας πως ήταν διπλάσια σε συμμετοχή (γύρω στις 7.000), υπογραμμίζοντας τη συμμετοχή της νεολαίας. Οργανώσεις και κόμματα της αριστεράς, αντιφασιστικές ομάδες, ενώσεις εργατών, μεταναστών, ομάδες του αναρχικού χώρου πορεύτηκαν σε μια ειρηνική, μαζική διαδήλωση με συνθήματα κατά του φασισμού, του πολέμου, του καπιταλιστικού ιμπεριαλιστικού συστήματος και της επίθεσης που έχει εξαπολύσει ενάντια στα δικαιώματα του λαού. Επίσης δεν έλειψαν συνθήματα κατά του ΝΑΤΟ και της διεύρυνσής του στην ανατολική Ευρώπη, καθώς επίσης και κατά της συγκέντρωσης στρατευμάτων στην Ουκρανία.

Η πολιτική της νέας κυβέρνησης βρέθηκε επίσης στο στόχαστρο τόσο για την εξωτερική όσο και την εσωτερική πολιτική της. Οι εργαζόμενοι και ο λαός στη Γερμανία αναγνωρίζουν ότι η νέα κυβέρ-

νηση ακολουθεί την ίδια πολιτική με την προηγούμενη. Η ανεργία αυξάνει, η ακρίβεια πλήττει όλο και περισσότερους, η συντηρητικοποίηση και φασιστικοποίηση της δημόσιας ζωής είναι εμφανής. Ο

καλύτερος τρόπος να τιμήσει η εργατική τάξη τη μνήμη των ηγετών του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος είναι η σύνδεση με τους αγώνες του σήμερα.

ΟΙΚΟΝΟΚΟΣΜΟΣ

Τον Οικονόκοσμο γράφει ο Δημήτρης Μάνος

ΗΠΑ

Από κορυφαίος καθαρός εισαγωγέας, κορυφαίος καθαρός εξαγωγέας!

Σύμφωνα με στοιχεία του Bloomberg, την Πέμπτη 13-1-22 41 πλοία μεταφοράς αμερικανικού LNG κινούνταν προς προορισμούς στη χειμαζόμενη από την ενεργειακή κρίση Ευρώπη, ενώ την ίδια στιγμή μόλις 24 πλοία είχαν προορισμό αγορές της Ασίας.

Η διαφορά 17 πλοίων είναι η μεγαλύτερη που έχει καταγραφεί μέσα στον φετινό χειμώνα. Τον περασμένο μήνα, οι τιμές των προθεσμιακών συμβολαίων φυσικού αερίου στην Ευρώπη ήταν ακριβότερες από τα προθεσμιακά της Ασίας κατά 24 δολάρια ανά θερμική ομάδα. Έκτοτε έχει μειωθεί η διαφορά, αλλά και πάλι ο χαμηλότερος ναύλος λειτουργεί υπέρ της Ευρώπης, όπως επισημαίνει ο Ντέιβιντ Σεντούσκι, αναλυτής LNG στην Energy Aspects της Νέας Υόρκης.

Η Energy Aspects εκτιμά πως μέχρι τα μέσα του τρέχοντος έτους οι ασιατικές αγορές δεν πρόκειται να προσελκύσουν ξανά περισσότερα φορτία LNG από όσα θα προσελκύει η Ευρώπη. Τα αμερικανικά φορτία LNG χρειάζονται πάνω από μήνα για να φτάσουν στην Ασία, ενώ αρκεί ένα ταξίδι δύο εβδομάδων για να φτάσουν στις ευρωπαϊκές αγορές, όπως προκύπτει από στοιχεία του Bloomberg. Η μικρότερη απόσταση συνεπάγεται και μεγαλύτερη διαθεσιμότητα δεξαμενόπλοιων.

Σε ό,τι αφορά τον ναύλο, η εταιρεία δεδομένων θαλάσσιων μεταφορών Fearleys αναφέρει ότι το κόστος για τη μεταφορά LNG δυτικά της Διώρυγας του Σουέζ έχει μειωθεί κατά 79%, στις 42.000 δολάρια την ημέρα, από το ρεκόρ του Δεκεμβρίου οπότε είχε εκτοξευθεί στις 200.000 δολάρια την ημέρα.

Αυτά βέβαια είναι τα οικονομικά στοιχεία που ευνοούν -πέρα από την εμφανή γεωπολιτική προώθηση- την αλλαγή ρότας των μεγάλων δεξαμενόπλοιων LNG προς... Ευρώπη μεριά. Πώς όμως φτάσαμε μέχρι εδώ; Γιατί, αν μία από τις μεγάλες αποκαλύψεις της εποχής της πανδημίας ήταν η εξάρτηση της παγκόσμιας καπιταλιστικής παραγωγής από τις εφοδιαστικές αλυσίδες της Ασίας, η δεύτερη μεγάλη αποκάλυψη είναι ο μετασχηματισμός των ΗΠΑ από κορυφαίο καθαρό εισαγωγέα φυσικού αερίου σε... κορυφαίο καθαρό εξαγωγέα. Χάριν φυσικά του υδροποιημένου φυσικού αερίου (LNG). Πώς επιτεύχθηκε αυτό;

Καταρχάς με την επέκταση μέσα στις ΗΠΑ σε μεγάλη κλίμακα του fracking (υδραυλική σύνθλιψη σχιστολιθικών πετρωμάτων) που ενοχοποιείται για τεράστια ρύπανση των υδάτινων υπόγειων «οριζόντων» αλλά και για τη δημιουργία γεωφυσικής αστάθειας (ρηγματώσεις, κατολισθήσεις, τοπικοί σεισμοί). Σε δεύτερο βαθμό, με τη δημιουργία μεγάλης αλυσίδας τερματικών σταθμών όπου συντελείται η τριπλή διαδικασία της φόρτωσης-αποθήκευσης και επαναεριοποίησης του σχιστολιθικού αερίου. Το σύνολο των τερ-

ματικών σταθμών LNG της Ευρώπης αποτελούν εγκαταστάσεις εισαγωγής, με μόνη εξαίρεση φυσικά τις περιπτώσεις της Ρωσίας και της Νορβηγίας οι οποίες εξάγουν LNG.

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν συνολικά είκοσι οκτώ (28) τερματικοί σταθμοί εισαγωγής LNG μεγάλης κλίμακας (συμπεριλαμβανομένων αυτών της Τουρκίας) και οκτώ (8) μικρής κλίμακας αντίστοιχα. Από τους 28 τερματικούς σταθμούς, οι 24 βρίσκονται σε κράτη-μέλη της Ε.Ε., 23 είναι εγκατεστημένοι στην ξηρά, 4 είναι Πλωτές Μονάδες Αποθήκευσης και Επαναεριοποίησης (FSRU) ενώ η εναπομένουσα εγκατάσταση εισαγωγής στη Μάλτα αποτελεί Πλωτή Μονάδα Αποθήκευσης (FSU). Στην Ελλάδα μέχριώρα λειτουργεί η μονάδα στη Ρεβουθούσα, όμως ετοιμάζεται πυρετωδώς η λειτουργία του τεράστιου τερματικού σταθμού στην Αλεξανδρούπολη.

Πριν από την κρίση της πανδημίας και την τελευταία γεωπολιτική όξυνση με τη Ρωσία, μέχρι δηλαδή το τέλος του 2017, η συνολική χωρητικότητα επαναεριοποίησης στους 28 τερματικούς σταθμούς της Ευρώπης ανερχόταν στα 227 δισ. κυβικών μέτρων (bcm), ποσότητα η οποία επαρκούσε τότε να καλύψει περίπου το 40% της ζήτησης του φυσικού αερίου. Με την προσθήκη δύο νέων τερματικών σταθμών στην Ισπανία (Τενερίφη και Γκραν Κανάρια), η χωρητικότητα επαναεριοποίησης αναμενόταν να ανέλθει στα 230 δισ. κυβικά μέτρα. Έκτοτε και μέχρι το 2022 αναμενόταν σημαντικότερη αύξηση στη χωρητικότητα.

Να επισημανθεί ότι το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο έπαιξε και παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στη μεταφορά του LNG, μάλιστα πρωτοστατεί στη διάνοιξη θαλάσσιων δρόμων μέσω του παγωμένου Βερίγγειου Πορθμού. Το αποτέλεσμα αυτού του μετασχηματισμού φάνηκε με την πρόσφατη ενεργειακή κρίση που έπληξε άνισα τις χώρες της ΕΕ. Σύμφωνα με τις ενδείξεις που προέρχονται από τα στοιχεία της Refinitiv και της EIA (Energy Information Administration), περίπου το ήμισυ του LNG που παρήχθη από τις Ηνωμένες Πολιτείες το Δεκέμβριο στάλθηκε στην Ευρώπη, σε σύγκριση με το 37% στις αρχές του 2021. Σε απόλυτους αριθμούς, το Δεκέμβριο οι άμεσες ροές προς την Ευρώπη κατέγραψαν νέο ιστορικό υψηλό, φτάνοντας τους 7,15 εκατομμύρια τόνους LNG.

Φυσικά το υδροποιημένο αέριο απέχει ακόμα από το να αποτελεί μία «εναλλακτική» απέναντι στο ρωσικό αέριο. Σίγουρα η διάθεσή του σε τέτοια μαζική κλίμακα συμβάλλει στον ακόμα μεγαλύτερο ενεργειακό μετεωρισμό της Ευρώπης ανάμεσα στους αμερικάνους και στους ρώσους τροφοδότες. Οι ΗΠΑ δεν θέλουν φυσικά να δώσουν διέξοδο στα ευρωπαϊκά ενεργειακά αδιέξοδα. Σίγουρα σταθερή τους επιδίωξη αποτελεί η πρόσθεση περισσότερου... δράματος στα ευρωπαϊκά γεωπολιτικά διλήμματα.

Λιβύη

Αναβολή των εκλογών επ' αόριστον...

Δεν πρέπει να προκαλεί καμιά έκπληξη ότι για μία ακόμα φορά αναβλήθηκαν οι εκλογές στη Λιβύη, χωρίς να μπορεί κανείς να προβλέψει το πότε και εάν θα γίνουν. Η ίδια η Ανώτατη Εθνική Εκλογική Επιτροπή απέφυγε να ορίσει νέα ημερομηνία που επίσης θα ακυρωνόταν. Έτσι, δέκα χρόνια μετά τη ΝΑΤΟϊκή επέμβαση και την ανατροπή του Καντάφι, η Λιβύη δεν μπορεί να παραγματοποιήσει ούτε σε τυπικό επίπεδο εκλογές που να θυμίζουν μια κανονική χώρα.

Η ίδια η προσπάθεια πραγματοποίησης κεντρικών εκλογών με τη συμμετοχή όλων των μερών, άλλωστε, από την αρχή είχε λίγες πιθανότητες επιτυχίας, καθώς η Λιβύη παραμένει de facto κατακερματισμένη σε πολλά κομμάτια, όπου κυριαρχούν διάφορα κέντρα εξουσίας, πάντα συνδεδεμένα με ξένους ιμπεριαλιστές ή περιφερειακές δυνάμεις. Το αδιέξοδο στο οποίο οδηγήθηκαν οι εκθροπραξίες προεπαθήθηκε να προσπεραστεί από όλες τις μεριές με τη διενέργεια των εκλογών. Σε αυτές δήλωσε συμμετοχή ο στρατηγός Χαφτάρ που ελέγχει το ανατολικό τμήμα, με την υποστήριξη της Ρωσίας, της Αιγύπτου αλλά και της Γαλλίας. Σε μια επικράτηση του Χαφτάρ ποντάρει και η ελληνική αστική τάξη, ελπίζοντας ότι έτσι θα ακυρωθεί το τουρκο-λιβυκό σύμφωνο, κάτι που όμως δεν είναι εγγυημένο ότι θα συμβεί. Ο Χαφτάρ, έχοντας ισχυρές πλάτες και διατηρώντας αρκετά από το εδαφικά κεκτημένα, προσπαθεί να διαπραγματευτεί με όλους. Από την άλλη μεριά, το δυτικό τμήμα, μέσα στο οποίο υπάρχουν συνεχείς ζυμώσεις, αλλαγές προσώπων και η προσπάθεια της Τουρκίας να αποκτήσει ρόλο στα πράγματα.

Φυσικά, εκτός του κύριου άξονα αντιπαράθεσης Αμερικής-Ρωσίας, υπάρχουν και άλλοι άξονες που διαπλέκονται, όπως η αντιπαράθεση Γαλλίας-Τουρκίας στην Ανατολική Μεσόγειο αλλά και στην υποσαχάρια Αφρική. Η Τουρκία εμφανίστηκε μεταξύ άλλων να συνάπτει συμμαχίες με ισλαμικά κινήματα σε χώρες νότια

της Λιβύης, όπως το Τσαντ και ο Νίγηρας. Κινήματα που έχουν όμως άμεση σχέση με την ανατροπή Καντάφι καθώς ήταν μαχητές στους οποίους στηρίχθηκαν οι Δυτικοί για να ανατρέψουν την κυβέρνηση. Οι κινήσεις της Τουρκίας στα «χωράφια» της Γαλλίας προκάλεσαν την οργή των Γάλλων, που είδαν τον Χαφτάρ ως ανασχετικό παράγοντα στον ισλαμισμό. Σε αυτή την ανασχεση συμφωνούν τόσο η Ρωσία, που έτσι αποκτά ρόλο στα πράγματα, όσο και η Αίγυπτος, που έχει μεγάλο πρόβλημα στο εσωτερικό της. Για να παρέμβει σε αυτή την περιοχή, η Γαλλία αξιοποιεί την ελληνοτουρκική αντιπαράθεση, κάτι που έχει οδηγήσει στην προθυμία της ελληνικής αστικής τάξης για στρατιωτική εμπλοκή στην υποσαχάρια Αφρική (Μάλι), κάτι που θα εμπλέξει τη χώρα μας περισσότερο και στα πράγματα της Λιβύης, με όποιους κινδύνους περιέχει αυτή η εμπλοκή. Στρατιωτική παρουσία στη Λιβύη διατηρεί και η Ιταλία.

Αυτό που φαίνεται είναι ότι το αποτέλεσμα των εκλογών δεν θα ήταν το ιδανικό για τη «δυτική» πλευρά και πιθανόν για τις ΗΠΑ. Ειδάλλως είναι πολύ δύσκολο να φανταστεί κανείς ότι οι εκλογές θα ακυρώνονταν χωρίς να υπάρχουν σοβαρές ενστάσεις από την αμερικανική πλευρά. Οι συνεχείς αλλαγές και μετατοπίσεις του πολιτικού προσωπικού στο δυτικό τμήμα είναι απόδειξη ότι δεν μπορεί να σταθεί ικανοποιητικά στα πόδια του και βρίσκεται να βαδίζει με την ανεπαρκή πατερίτσα της Τουρκίας και περιορισμένες δυνατότητες. Στο κεντρικό και νότιο τμήμα της χώρας κυριαρχούν μια σειρά τοπικοί φύλαρχοι, αποκομμένοι πλήρως από την κεντρική εξουσία, με ομορτυνιστικές συμμαχίες προς τη μία ή την άλλη πλευρά.

Τέλος, το κερασάκι στην τούρτα ήταν η δήλωση υποψηφιότητας του γιου του Καντάφι, που ήταν ενεργό στέλεχος του καθεστώτος και είχε ρόλο σε κατασταλτικές επιχειρήσεις. Η εκλογική επιτροπή απέρριψε την υποψηφιότητά του και μετά υποβλήθηκε έφεση, η οποία ακόμα δεν έχει εξεταστεί. Δεν είναι ξεκάθαρος ο ρόλος που έρχεται να παίξει ο γιος Καντάφι στα πράγματα.

Λαμβάνοντας υπόψιν όλα τα παραπάνω, το πιο ορθό ερώτημα δεν είναι το πότε θα πραγματοποιηθούν οι εκλογές και αν θα αναγνωριστεί το αποτέλεσμα, αλλά το πότε θα ξεκινήσουν οι μάχες, οι οποίες άλλωστε συνεχίζονται σε πολλές περιοχές της λύπαρης χώρας.

Κινητοποίηση εργαζομένων στις τέχνες

Τη Δευτέρα 10/1 οι φορείς και οι συλλογικότητες των επαγγελματιών των τεχνών κάλεσαν σε διαδηλώσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη με αφορμή τα νέα μέτρα της κυβέρνησης για την απαγόρευση της μουσικής στα μαγαζιά. Η κυβέρνηση για μια ακόμα φορά βρίσκει, υποτίθεται, τη λύση για την πανδημία στο κλείσιμο της μουσικής αντί για ουσιαστικά μέτρα προστασίας των εργαζομένων, την πρόσληψη προσωπικού στα νοσοκομεία κ.λπ.

Στη Θεσσαλονίκη η συγκέντρωση ήταν ιδιαίτερα μαζική. Εκεί, εκτός από το Σύλλογο Μουσικών Βορείου Ελλάδος, τον Πανελλήνιο Μουσικό Σύλλογο και άλλους μαζικούς φορείς των καλλιτεχνών, παρευρέθηκαν και μέλη της Ταξικής Πορείας και της Πρωτοβουλίας Μουσικών-Καλλιτεχνών. Δυστυχώς, παρά τα συνθήματα, την ενέργεια και τη μαζικότητα και ενώ υπήρχε από αρκετούς, ατομικά και συλλογικά, η διάθεση για πορεία, ο ΣΜΒΕ, όπως κάνει συνήθως, πίεσε να μην πραγματοποιηθεί διαδήλωση, γιατί «δεν ήμασταν αρκετοί και θα ενοχλούσαμε τους συμπολίτες μας».

Αυτή η λογική που έχει επικρατήσει με ευθύνη του ΣΜΒΕ στις σχετικές κινητοποιήσεις είναι ευθυγράμμιση με τους νόμους της κυβέρνησης για την απαγόρευση των διαδηλώσεων, και η ηγεσία του Συλλόγου αυτού φέρει βαριά την ευθύνη για την κατάσταση του κλάδου που, παρά τα σημαντικά βή-

ματα που κάνει το τελευταίο διάστημα, είναι ακόμα ασυγκρότητος.

Οι συνδιαχειριστικές τους απόψεις είναι εμφανείς και στα κείμενά τους, όπως ήταν και το σχετικό με την κινητοποίηση της Δευτέρας, όπου αρκέστηκαν σε μια επιστολή στον πρωθυπουργό, όπου κοινοποιούν το καλοδουλεμένο τους πρόγραμμα για το πώς θα σωθούν από την πανδημία. Όμως και συνολικά οι μαζικοί φορείς των καλλιτεχνών δεν έχουν καταδικάσει απερίφραστα το Μητρώο Καλλιτεχνών, που είναι ο τρόπος της κυβέρνησης να φακελώνει και να διαχωρίζει τον κλάδο. Έτσι, όχι μόνο σπάει η ενιαίοτητά του, αλλά μας κάνουν να αρκούμαστε και στα ελάχιστα ψίχουλα που θα δώσουν από επιδόματα.

Οι εργαζόμενοι στις τέχνες πρέπει να ξεμπερδεύουν με όλα αυτά. Είναι

ξεκάθαρο πως η έλλειψη οργάνωσης αλλά και η κατάχρηση που κάνουν οι ηγεσίες των συλλόγων και σωματείων των θέσεων τους με σκοπό να αποτελούν συνομιλητές της κυβέρνησης μας έχει φτάσει εδώ που είμαστε τώρα. Όπως και σε κάθε κλάδο, το να συσπειρώνεσαι και να αγωνίζεσαι για τα δικαιώματά σου μέσα από το σωματείο σου είναι παραπάνω από αναγκαίο. Ο δρόμος και των καλλιτεχνών είναι μέσα από τη μαζική και συλλογική πάλη. Εκεί που η κυβέρνηση μας αφήνει στην ένδεια, εμείς να παλέψουμε για το αίτημά μας να έχουμε επαρκή μέτρα στήριξης για όσο χρειαστεί. Εκεί που οι εργοδότες μάς θεωρούν τεμπέληδες, μας έχουν ανασφάλιστους και μας πληρώνουν λίγα, εμείς προτάσσουμε την ανάγκη πλάι στους συναδέλφους μας σε αυτόν και σε κάθε κλάδο να

έχουμε μισθό που να καλύπτει τις ανάγκες μας και ασφάλιση κανονικά για όλες τις ώρες εργασίας.

Η κατάσταση κρατάει χρόνια και συμπιεζόμαστε και εμείς όπως και κάθε κλάδος. Στην e-food, στην Cosco, στην Kavala Oil οι εργαζόμενοι έδειξαν το δρόμο, και όσο αγώνες έληξαν, έληξαν νικηφόρα. Η πανδημία επιτείνει αυτή την κατάσταση που ζούμε, και γι' αυτό κανένας αγώνας δεν πρέπει να ξεχνάει να υπερασπίζεται μαζί με τα άλλα και το δικαίωμά μας σε ίση και πλήρη περίθαλψη και ασφάλεια ενάντια στον κορονοϊό. Ο δρόμος ακόμα είναι μακρύς, αλλά τα πρώτα βήματα γίνονται ήδη και από τους εργαζόμενους στις τέχνες. Οι κινητοποιήσεις είναι αυτός ο δρόμος και πρέπει να τις εντείνουμε άμεσα στο επόμενο διάστημα.

Από τον Ιανό στο Διομήδη: «ακραία φαινόμενα» μιας αντιλαϊκής πολιτικής

Με ανοιχτές ακόμα τις πληγές από την κακοκαιρία «Ιανός», η Θεσσαλία έζησε για άλλη μια φορά πλημμύρες και καταστροφές, τούτη τη φορά από το «Διομήδη».

Για άλλη μια φορά, σε όλους σχεδόν τους δήμους της Καρδίτσας (Παλαμά, Σοφάδων, Μουζακίου, Αργιθέας, Λίμνης Πλαστήρα) αλλά και σε δήμους της Λάρισας και της Μαγνησίας (Τεμπών, Κιλελέρ, Φαρσάλων, Ν. Πηλίου κ.α.) είχαμε χωριά και οικισμούς που πλημμύρησαν, χωριά και οικισμούς που εκκενώθηκαν και με τους κατοίκους τους να διανυκτερεύουν σε συγγενείς και γυμναστήρια (Κοσκινά, Ψαθοχώρα κ.α.), χωριά και οικισμούς που έμειναν αποκομμένα και για μέρες χωρίς ρεύμα, χωρίς νερό, χωρίς θέρμανση.

Για άλλη μια φορά είχαμε χιλιάδες στρέμματα, δεκάδες κτηνοτροφικές μονάδες, ποιμνιοστάσια, αποθήκες και αγροτικές εγκαταστάσεις που πλημμύρισαν (τουλάχιστον 10.000 στρέμματα στην Καρδίτσα, 8-9.000 στρέμματα στο Μουζάκι, πάνω από 20.000 στους Σοφάδες κ.α.). Στη Λάρισα, εντός της πόλης, υπερχείλισε ο Πηνειός... Σε χωριά της Καρδίτσας, κάτοικοι ξαγρύπνησαν σε φράγματα, γέφυρες και σε φουσκωμένα ποτάμια με το φόβο της υπερχείλισης... Μέσα στην πόλη της Καρδίτσας, κάτοικοι πάρκαραν πάνω σε πλατείες και άλλοι προμηθεύονταν σακιά με άμμο για να

γλιτώσουν από μια νέα πλημμύρα.

Είχαμε νέες καταστροφές σε υποδομές, δρόμους που κόπηκαν από τα νερά, γέφυρες που παρασύρθηκαν, δίκτυα της ΔΕΗ που αχρηστεύτηκαν. Και πάνω απ' όλα, άλλος ένας νεκρός εργάτης, 50χρονος, σε συνεργείο του ΔΕΔΔΗΕ, χτυπημένος από το ρεύμα την ώρα που μέσα στα χιόνια και χωρίς μέτρα προστασίας δούλευε για την αποκατάσταση των ζημιών που προκάλεσε ο «Διομήδης».

Η κυβέρνηση για άλλη μια φορά προσπαθεί να διώξει από πάνω της τις ευθύνες μιλώντας για «ακραία» φαινόμενα και «πρωτόγνωρα» ύψη βροχής. Τέτοια επιχειρήματα μπορεί κάποιους να έπειθαν στον «Ιανό», αλλά σήμερα, 16 μήνες μετά, δεν πείθουν κανέναν. Δεκαέξι μήνες μετά τον «Ιανό» δεν έγινε κανένα έργο αντιπλημμυρικής προστασίας, παρά μόνο κάποια αποσπασματικά «μερεμέτια» για τη μερική αποκατάσταση των ζημιών του «Ιανού» όπως καθαρισμοί ποταμών, διανοίξεις ρεμάτων, απομάκρυνση φερτών, αποκατάσταση οδικού δικτύου κ.λπ. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ΤΕΡΝΑ ΑΕ που πήρε τα έργα αποκατάστασης σε Καρδίτσα, Μουζάκι και Αργιθέα (με ανάθεση από τη Βουλή και χωρίς δημόσιο διαγωνισμό) ακόμα δεν έχει εγκαταστήσει ούτε καν εργοτάξιο στην περιοχή.

Δεκάξι μήνες μετά, η πλειοψηφία των επιχειρήσεων ακόμα δεν πληρώθηκαν

όλη την αποζημίωση που αιτήθηκαν (εισέπραξαν μόνο προκαταβολή 20% της αποζημίωσης) και μάλιστα αποζημίωση που υπολογίστηκε όχι στο 100% αλλά μόνο στο 55% της ζημιάς που έπαθαν από τον «Ιανό». Τα χρήματα που μοιράστηκαν ως οριζόντιες αποζημιώσεις για οικοσκευή κ.λπ. χρησιμοποιήθηκαν από την κυβερνητική προπαγάνδα κυρίως ως στάχτη στα μάτια, για «να κλείσουν στόματα» και να εκτονωθεί η λαϊκή αγανάκτηση. Από την άλλη, τα όσα εκατομμύρια μοιράστηκαν ως αποζημιώσεις σε κάθε περίπτωση είναι πολύ λιγότερα από αυτά που απαιτούνται για να γίνουν τα έργα αντιπλημμυρικής προστασίας και θωράκισης που είναι απαραίτητα και αναγκαία.

Η «κλιματική αλλαγή» είναι το άλλο επιχειρήματα που ακούγεται από την κυβέρνηση και τα συστημικά παπαγαλάκια. Μια κλιματική αλλαγή βέβαια που λίγο-πολύ παρουσιάζεται ως... ουρανοκατέβατη! Αποκρύπτεται συνειδητά ότι το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα, ένα σύστημα που στο βωμό του κέρδους θυσιάζει το περιβάλλον και καταστρέφει τον πλανήτη, είναι ο μοναδικός και απόλυτα υπεύθυνος για την όποια κλιματική αλλαγή. Από την άλλη, η κλιματική αλλαγή χρησιμοποιείται ως άλλοθι για την κυβερνητική απραξία, για τη χρόνια υποχρηματοδότηση των δημόσιων έργων, για την «απόσυρση» του κράτους

από έργα υποδομών και προστασίας της ζωής και της περιουσίας του λαού, για την εκχώρηση πεδίων του δημόσιου τομέα σε ιδιώτες και επιχειρηματικούς ομίλους.

Παράλληλα, στο όνομα της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής προωθούνται μια σειρά πολιτικές όπως «πράσινη μετάβαση», ΑΠΕ, ηλεκτροκίνηση, απολιγνιτοποίηση κ.λπ. οι οποίες κυρίως αποβλέπουν στο να δώσουν επενδυτική διέξοδο σε λιμνάζοντα κεφάλαια, ενώ προβάλλονται και ως ατμομηχανή για την έξοδο από την οικονομική κρίση του συστήματος. Και όλα αυτά με φόντο τον ανταγωνισμό των ιμπεριαλιστών όπου δίνουν και παίρνουν οι μεταξύ τους κόντρες (αλλά και οι συμβιβασμοί) για το κατά πόσο η «πράσινη μετάβαση», η απολιγνιτοποίηση κ.λπ. θα γίνει με το ρωσικό φυσικό αέριο ή με το αμερικάνικο LNG ή με τις γερμανικές ΑΠΕ ή με τη γαλλική πυρηνική ενέργεια...

Είναι πολλά λοιπόν τα μέτωπα για το λαό. Η διεκδίκηση αποζημιώσεων στο 100% των ζημιών, η διεκδίκηση έργων αποκατάστασης των ζημιών αλλά και έργων αντιπλημμυρικής προστασίας και θωράκισης είναι η απάντηση που πρέπει να αρθρώσει ο λαός μας. Όχι τόσο απέναντι στα «ακραία» φυσικά φαινόμενα, αλλά κυρίως απέναντι στα ακραία φαινόμενα μιας πολιτικής που λεηλατεί τη φύση, το βίος, τη ζωή του.

Νάουσα 23 Γενάρη 1933. Το συλλαλητήριο των υφαντουργών βάφεται στο αίμα

«Ζήτησαν δουλειά, πήραν σφαίρες...»

ΟΙ ΣΦΑΓΕΣ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΑΣ

Η περίοδος του Μεσοπολέμου στην Ελλάδα ήταν πλούσια σε εργατικές κινητοποιήσεις και σκληρές απεργίες που συχνά απέβαιναν νικηφόρες. Η άνοδος του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος μαζί με την αύξηση της επιρροής των κομμουνιστικών ιδεών μέσα στην ελληνική κοινωνία είχαν ως αποτέλεσμα να αναγκάσουν το κράτος να απαντά με άγρια καταστολή. Ήδη το 1929 είχε ψηφιστεί το Ιδιώνυμο, ένας νόμος δηλαδή που απαγόρευε τις εργατικές κινητοποιήσεις και την κομμουνιστική δράση. Πολλά μέλη και στελέχη του ΚΚΕ καθώς και συνδικαλιστές εργάτες διώχθηκαν, φυλακίστηκαν και εξορίστηκαν για τη δράση τους. Η ελληνική αστική τάξη έτρεμε μπροστά στο ενδεχόμενο η ανάταση αυτή του επαναστατικού κινήματος να αποκτήσει προοπτική, να καταλήξει νικηφόρα για την εργατική τάξη και να ανατραπεί το καπιταλιστικό σύστημα. Χρειάστηκε λίγα χρόνια αργότερα να επιβληθεί η δικτατορία του Μεταξά για να φρενάρει έστω και προσωρινά την άνοδο του κινήματος.

Σε μια σειρά πόλεις της Ελλάδας όπου είχε αναπτυχθεί η βιομηχανική παραγωγή οι εργάτες πάλευαν καθημερινά ενάντια στην εργοδοσία και αποσπούσαν σημαντικές κατακτήσεις. Η πόλη της Νάουσας είχε μεγάλη παράδοση στους εργατικούς αγώνες. Πολύ σημαντική ήταν η πρώτη απεργία των εργατών στα κλωστούφαντουργεία και τα νηματοουργεία τον Μάη του 1914 με αιτήματα οικονομικά αλλά και σχετικά με το ωράριο εργασίας τους και τις εργασιακές συνθήκες. Θα λέγαμε ότι το σύνολο των αιτημάτων τους ήταν ένα είδος συλλογικής σύμβασης.

Πολύ πιο σοβαρά όμως ήταν τα γεγονότα που εκτυλίχθηκαν στις αρχές του 1933. Στις 21 Γενάρη του 1933 τα κλωστούφαντουργεία Λαναρά-Κύρτση στη Νάουσα προχώρησαν σε κλείσιμο, πετώντας στην ανεργία 3.000 εργάτες. Είχε προηγηθεί η απόφαση του δημάρχου Γ. Περδικάρη από τον προηγούμενο χρόνο να φορολογήσει τα προϊόντα τους. Ο δήμαρχος διέδιδε, για να καθησυχάσει τους πολίτες του, ότι με τα χρήματα που θα συγκέντρωνε από τη φορολογία των βιομηχανικών προϊόντων θα πραγματοποιούσε έργα για το λαό. Θα σημειώσουμε εδώ πως ο φόρος που θα επιβαλλόταν δεν ήταν κάποιο σοβαρό ποσό που θα έθετε σε οικονομικό κίνδυνο τη λειτουργία των εργοστασίων.

Η εργοδοσία όμως από την πλευρά της είχε καταφέρει να ελέγχει σημαντικό μέρος των εργατών της και να τους κινητοποιεί με το αίτημα της κατάργησης του φόρου, κάτι που δεν αφορούσε τους εργάτες αλλά την ίδια. Σε άλλη περίπτωση απειλούσε ότι θα προχωρούσε σε κλείσιμο των εργοστασίων, όπως ήδη είχε γίνει προειδοποιητικά τον Ιούλη του 1932. Έτσι κατάφερε να στρέψει τους εργάτες μόνο εναντίον του δημάρχου ενώ η ίδια εμφανιζόταν ως θύμα.

Επειδή η λειτουργία των εργοστασίων του Λαναρά είχε επίπτωση στην οικονομική ζωή της πόλης, δημιουργήθηκε επιτροπή στην οποία συμμετείχαν και επαγγελματίες της Νάουσας που στήριζαν το αίτημα του Λαναρά και άλλων βιομηχάνων. Ο δήμαρχος όμως αρνούταν να άρει τη φορολογία που επέβαλε. Έτσι η πόλη, στις αρχές του 1933, βρισκόταν σε αναβρασμό και προετοιμαζό-

ταν μεγάλο συλλαλητήριο. Οι ιδιοκτήτες των κλωστούφαντουργείων είχαν διαρρεύσει ότι επίκειται το κλείσιμο των εργοστασίων τους και η μεταφορά τους σε άλλη πόλη. Και στις 21 του Γενάρη η απειλή έγινε πραγματικότητα. Τα εργοστάσια έκλεισαν.

Το συλλαλητήριο προγραμματίστηκε για τις 22 Γενάρη του 1933. Ταυτόχρονα με την επιτροπή, στο συλλαλητήριο καλούσε και η τοπική οργάνωση του ΚΚΕ μαζί με το Ενιαίο Μέτωπο Εργατών - Αγροτών - προσφύγων (σχηματίστηκε λίγα χρόνια νωρίτερα με πρωτοβουλία του ΚΚΕ) αλλά σε διαφορετικό σημείο και με καθαρά εργατικά αιτήματα για δουλειά και ψωμί. Μάλιστα στη Νάουσα βρισκόταν εκείνες τις μέρες για να οργανώσει τη συγκέντρωση και ο Δ. Παρτσάλιδης, βουλευτής του Ενιαίου Μετώπου. Ο λόγος της διαφοροποίησης ήταν ότι γνώριζε πως η κινητοποίηση της επιτροπής ελεγχόταν από τους βιομηχάνους και δεν είχε εργατικά αιτήματα, παρά μόνο την άρση της φορολογίας των προϊόντων τους. Από την άλλη μεριά είχε ενημερωθεί από την Ενωτική ΓΣΕΕ ότι το κλείσιμο των εργοστασίων ήταν προαποφασισμένο, ανεξάρτητα από την απόφαση του Δημάρχου για τη φορολογία.

Έγραφε χαρακτηριστικά ο «Νέος Ριζοσπάστης» στις 24/1/1933: «Όλη η Νάουσα λοιπόν κάτω από το φάσμα της πείνας! Και οι εργοστασιάρχες εκμεταλλευτές βρήκαν τρόπο να εκμεταλλευτούν και απολυμένους ακόμα τους σκλάβους τους υφαντουργούς (...) Και είπαν στους εργάτες: "Θέλετε δουλειά; Απαιτήστε να σηκωθεί ο φόρος". Σάμπως είναι υπόθεση των εργατών η απαλλαγή τους από τους φόρους και το μέγαλωμα των κερδών τους».

Η απάντηση από τη μεριά του βενιζελικού κράτους (έπειτα από απαίτηση του δημάρχου) ήταν να συγκεντρώσει στρατό και αστυνομία από τις γύρω πόλεις για να αντιμετωπίσει το λαό. Οι δύο συγκεντρώσεις πορεύτηκαν προς το Δημαρχείο. Όταν οι εργάτες έφτασαν μπροστά στο κτίριο βρέθηκαν περικυκλωμένοι από τις δυνάμεις καταστολής. Στα αιτήματά τους έλαβαν για άλλη μια φορά αρνητική απάντηση, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μεγάλη αναστάτωση μεταξύ των συγκεντρωμένων. Τότε ο επικεφαλής του στρατιωτικού τμήματος βρήκε το πρόσχημα που χρειαζόταν και διέταξε τους στρατιώτες τους να πυροβολήσουν στο ψαχνό. Αυτοί όμως αρνή-

θηκαν. Οι μόνοι που πυροβόλησαν ήταν οι αστυνομικοί και σκότωσαν επιτόπου 4 υφαντουργούς. Τραυματίστηκαν πολλοί και ένας ακόμη από αυτούς υπέκυψε τις επόμενες μέρες. Όλοι τους ήταν φτωχοί βιοπαλαιστές.

Έχει μεγάλη αξία να δούμε τον τρόπο με τον οποίο περιγράφει ο «Νέος Ριζοσπάστης» της 25/1 τα γεγονότα, περισσότερο για το ύφος των άρθρων της εποχής εκείνης: «3.000 εργάτες συγκεντρώθηκαν με τα γυναικόπαιδα μπροστά στη δημαρχία. Ζητούσαν ψωμί-δουλειά. Σ' απάντηση όμως δέχτηκαν απ' το κράτος των κεφαλαιοκρατών στα στήθη πυρά ομαδών, καυτό μολύβι. Ο εργάτης ζητάει ψωμί και μεροκάματο και σ' απάντηση του προσφέρουν τον υποκόπανο. Ο φτωχός χωριάτης δεν έχει να πληρώσει τους φόρους, τον βάζουν φυλακή. Οι άνεργοι ζητούν ψωμί για να μην πεθάνουν της πείνας και σ' απάντηση τους ξαπλώνουν νεκρούς στους δρόμους. Τι κι αν πεινά ο εργάτης; Τι κι αν όλος ο εργαζόμενος λαός έχει καταντήσει αγνώριστος από την πείνα; Δεν δίνουν γι' αυτό πεντάρα οι εκμεταλλευτές (...) Επικεφαλής της επίθεσης αυτής ενάντια στην εργατική τάξη βρίσκεται ο αρχιδολοφόνος Βενιζέλος».

Ακόμα και για τη στάση των φαντάρων που αρνήθηκαν να πυροβολήσουν αναφέρει: «Κανένας φαντάρος δεν πυροβόλησε. Η ταξική αυτή στάση των φαντάρων της Νάουσας είναι το φωτεινότερο παράδειγμα για το τι πρέπει να κάνει κάθε φαντάρος σε περίπτωση εξέγερσης των εργατών(...) η στάση τους είναι και μια προειδοποίηση της αστικής τάξης για τη συναδέλφωση των φαντάρων και εργατών στους αυριανούς μεγάλους ταξικούς αγώνες» («NP» 26/1).

Οι αρχές απαγόρευσαν τις συγκεντρώσεις την ημέρα της κηδείας των εργατών και για να εκφοβίσουν το λαό της Νάουσας και να επιρρίψουν ευθύνες στους διαδηλωτές, προχώρησαν στη σύλληψη ενός εργάτη (Δημητριάδης), κατηγορώντας τον ότι πυροβόλησε στη διάρκεια του συλλαλητηρίου.

Το μακελειό στη Νάουσα ξεσήκωσε κύμα διαμαρτυριών σε όλη τη χώρα. Σε μια διαμαρτυρία της επιτροπής Εργατικής Βοήθειας στο υπουργείο Δικαιοσύνης για να απαιτήσουν στήριξη των οικογενειών των δολοφονημένων εργατών και τιμωρία των πραγματικών υπευθύνων, πήραν την κυνική απάντηση από τον υπουργό πως «θα πνίξει στο αίμα κάθε εξέγερσή τους, για να μην του

πάρουν τον αέρα οι εργάτες» («NP» 27/1)

Μετά τα αιματηρά γεγονότα, το δημοτικό συμβούλιο αποφάσισε να άρει τη φορολογία. Παρόλα αυτά τα περισσότερα εργοστάσια του Λαναρά έκλεισαν, πράγμα που σημαίνει ότι η εργοδοσία έπαιξε ένα πολύ άσχημο παιχνίδι στις πλάτες των εργατών για να δικαιολογήσει το κλείσιμο των εργοστασίων της που ήταν προαποφασισμένο. Αυτό κατήγγειλε και ο «NP» την 27/1: «η εργατική τάξη ορκίζεται να τους εκδικηθεί και να παλέψει για την ανατροπή του καθεστώτος των Λαναράδων, Βενιζέλων και Περδικάρηδων».

Δεν είναι πρωτόγνωρη αυτή η πρακτική των βιομηχάνων ούτε και έμεινε μόνο στις παλαιότερες εποχές. Υπάρχουν πολλά αντίστοιχα παραδείγματα και από το πρόσφατο παρελθόν. Πόσες φορές δεν χρησιμοποίησε η Ελντοράντο το σωματείο των εργαζομένων της ως δύναμη κρούσης απέναντι στον αγώνα των κατοίκων της Χαλκιδικής ενάντια στα σχέδια καταστροφής του τόπου τους από την εταιρεία; Πόσες φορές δεν απείλησε η Ελντοράντο ότι θα κλείσει την εξόρυξη και θα πετάξει στο δρόμο τους εργαζομένους της αν δεν νομοθετήσει το κράτος υπέρ της; Πόσοι βιομήχανοι ακόμα και στις μέρες μας δεν απειλούν με λοκάουτ και απολύσεις αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους ή αν δεν σταματήσουν την απεργία τους ή αν εργαζόμενοι; Άλλωστε κατά καιρούς οι κυβερνήσεις επικύρωσαν να νομιμοποιήσουν αυτή την τακτική των εργοδοτών, όπως έγινε το 1976 με το νόμο Λάσκαρη (ν. 330).

Αλλά και η εταιρεία της οικογένειας Λαναρά τα προηγούμενα χρόνια πολλές φορές απείλησε ότι αν δεν χρηματοδοτηθεί από το κράτος θα κλείσει τα εργοστάσια και θα απολύσει τους εργάτες της. Και αφού πέτυχε να πάρει δάνεια και χρηματοδοτήσεις, με απίστευτο θράσος, προχώρησε στο οριστικό κλείσιμο των εργοστασίων και στο πέταγμα των εργαζομένων στην ανεργία το 2009. Την ίδια τακτική εφάρμοσαν και εφαρμόζουν δεκάδες επιχειρήσεις με διάφορα προσχήματα, όπως η κακή οικονομική κατάσταση, η έλλειψη ρευστότητας (ειδικά την περίοδο των μνημονίων), η πανδημία κ.ά. Την ίδια ώρα που τα κέρδη τους γιγαντώνονται και οι λογαριασμοί τους στις ελβετικές τράπεζες αβγαταίνουν.

σχολία

Παράγκες

«Οι παράγκες της βίας στο ελληνικό πανεπιστήμιο έχουν λάβει τέλος, όχι με λόγια αλλά με πράξεις κι αυτό είναι απαίτηση του ελληνικού λαού, κάθε πολίτη, του μέτρου και της λογικής που έχει κάνει θυσίες για να πετύχει να μπει το παιδί του στο ελληνικό πανεπιστήμιο και πρέπει να παρέχει ασφάλεια και ελευθερία», δήλωσε ο Τάκης Θεοδωρικάκος. Ανοίγουμε χώρο για βίλλες.

Αέρας

Εν όψει της άφιξης των μαχητικών στη χώρα, ο πρωθυπουργός ανάρτησε βίντεο στο Instagram με το μήνυμα: «Έρχονται #Rafale». Αντί αγωγού, αεροπλάνα.

Αίτημα

Ο δολοφόνος ναζιστής Μπρέιβικ, κατέθεσε αίτημα στη νορβηγική δικαιοσύ-

νη για πρόωρη αποφυλάκιση με περιοριστικούς όρους, έχοντας εκτίσει το μίνιμουμ της ποινής. Το επόμενο αίτημα θα αφορά την έκδοσή του στην Ελλάδα.

Έδαφος

Ο πρόεδρος της Γαλλίας Εμανουέλ Μακρόν δήλωσε ότι θα αναπτύξει επιπλέον χιλιάδες αστυνομικούς στους δρόμους της χώρας. Έρχονται #Police.

Αναστολή

Δεκτό έκανε το Πενταμελές Εφετείο Αναστολών το αίτημα για αναστολή εκτέλεσης της ποινής του καταδικασμένου χρυσαυγίτη Νίκου Μίκου μέχρι τη δίκη του στο Εφετείο. Επικαλέστηκε λόγους υγείας, παρά την αρνητική γνωμοδότηση του εισαγγελέα. Βγαίνουν #Nazi.

Σεβασμός I

Η αναπληρώτρια υπουργός Υγείας, Μίνα Γκάγκα, ερωτώμενη για την παρουσία των MAT στο Νοσοκομείο Παιδών Πεντέλης δήλωσε: «Δεν έχω ιδέα, δεν έχω καμία σχέση με τα MAT, είμαστε υπουργείο Υγείας». Το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη δεν είχε ανακοινώσει τις εφημερίες του.

Ναρκωτικά

Πάνω από 250.000 χάπια ναρκωτικών ουσιών τύπου "CAPTAGON" σε συσκευασίες που είχαν σήμα τον αγκυλωτό σταυρό, εντοπίστηκαν και περισυνελέγησαν από το λιμενικό σε παραλιακή περιοχή της Ρόδου. Έχουν κάνει ήδη αίτημα αποφυλάκισης.

Σεβασμός II

«Όλοι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες γνωρίζουν πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος της ΕΛ.ΑΣ. στην εφαρμογή των μέτρων για την πανδημία, πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος της για τη δημόσια υγεία και την κοινωνική συνοχή. Είναι και αυτός ένας πρόσθετος λόγος που σφείλουν να σέβονται την ΕΛ.ΑΣ.», ανέφερε ο Τ. Θεοδωρικάκος στην έναρξη της εκπαίδευσης των 400 ατόμων που θα συγκροτήσουν τις Ομάδες Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων. Εκτός από τα νοσοκομεία, θα μάθουν να σέβονται και στα πανεπιστήμια.

Οφειλές

Μέσω του myaade στην κατηγορία οφειλές αλλά και μέσω της πύλης emvolio.gov.gr θα μπορούν οι πολίτες να βλέπουν το διοικητικό πρόστιμο που τους έχει επιβληθεί, επειδή δεν εμβολιάστηκαν κατά της Covid-19, διευκρίνισε ο διοικητής της ΑΑΔΕ, Γιώργος Πιτσιλής, με αφορμή την έναρξη του μέτρου. Στη μάχη της πανδημίας και η εφορία.

Ανακαίνιση

Μαζικές και αιφνιδιαστικές απολύσεις 350 εργαζόμενων ως το τέλος του μήνα στο ξενοδοχείο Χίλτον, ανακοίνωσε η ιδιοκτήτρια εταιρεία, ενόψει του μεγαλόπνοου επενδυτικού σχεδίου ανακαίνισης-ανάπλασης και επαναλειτουργίας με νέο όνομα. Η ανακαίνιση θα αρχίσει από τις σουίτες.

Μαθήματα γκεμπελισμού

Αυτή τη φορά ο πολίτης που διαμαρτυρήθηκε για αυθαίρετο πρόστιμο σε συμπολίτη του δεν έφαγε άγριο ξύλο από αστυνομικό, όπως συνέβη με τον νεαρό στη Νέα Σμύρνη. Τότε, το αποτέλεσμα της «εφαρμογής του νόμου» ήταν να ξεσηκωθούν οι γειτονιές της χώρας και να «μαζευτεί», έστω πρόσκαιρα, η γενικευμένη κρατική καταστολή... αντιμετώπισης της πανδημίας. Ίσως να μην έπεσε άγριο ξύλο, γιατί επρόκειτο για τον ανεκδιήγητο Πολάκη, που αν και ανεκδιήγητος, δεν σημαίνει ότι δεν επιτρέπεται ποτέ να έχει δίκιο.

Πάντως, ο Πολάκης γλύτωσε το ξύλο, τη σύλληψη ή την προσαγωγή. Δεν γλύτωσε, όμως, έναν υβριστικό και συκοφαντικό προπηλακισμό από ολόκληρο σχεδόν τον κυβερνητικό μηχανισμό εξαπάτησης και παραγωγής λάσπης. Για αυτού του είδους τη «δημοσιογραφία» (δεν μας έρχεται τώρα η κατάλληλη λέξη), το δίκιο έχει πάντα η αστυνομία και η αλήθεια βρίσκεται στα αστυνομικά δελτία. Σε αυτά που σπάνε συνεχώς το ένα ρεκόρ ψευτιάς μετά το άλλο.

Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Τη ζαρντινιέρα που... επιτέθηκε στον φοιτητή; Τον 85χρονο που όρμησε σε διμοιρίες των MAT με δολοφονικές διαθέσεις; Τους «κουκουλοφόρους» (ή μήπως ήταν απλώς μάσκες προστασίας FFP2/KN95/N95;) που λυμάνονται τα πανεπιστήμια; Τις μολότοφ και πέτρες που κρύβουν μπροστά στις κάμερες (!) σε σακίδια νεαρών (όταν δεν παριστάνουν οι ίδιοι τους «κουκουλοφόρους»); Να θυμηθούμε την απειλή που ένιωσαν

πάνοπλοι αστυνομικοί, ρίχνοντας 36 σφαίρες σε άοπλο και ανήλικο οδηγό, που ήταν τελικά συνοδηγός και Ρομά; Ότι μετά η ΕΛ.ΑΣ ανακοίνωσε ότι τραυματίστηκαν επτά αστυνομικοί, ενώ δεν υπήρξε κανένας αστυνομικός τραυματίας; Ότι τα «επεισόδια» προκαλούνται πάντα από τους διαδηλωτές που «επιτίθενται» πάντα σε «αμυνόμενες» πάντα αστυνομικές δυνάμεις; Η αστυνομική-στρατιωτική στολή αλά YENED (Υπηρεσία Ενημερώσεως Ενόπλων Δυνάμεων) θα ταίριαζε γάντι σε αυτού του είδους τους «δημοσιογράφους» (η κατάλληλη λέξη ακόμη μας διαφεύγει).

Ωστόσο, ο μηχανισμός εξαπάτησης και παραγωγής λάσπης λειτουργεί σε κάθε πτυχή της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής. Η πανδημία όπου να 'ναι τελειώνει με... μόνο 22.285 νεκρούς! Αυτό ομολόγησε κυνικά σε συνέντευξη ο «σωτήρας» Μητσοτάκης, όπου η «επιτυχημένη» Ελλάδα είναι «χειρότερα μόνο ως προς τους θανάτους» (!), ενώ «κρατήσαμε την οικονομία ανοιχτή, δεν κάναμε λοκντάουν, σώσαμε τον τουρισμό και είχαμε μια ανάπτυξη εξαιρετικά υψηλή». Προσέξτε τις λέξεις: «κρατήσαμε», «δεν κάναμε», «σώσαμε», «είχαμε» και, φυσικά, «ανάπτυξη». Πιο «επιτυχημένος» και «ευτυχισμένος» πεθαίνεις.

Και η δημοκρατία μας, όμως, ενισχύθηκε. Γιατί έγινε «δημοκρατία» του νόμου, της τάξης και της καταστολής. Παρατηρήστε την «ανάγνωση» που βιώνουμε στα πανεπιστήμια! Χωρίς άσυλο και, προσεχώς, με πανεπιστημιακή αστυνομία. Για περισσότερη ανομία στο «άβατο» της αστυνομίας, όπου τα ρόπαλά της θα

χτυπούν για αλλαγή μαθήματος και ώρας.

Και το όραμα της «Ευρώπης των λαών και του πολιτισμού» γίνεται τώρα «όραμα για μια Ευρώπη της άμυνας» και των εξοπλισμών πολέμου, με τον πρωθυπουργό να αναφέρει στη φιέστα υποδοχής των έξι Rafale (με... τιμές αρχηγού κράτους και 200 χρόνων φραγκοκρατίας) ότι «αυτή είναι η επόμενη γενιά αεροσκαφών, για ένα μελλοντικό όραμα της Ευρωπαϊκής Άμυνας και ένα νέο κεφάλαιο στην περιφερειακή ικανότητα της Ελλάδας». Αλήθεια, ικανότητα της Ελλάδας ως προς τι; Στο να συμμετάσχει χωρίς κόμπλεξ στο ιμπεριαλιστικό μακελειό; Δηλαδή, στρατηγέ, ιδού τα Rafale σας. Με τον ΣΥΡΙΖΑ να διαμαρτύρεται ότι η ΝΔ θέλει να καρπωθεί μια «εθνική επιτυχία», στην οποία συνέβαλε για τον εαυτό της! Αντίθετα, η επί ΣΥΡΙΖΑ πώληση όπλων στη Σαουδική Αραβία για μια γενοκτονία στην Υεμένη αναγνωρίστηκε από όλους ως «εθνική επιτυχία»!

Ας μπούμε, όμως, σε πιο... προσωπικά ζητήματα. Τέτοια είναι π.χ. οι... μεμονωμένοι αλλά καταδικαστέοι από όλους (βεβαίως, βεβαίως) βιασμοί γυναικών και κακοποιήσεις. Σε εκδήλωση της ΝΔ για την προστασία των γυναικών από τη βία και την κακοποίηση, ανακοινώθηκε προς όλους τους ενδιαφερόμενους ότι η κυβέρνηση, η ΝΔ και «η πολιτεία βρίσκεται στο πλευρό όσων θέλουν (σ.σ. γιατί μπορεί κάποιες να μη θέλουν!) να καταγγείλουν ή ζητούν προστασία απέναντι σε περιστατικά έμφυλης βίας ή παρενόχλησης, διαθέτοντας δωρεάν σε όσες

και όσους το έχουν ανάγκη ψυχολογική στήριξη, ενημέρωση, καθοδήγηση αλλά και φιλοξενία». Πράγματι, πολύ συγκινητικό. Μπορεί μέλη της «καλής κοινωνίας» να βιάζουν σε πεντάστερα ξενοδοχεία, μπορεί οι γυναίκες να αντιμετωπίζονται σαν «φρέσκο κρέας» από την αστική «ψυχαγωγία», αλλά... όλα κι όλα, θα παρέχεται δωρεάν ψυχολογική υποστήριξη, ενημέρωση και φιλοξενία στα θύματα. Για την ώρα, βέβαια, η 24χρονη γυναίκα που βιάστηκε την πρωτοχρονιά στο «πεντάστερο» περίμενε 3 ημέρες για να εξεταστεί από ιατροδικαστή και 13 ολόκληρες ημέρες από εισαγγελέα και ανακριτή. Αντίθετα, οι γόνι «καλής οικογένειας» των Αθηνών ή της Θεσσαλονίκης χρειάστηκαν μόλις λίγα δευτερόλεπτα για να αφεθούν ελεύθεροι, ούτε ψυχολογική υποστήριξη ούτε «φιλοξενία σωφρονισμού». Κι αυτός ο βούρκος της «καπιταλιστικής ηθικής» διαφθείρει και τις λαϊκές τάξεις.

Εμπόδιο σε όλα αυτά τα «αναπτυξιακά» και «ψυχαγωγικά» αποτελούν κάθε λογής κομμουνιστές και δημόσιοι υπάλληλοι, που υπονομεύουν συστηματικά τις αναπτυξιακές προσπάθειες της χώρας, σύμφωνα με κυβερνητική ιδιωτική ιστοσελίδα, που σιτίζεται από το δημόσιο. Στην πραγματικότητα, εμπόδιο σε όλα αυτά μπορεί να αποτελέσει η εργαζόμενη πλειοψηφία, η νεολαία και η εργατική τάξη. Γιατί στα «μεγάλα οράματα και προγράμματα» του αστικού κηφηνιού δεν χωρούν τα λαϊκά, εργατικά, νεολαιίστικα δικαιώματα και ανάγκες.